

Nota: El present document és una versió de l'Acta de la reunió realitzada per l'Ajuntament en Ple en la data que s'indica, de la qual s'han extret les referències a dades que puguin afectar el dret a la intimitat o altres dades de caràcter personal que no comptin amb el consentiment de les persones afectades o amb habilitació en una norma amb rang legal.

**ACTA DE LA SESSIÓ ORDINÀRIA REALITZADA PER L'AJUNTAMENT EN PLE EL DIA
31 D'OCTUBRE DE L'ANY 2013 - SESSIÓ NÚM. 11/2013 -**

ALCALDE - PRESIDENT

SR. JORDI BALLART i PASTOR

REGIDORS/ES ASSISTENTS

SR. AMADEU AGUADO i MORENO
SRA. ALMUDENA ALMAGRO VARGAS
SR. JOAQUIM BIGORDÀ i AMAT
**SRA. M^a. TERESA CASALS i CIENFUEGOS-
JOVELLANOS**
SR. PEDRO DOMÍNGUEZ NEVADO
SR. JUAN ANTONIO GALLARDO LEÓN
SRA. EVA HERRERO ALONSO
SR. JOSÉ MANUEL JIMÉNEZ CÁRDENAS
SRA. CARME LABÒRIA i ROJAS
SRA. LLUÏSA MELGARES AGUIRRE
SR. CARLES ORIACH i FONT
SRA. MARIA ÁNGELES PEINADO SÁNCHEZ
SR. ANTONI PERARNAU i BURGÉS
SR. ANTONIO E. PEREIRA REBOLLAR
SR. MANUEL PÉREZ DÍAZ
SRA. MONTSERRAT PLAYÀ i CAMPS
SR. ALEJANDRO RODRÍGUEZ ULLOA
SR. JOSEP RULL i ANDREU
SR. ANTONI SALVADÓ NAYACH
SRA. EVA SALVADOR i CUENCA
SR. PERE SOLER i CAMPINS
SRA. JOSEFINA SOLER i CARRERA
SR. GABRIEL TURMO i SAINZ
SRA. CRISTINA VALVERDE i MOLINA
SR. ALFREDO VEGA LÓPEZ
SRA. MARIONA VIGUÉS i JULIÀ

REGIDOR EXCUSAT

SR. ANTONI PERARNAU i BURGÉS

SECRETARI GENERAL Accidental

SR. ISIDRE COLÀS i CASTILLA

INTERVENTOR

SR. FÈLIX GÓMEZ i MUNNÉ

Al Saló de Plens de la Casa Consistorial de la ciutat de Terrassa, a trenta-un d'octubre de l'any dos mil tretze, es reuneix l'Ajuntament en Ple per realitzar en primera convocatòria Sessió Ordinària, sota la Presidència de l'Il·lm. Sr. Alcalde-President de la Corporació, Jordi Ballart i Pastor.

Assisteixen els Regidors que al marge s'anomenen, assistits tots ells pel Sr. Isidre Colàs i Castilla, Secretari General Accidental de la Corporació.

També hi és present el Sr. Fèlix Gómez i Munné, Interventor de Fons Municipal.

Oberta la sessió per la Presidència, quan passen cinc minuts d'un quart de vuit de la tarda del dia de la data, es procedeix en primer lloc a l'aprovació de l'Acta de la reunió realitzada el dia 26 de setembre d'enguany (número 9/2013), la qual és aprovada per unanimitat.

Tot seguit es procedeix a la substanciació dels assumptes que conformen l'Ordre del Dia de la present sessió, començant per aquells que componen la seva PART RESOLUTIVA.

Per part de la Presidència s'anuncia que en atenció a la presència en el saló de Plens de membres de l'Associació de Veïns de Font de l'Espardenyera, i atesa la durada de l'anterior reunió extraordinària d'aprovació de les ordenances fiscals municipals per a l'any 2014, realitzada aquesta mateixa tarda, s'altera l'Ordre del dia, començant per l'epígraf número 11.

PARTICIPACIÓ CIUTADANA

Epígraf 11) Intervenció de l'Associació de Veïns de la Font de l'Espardenyera en relació a la reforma de les pensions.

Pren la paraula el Sr. José Luis Charles Gracia, qui en nom de l'Associació de Veïns de la Font de l'Espardenyera, pronuncia les següents paraules:

« Amb la nova llei de Reforma de les Pensions estem davant d'una nova retallada a l'Estat del Benestar. Ara ja no tan sols ens congelen el dret a l'actualització de les nostres pensions, sinó que ens volen robar entre 33.000 i 110.000 milions d'euros, en els propers anys en funció de l'IPC. No és una "Reforma", és una trampa i una estafa.

» La reforma de les pensions viola l'article 41 de la Constitució, que diu: "Els poders públics mantindran un règim públic de Seguretat Social per a tots els ciutadans que garanteixi l'assistència i prestacions socials suficients davant de situacions de necessitat..."

» El govern mitjançant els pressupostos generals de l'estat per al 2014, ja ens anuncia una pujada només del 0'25%, això pot suposar per la majoria de pensionistes i jubilats un increment mensual de 1,5 €, però com que l'IPC pujarà i molt per sobre d'aquest miserable augment, la veritat és que el poder adquisitiu de les nostres pensions baixarà aquest any 2014 al voltant d'uns 30 € mensuals.

» I tot això sense oblidar la difícil situació econòmica de milers de perceptors de pensions de viduïtat, majoritàriament dones, que malviuen amb pensions d'autèntica misèria.

» L'actual sistema de pensions és fruit de molts anys de cotitzacions i de lluites de les classes treballadores i populars del nostre país, és un dret que no ens han donat, és un dret que no ens han regalat, és un dret conquerit mitjançant les nostres lluites i les del nostres pares. No podem consentir que ara, els nostres fills i els nostres néts, es vegin abocats a contractar pensions privades per poder subsistir en el futur.

» És aquest, i no altre, l'únic objectiu d'aquesta "reforma" que pretén introduir el govern. Volen que tots paguem pensions privades als bancs i a les asseguradores.

» Finalment, manifestar enèrgicament que no podem permetre que en nom d'una suposada crisi econòmica que no hem generat els treballadors, ens rebaixin les pensions mentre que als banquers i principals responsables de la crisi els hi donin jubilacions milionàries.

» Fem una crida a totes i tots els pensionistes i jubilats terrassencs i a la ciutadania en general, a les entitats ciutadanes i veïnals, sindicats i partits polítics, a la Síndica de Greuges i l'Ajuntament de Terrassa per tal que donin suport a les nostres demandes i entre totes i tots aturem aquest nou atac a l'Estat del Benestar.

» Volem un futur digne, després de tota una vida de treball !

» Per això volem fer una pregunta i un prec. ¿Té consciència aquest ajuntament del que suposarien per a la ciutadania de Terrassa les conseqüències econòmiques i socials de l'aplicació de la reforma de les pensions proposada pel govern de l'estat?. I el prec és que l'Ajuntament de Terrassa reculli el malestar de la ciutadania davant aquesta retallada de drets i tot i no tenir competències, que en som conscients, ho faci arribar al govern de l'estat per tal que es retiri la llei de reforma de les pensions en tràmit".»

Pren la paraula tot seguit la Sra. Soler, qui dóna en primer lloc la benvinguda a membres del diferents col·lectius afectats, presents avui al saló de Plens, per tractar un tema tan sensible com és el de les pensions. Aquest és un tema que afecta de forma directa a un col·lectiu molt concret. Però alhora també a tota la ciutadania en general. La Sra. Soler manifesta el suport del govern municipal al manifest "Salvem les pensions", en el qual es planteja el desacord amb la proposta de reforma del govern central de l'actual sistema de pensions, qüestió que afecta a curt i a llarg termini a tota la ciutadania de Terrassa. La Sra. Soler, en resposta a la pregunta formulada, respon que el govern municipal considera que la reforma de les pensions, proposada pel govern del Partit Popular, suposa un gran retrocés pel que fa als drets socials, no només de les persones grans sinó de tota la ciutadania. Per a l'equip de govern no només és important el *què*, sinó també el *com*. Aquest *com* fa referència a la manca de diàleg, necessari per una mesura de l'abast de la reforma del sistema de pensions. En definitiva, aquesta reforma trenca l'acord que en matèria de pensions es va aconseguir el febrer de 2011, així com el consens polític i social del Pacte de Toledo. Com a govern d'esquerres, el de l'Ajuntament de Terrassa té un ferm compromís amb la defensa de l'Estat del benestar i els drets socials. És bàsic defensar les persones que han treballat tota la seva vida per poder tenir una pensió digna. Amb la reforma que planteja el govern de l'Estat, desvinculant la revalorització de les pensions de l'IPC, els pensionistes de Terrassa veuran disminuir el seu poder adquisitiu, davant un context en el qual el cost de la vida és més elevat cada dia. A més, cal tenir en compte que degut a la crisi hi ha moltes famílies en les quals la gent gran és el pal de paller, la base sobre la qual se sustenta la resta de membres de la unitat familiar. Així mateix, cal remarcar el patiment i la situació de precarietat que aquesta reforma generarà als jubilats de més de 55 anys. La mesura comportarà més patiment i incertesa per a molts treballadors i treballadores, que de sobte han vist com les seves expectatives per jubilar-se s'han endarrerit dos anys. La Sra. Soler lamenta haver d'estar una altra vegada davant una actitud del Sr. Rajoy digna de reprovació, com és l'evidència d'un engany a la ciutadania. Al setembre de 2011 va assegurar que "si hay algo que no tocaré son las pensiones". Avui, continua manifestant la Sra. Soler, això ja és una trista realitat, una retallada més que cal sumar a les moltes que ja ha aplicat el govern, i que mica en mica van desmantellant l'Estat del benestar, carregant sobre l'esquena dels sectors més vulnerables de la societat el pes de la sortida de la crisi. L'Ajuntament de Terrassa, tot i no tenir competències en aquest àmbit, governa posant les persones per davant de tot. Una mostra d'aquesta determinació és tant l'increment de la partida pressupostària de l'Àrea de Serveis Socials, com la intenció determinada d'endegar projectes de caire social. Per això el govern municipal també rebutja aquesta reforma de les pensions, que és injusta i generadora de desigualtats i d'empobriment, ja que es tracta d'un increment lineal que no té en compte les diferents quanties de les prestacions. Per tots aquests motius, l'Ajuntament de Terrassa dóna tot el suport al col·lectiu que avui ha participat en el Ple, amb el compromís de transmetre el seu malestar al govern de l'Estat.

ÀREA PLANIFICACIÓ URBANÍSTICA I TERRITORI

Epígraf 2) *Aprovació de la proposta de Conveni tipus, de mutu acord, per a l'expropiació dels immobles ubicats al carrer St. Damià núm. 255 bis (bloc 9), Sant Damià núm. 257 bis*

(bloc 8) i Sant Cosme 198bis (bloc 7), al barri de Ca n'Anglada, amb renúncia al dret de reallotjament i cancel·lació de càrrega hipotecària.

Per unanimitat dels Regidors i Regidores presents, l'Ajuntament en Ple aprova els següents acords:

PRIMER.- APROVAR la proposta de Conveni tipus, de mutu acord, per a l'expropiació dels immobles ubicats al carrer St. Damiaà núm. 255 bis (bloc 9), Sant Damiaà núm. 257 bis (bloc 8) i Sant Cosme 198bis (bloc 7), al barri de Ca n'Anglada, amb renúncia al dret de reallotjament i cancel·lació de càrrega hipotecària.

SEGON.- FACULTAR a la Regidora de l'Àrea de Planificació Urbanística i Territori competent en matèria d'urbanisme, o a qui la substitueixi en el càrrec, per tal de firmar i atorgar tots els documents que siguin necessaris, fins i tot d'esmena i de rectificació, per a l'efectivitat d'aquest acord, sempre que no s'alteri el contingut essencial de la proposta aprovada, inclòs la d'aprovació dels convenis específics de mutu acord amb els propietaris afectats dels blocs indicats en l'anterior acord i signatura dels documents públics necessaris per a la formalització de les expropiacions que es convinguin.

Epígraf 3) Aprovació definitiva del Projecte d'expropiació, per taxació conjunta, del bloc 8, escala núm. 257 bis del carrer St. Damiaà, inclosa dins l'illa 15 del Polígon 2 de la Modificació Puntual del POUM al barri de Ca n'Anglada.

Per unanimitat dels Regidors i Regidores presents, l'Ajuntament en Ple aprova els següents acords:

PRIMER.- APROVAR l'informe de tractament d'al·legacions de data 30 de setembre de 2013 emès pels tècnics de l'Institut Català del Sòl, mitjançant el qual es dona resposta als escrits d'al·legacions presentats durant el termini d'informació pública i audiència concedit a les persones titulars dels béns i drets afectats per la present actuació expropiatòria.

SEGON.- APROVAR definitivament la relació concreta i individualitzada dels béns i drets afectats continguda al document número 2 del "Projecte d'expropiació per taxació conjunta del bloc 8 (escala núm. 257 bis del c. Sant Damiaà) de l'Illa 15 del polígon 2 de la modificació Puntual del POUM de Terrassa al barri de Ca n'Anglada".

TERCER.- APROVAR definitivament el "Projecte d'expropiació per taxació conjunta del bloc 8 (escala núm. 257 bis del c. Sant Damiaà) de l'Illa 15 del polígon 2 de la modificació Puntual del POUM de Terrassa al barri de Ca n'Anglada", elaborat pels serveis tècnics de l'Institut Català del Sòl.

QUART.- NOTIFICAR individualment el contingut dels presents acords a les persones titulars dels béns i drets afectats, que es podran pronunciar en relació amb la valoració dels seus béns i drets en el termini de 20 dies a comptar des de l'endemà de la notificació dels presents acords. La notificació ha d'advertir a les persones interessades que la manca de pronunciament en el referit termini de 20 dies es considerarà com una acceptació de la valoració fixada. Si en aquest termini es manifesta per escrit la disconformitat amb la valoració aprovada, es transferirà l'expedient al Jurat d'Expropiació de Catalunya, perquè en fixi l'apreuament.

CINQUÈ.- L'acord d'aprovació definitiva del present Projecte de Taxació conjunta implica la declaració d'urgència de l'ocupació dels béns i drets afectats i, en conseqüència, el pagament o dipòsit de l'import de la valoració establerta pel projecte de taxació conjunta habilitarà per a procedir a ocupar la finca, sens perjudici de la valoració pel Jurat d'Expropiació de Catalunya, si s'escau, i de la tramitació dels recursos que escaiguin respecte al preu just.

SISÈ.- MODIFICAR el segon paràgraf de l'acorden sisè dels adoptats pel Ple de l'Ajuntament en data 30 de maig de 2013 d'aprovació definitiva del Projecte de taxació conjunta del bloc 9 (C/Sant Damià 255bis), d'acord amb el següent redactat:

“Els pagaments i/o en el seu cas consignacions dels preus justs fixats, els quals ascendeixen d'acord amb el Projecte d'expropiació a la quantitat total de 655.224,78 €, dels quals 633.624,78 € es corresponen amb el valor d'expropiació de la propietat (inclòs el 5% del premi d'afecció) i 21.600 € amb el valor d'expropiació d'ocupació, es faran efectius amb càrrec a la partida 1432.15100.60000, del pressupost municipal, amb número de Projecte 13009 “Esponjament de Ca n' Anglada”.

SETÈ.- ACORDAR L'AIXECAMENT de les corresponents Actes de Pagament i Ocupació així com, en el seu cas, LA CONSIGNACIÓ del just preu fixat si les persones titulars de béns o drets afectats refusen rebre el just preu o existeix qualsevol qüestió, litigi o desacord entre l'interessat i l'Administració, així com entre els propis interessats.

Els pagaments i/o en el seu cas consignacions dels preus just fixats, els quals ascendeixen d'acord amb el Projecte d'expropiació a la quantitat total de 671.369,43 €, dels quals 647.937,90 € es corresponen al valor d'expropiació de la Propietat (inclòs el 5% de premi d'afecció), i 23.431,53 € al supòsit del valor superior d'expropiació per l'ocupació. Aquests imports es faran efectius amb càrrec a la partida 1432.15100.60000, del pressupost municipal, amb número de Projecte 13009 “Esponjament de Ca n' Anglada”.

VUITÈ.- FACULTAR a la Tinent d'Alcalde de l'Àrea de Planificació Urbanística i Territori, la Sra. Carme Labòria i Rojas, o a qui la substitueixi en el càrrec, per tal de firmar i atorgar tots els documents que siguin necessaris, fins i tot d'esmena i de rectificació, per a l'efectivitat d'aquests acords, així com per adoptar els corresponents acords de disminució dels imports relatius a l'autorització de pagaments i/o en el seu cas consignacions continguda en l'anterior acorden setè així com en l'acorden sisè dels adoptats pel Ple de l'Ajuntament en data 30 de maig de 2013 d'aprovació definitiva del Projecte de taxació conjunta del bloc 9 (C/Sant Damià 255bis), en execució d'allò estipulat al Conveni relatiu a les aportacions econòmiques del projecte d'esponjament, aprovat el 14 de desembre de 2012 entre l'Ajuntament de Terrassa, l'Agència de l'Habitatge de Catalunya i la Societat Municipal d'Habitatge de Terrassa.

NOVÈ.- NOTIFICAR el contingut dels presents acords a altres possibles interessats en l'expedient administratiu.

DESÈ.- PUBLICAR el present acord al BOP i al tauler d'anuncis municipal.

ÀREA D'HISENDA I SERVEIS GENERALS

Epígraf 4) Aprovar la declaració d'especial interès o utilitat municipal de diverses obres i, en conseqüència, concedir les corresponents bonificacions en l'Impost sobre construccions, instal·lacions i obres.

Per unanimitat dels Regidors i Regidores presents, l'Ajuntament en Ple aprova els següents acords:

PRIMER.- Declarar d'especial interès o utilitat municipal les construccions, instal·lacions i obres que han estat objecte d'atorgament de llicència municipal i que es relacionen en l'annex 1, en considerar que concorren en elles les circumstàncies previstes a l'article 103.2.a) del Reial Decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel que s'aprova el Text Refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, i a l'article 2.2.3 a) de l'Ordenança Fiscal de l'Impost sobre construccions, instal·lacions i obres. Conseqüentment, determinar que les esmentades obres gaudiran d'una bonificació de fins el 95 per cent de la quota de l'esmentat impost.

SEGON.- Declarar d'especial interès o utilitat municipal les construccions, instal·lacions i obres que han estat objecte d'atorgament de llicència municipal i que es relacionen en l'annex 2, en considerar que concorren en elles les circumstàncies previstes a l'article 103.2.a) del Reial Decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel que s'aprova el Text Refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, i a l'article 2.2.3 c) de l'Ordenança Fiscal de l'Impost sobre construccions, instal·lacions i obres. Conseqüentment, determinar que les esmentades obres gaudiran d'una bonificació de fins el 95 per cent de la quota de l'esmentat impost.

TERCER.- Declarar d'especial interès o utilitat municipal les construccions, instal·lacions i obres que han estat objecte d'atorgament de llicència municipal i que es relacionen en l'annex 3, en considerar que concorren en elles les circumstàncies previstes a l'article 103.2.a) del Reial Decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel que s'aprova el Text Refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, i a l'article 2.2.3 d) de l'Ordenança Fiscal de l'Impost sobre construccions, instal·lacions i obres. Conseqüentment, determinar que les esmentades obres gaudiran d'una bonificació de fins el 95 per cent de la quota de l'esmentat impost.

QUART.- No declarar d'especial interès o utilitat municipal les construccions, instal·lacions i obres que han estat objecte d'atorgament de llicència municipal i que es relacionen en l'annex 4, en considerar que no concorren en elles les circumstàncies previstes a l'article 103.2 del Reial Decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel que s'aprova el Text Refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, i a l'article 2 de l'Ordenança Fiscal de l'Impost sobre construccions, instal·lacions i obres. Conseqüentment, determinar que les esmentades obres no gaudiran d'una bonificació del 95 per cent de la quota de l'esmentat impost.

CINQUÈ.- Doni's trasllat de l'acord anterior a tots els interessats, i efectui's la publicació corresponent en el Butlletí Oficial de la Província

Epígraf 5) *Proposar al Departament d'Empresa i Ocupació de la Generalitat de Catalunya fixar com a festes locals de Terrassa per a l'any 2014, els dies 17 d'abril (Dijous Sant) i 7 de juliol (Dilluns de Festa Major).*

Per unanimitat dels Regidors i Regidores presents, l'Ajuntament en Ple aprova el següent acord:

« Únic.- Proposar al Departament d'Empresa i Ocupació de la Generalitat de Catalunya fixar com a festes locals de Terrassa per a l'any 2014, els dies 17 d'abril (Dijous Sant) i 7 de juliol (Dilluns de Festa Major).»

Epígraf 6) Acord relatiu al compliment dels terminis previstos legalment per al pagament de les obligacions de l'Ajuntament de Terrassa i del Patronat Municipal d'Educació (setembre 2013).

Pren la paraula el Sr. Vega per tal de deixar constància d'un fet que considera molt rellevant i important des d'un punt econòmic i de com s'afronta la crisi: el compliment dels terminis de pagament. El Sr. Vega afegeix que no es coneix durant quant de temps es podrà continuar fent.

Per unanimitat dels Regidors i Regidores presents, l'Ajuntament en Ple aprova els següents acords:

Primer.- Prendre coneixement dels informes que s'acompanyen emesos respectivament per la Tresorera i l'Interventor Municipal, sobre el compliment dels terminis previstos legalment per al pagament de les obligacions de l'Ajuntament de Terrassa.

Segon.- Prendre coneixement dels informes que s'acompanyen emesos respectivament per la Tresorera i l'Interventor Municipal, sobre el compliment dels terminis previstos legalment per al pagament de les obligacions del Patronat Municipal d'Educació.

Tercer.- Ordenar que en el termini de 15 dies a comptar a partir de l'endemà de l'adopció del present acord, es procedeixi a la publicació en el Tauler d'edictes i en el web municipal, de la informació agregada de les factures i altres documents justificatius de prestacions realitzades, agrupant-los segons el seu estat de tramitació, amb el contingut següent:

Que a data 30 de setembre no hi ha cap factura registrada a l'Ajuntament de Terrassa amb una antiguitat superior a 30 dies sense reconeixement d'obligació.

Que a data 30 de setembre, a l'Ajuntament de Terrassa, no hi ha cap obligació reconeguda pendent de pagament amb una antiguitat superior a 30 dies.

Que a data 30 de setembre no hi ha cap factura registrada al Patronat Municipal d'Educació amb una antiguitat superior a 30 dies sense reconeixement d'obligació.

I que a data 30 de setembre, al Patronat Municipal d'Educació, no hi ha cap obligació reconeguda pendent de pagament amb una antiguitat superior a 30 dies.

Quart.- Que es faci trasllat dels presents acords i dels informes referits a l'acord primer, als òrgans competents del Ministeri d'Economia i Hisenda, i de l'Administració Autonòmica en matèria de tutela financera dels Ens Locals.

Cinquè.- Facultar al Tinent d'Alcalde de l'àrea d'Hisenda i Serveis Generals, o qui legalment el substitueixi, per tal que pugui signar qualsevol document necessari per al compliment i efectivitat dels anteriors acords.

Epígraf 7) Aprovació inicial del canvi de sistema de gestió dels serveis que en l'actualitat presta l'organisme autònom municipal Patronat Municipal d'Educació de Terrassa (PAME), que passaran a ser prestats per l'Ajuntament de forma directa.

Pren la paraula en primer lloc el Sr. Vega, qui comença dient que aquest és un canvi que suposa un pas més en la política, iniciada fa anys, de simplificació de l'organigrama municipal,

avançant en un camí que es va iniciar amb la dissolució de l'IMSAV, després de l'IMCET, de la Gerència Municipal d'Urbanisme, i en aquests moments, amb previsió de fer-ho a partir de l'1 de gener de 2014, del PAME. Els motius s'han de buscar en els canvis normatius i els moments tan diferents, a nivell social i de dret administratiu, que fan que avui la gestió a través d'un organisme autònom aportí més inconvenients que avantatges. Per tant, ara per ara el fet de gestionar l'educació mitjançant un organisme autònom no aporta massa cosa. El treball que s'ha fet al llarg d'aquest temps ha estat conjunt entre els serveis centrals i l'organisme autònom, per aconseguir la màxima eficiència en aquesta integració, sense perdre totes aquelles virtuts i bondats que té el PAME. Els serveis educatius continuaran mantenint algunes polítiques, que li donen una major agilitat de cara a problemes molt específics, com ara les substitucions educatives, o altres. La direcció estratègica passarà a dependre dels serveis centrals de l'Ajuntament. El Sr. Vega afegeix que no s'aconseguiran grans estalvis. La majoria dels marges que podien haver-hi ja s'han recorregut. Tot i així, si la integració es fa bé, es pot aconseguir algun guany. Pel que fa als treballadors i treballadores, i a nivell econòmic, l'Ajuntament se subroga en tots els drets i deures. El Sr. Vega vol donar així un missatge de tranquil·litat en aquest sentit.

La Sra. Peinado comença assenyalant que el Grup del PPC, des de fa molt de temps, ve reclamant una reducció del nombre de societats. Des d'aquest punt de vista, doncs, aquest Grup mostra la seva conformitat amb el que avui es planteja. No obstant, la Sra. Peinado vol fer una crítica en relació a allò que el govern ha mostrat en relació al canvi de sistema de gestió del PAME. El Grup del PPC sap que es vol fer el canvi de sistema de gestió, i que la intenció és reduir les despeses generals, però no sap en quin sentit ho farà. El govern no ha explicat absolutament res. La Sra. Peinado es mostra convençuda de què la integració dins l'Ajuntament de Terrassa hauria de suposar un estalvi. El Grup del PPC té molt clar com la faria, a partir del principi d'optimització de recursos o dels principis d'eficàcia i d'eficiència. Però el govern municipal no ha reflectit res d'això a la Memòria que ha presentat, ni tan sols ha dit, respecte l'estructura directiva actual del PAME, com s'integrarà a l'Ajuntament de Terrassa, si alguns llocs de treball directius perdran o no la seva funcionalitat. No té massa sentit que tota l'estructura directiva s'integri de la mateixa manera dins l'Ajuntament. Al capdavall, el que hi hauria és només un canvi de nom. La Sra. Peinado entén que, evidentment, no hauria de ser aquesta la intenció.

La Sra. Vigués comença manifestant, en nom del Grup municipal de CiU, el seu agraïment a tots els treballadors i treballadores dependents del PAME, tant dels serveis generals, de l'OME, com el personal de les diverses escoles municipals, personal de consergeria de les escoles i personal de manteniment. La Sra. Vigués els hi agraeix la seva feina a favor de l'educació a la ciutat, i els hi vol desitjar el millor en les noves estructures en les quals s'integren. Des del punt de vista del sentit comú, la Sra. Vigués manifesta que ja era hora que es donés aquest pas. Va haver-hi un temps en què, en plena construcció dels ajuntaments democràtics, van proliferar organismes autònoms dependents dels ajuntaments, que volien garantir una eficàcia i una manera de funcionar més àgil. Es tractava d'emmirallar-se més en el sector privat i cercar noves formes de management, contraposant la lentitud burocràtica a l'agilitat i a la presa de decisions ràpides i focalitzades en el camp de l'administració pública. És per això que a Terrassa, com a d'altres llocs, van sorgir organismes, consorcis, patronats, agències, especialitzats en esports, cultura, sanitat o educació. Tots aquests organismes ja no existeixen com a tals, havent-se integrat dins l'estructura municipal general. Només quedava el PAME. Avui es comença a fer el pas. L'època de bonança econòmica queda lluny, i la majoria d'ajuntaments han cercat reduir estructures, fusionant empreses públiques per tal de minimitzar costos. El que era una repte d'expansió d'un seguit de serveis, com ara els educatius, ara es converteix en el repte de mantenir-los, per fer-los viables i sostenibles econòmicament, en una època de restriccions pressupostàries. Es tracta de passar de la cultura de la despesa a la cultura del cost, per tal de fer viables els serveis que presta l'administració. D'això en

depèn la possibilitat de mantenir els mateixos serveis. En aquest punt es fa imprescindible la col·laboració i la comunicació entre les diverses institucions i entre els agents públics i privats, per tal d'optimitzar els impostos, taxes i preus públics que paguen els ciutadans. El Grup de CiU està d'acord amb la lletra i amb la música que sorgeixen dels documents relatius a la integració del PAME dins l'estructura municipal. De fet, ja fa temps que forma part de les peticions d'aquest Grup. La Sra. Vigués planteja, però, que no són evidents, segons l'informe, les causes de fons per les quals es duu a terme la integració. Es diu, respecte del PAME, que la integració dels recursos dins de les àrees de gestió municipal ha facilitat el procés d'assignació de personal, s'han simplificat els procediments i s'han optimitzat els recursos, tan materials com personals, i fins i tot s'han reforçat altres serveis. La Sra. Vigués puntualitza que aquestes consideracions fan referència a d'altres àrees integrades, a d'altres organismes, no al PAME. La Sra. Vigués pregunta si s'espera, respecte del PAME, els mateixos resultats, quin resultats materials, de recursos humans i pressupostaris, s'esperen respecte aquesta integració concreta; si aquests resultats seran avaluables; si hi ha algun compromís per part de l'equip de govern per fer una avaluació de la integració. I, en definitiva, si tot plegat era per millorar en eficiència i recursos, la Sra. Vigués pregunta per quina raó s'ha esperat fins l'any 2014 per tal d'executar un pla ja dissenyat l'any 2009. La Sra. Vigués pregunta si no eren evidents, ja aleshores, aquests beneficis.

El Sr. Pérez comença puntualitzant que els treballadors i treballadores del PAME continuaran fent la feina per la qual han rebut avui, com si es tractés d'una mena de certificat de defunció, l'agraïment dels diferents Grups. Perquè el que es planteja avui és un canvi de sistema de gestió d'un servei. El Sr. Vega ha dit que avui s'acaba de completar un procés que es va iniciar l'any 2009. Es podria parlar de l'IMCET, de l'IMSABS o de la GMUT. El PAME n'és l'últim perquè les seves característiques, en quant a estructura, complexitat, càrrega i percentatge pressupostari en relació al propi Ajuntament, ho feien més complicat. Hi ha diferents comitès de personal, diferents convenis i diferents tipus de prestació de serveis. Això ha portat a què sigui l'últim organisme autònom en integrar-se. Al llarg dels darrers mesos s'ha pogut elaborar la Memòria, per analitzar com es creava el Servei municipal d'educació. Aquest servei acollirà totes les escoles, el servei de promoció educativa i innovació, el servei de planificació escolar, el manteniment, etc. Altres serveis, com ara recursos humans, gestió tributària o administració, quedaran subsumits bé dins l'Àrea de Serveis a les Persones, o bé dins l'Àrea d'Hisenda i Serveis Generals. El Sr. Pérez afegeix que aquest no és un procés nou. El PAME ha anat modificant els seus estatuts al llarg dels darrers anys, i ha anat passant competències que tenia com a organisme autònom al propi Ajuntament. La Sra. Peinado ha dit que no s'ha explicat res d'aquest procés. El Sr. Pérez no hi està d'acord. S'han donat explicacions tant en el Consell d'Administració del PAME, com a la Comissió Informativa de Serveis a les Persones. En aquest darrer àmbit, el propi Sr. Pérez es va estalviar l'explicació perquè la pròpia Sra. Peinado ja havia estat present en el Consell d'Administració. També es va fer una trobada amb la junta de directors d'educació infantil i primària, per tal d'esvair qualsevol tipus de preocupació. També s'ha fet una trobada amb els directors de les escoles municipals, amb els diferents comitès de personal, etc. El Sr. Pérez considera que hi ha hagut prou nivell d'informació i que s'ha compartit el procés. Un procés que ha estat eminentment tècnic. S'han creat subcomissions de treball, ja que s'havia d'analitzar la situació actual en quant a patrimoni, obligacions contractuals, gestió tributària, tresoreria, gestió pressupostària i recursos humans. A partir d'aquí, tot això passa, subrogat, al conjunt de l'Ajuntament. Aquest canvi de forma de gestió busca encara més, donat que l'eficàcia i l'eficiència ja hi eren, els elements que facin que el nivell de prestació i de qualitat dels serveis que fins ara prestava el PAME continuïn en el Servei municipal d'educació. Aquests serveis continuaran estan al carrer de La Rasa. Es continuaran prestant els serveis. Aquest és el sentit del present dictamen: adaptar-se als diferents processos que ha experimentat l'Ajuntament de Terrassa en tant que organització, igual que ho han fet d'altres.

La Sra. Peinado comença dient que de la manera com s'ha expressat el Sr. Pérez sembla que faci un any que el govern municipal estigui donant explicacions en profunditat sobre la dissolució del PAME. Això no és així. L'únic que ha fet el Sr. Pérez, en els diferents òrgans que ha esmentat, és simplement anunciar la intenció de fer-ho, però sense aprofundir-hi. La primera vegada que es va aprofundir en alguna cosa, i de la qual s'ha tingut documentació al respecte, ha estat en la reunió de la Comissió Informativa del dijous passat. Prèviament a això, allò únic que s'ha anunciat és que s'estava estudiant, i que cap a finals d'any es diria quelcom. No es pot voler fer pensar que se n'ha parlat durant molt de temps i en diferents fòrums, i que tothom coneix el procés amb tot detall, perquè això no és així. Al Grup del PPC li hagués agradat que s'aprofundís encara més. Que el govern hagués dit, i no ho ha fet, el que l'Ajuntament de Terrassa s'estalviarà en estructura. Això no està concretat. Només s'ha dit que hi ha una integració total. La Sra. Peinado pregunta si realment aquesta integració és total. Hi ha un personal directiu del PAME que també hi és en les diferents estructures de l'Ajuntament en les quals s'integrarà. La Sra. Peinado pregunta si es duplicarà el personal directiu.

La Sra. Vigués reitera l'acord del Grup de CiU amb l'informe de la Memòria justificativa de la integració del PAME. Demana, però, dues coses. En primer lloc, que l'equip de govern es comprometi, en un termini raonable, per exemple un any, a avaluar els resultats de la integració i fer-los públics, amb els paràmetres i mesures que s'haurien de definir abans de la dissolució del PAME. En segon lloc, que si s'han de prendre mesures especialment delicades relatives al personal amb contracte temporal, que es faci amb la màxima cura possible, i oferint-los, si n'hi ha, alternatives o expectatives raonables.

El Sr. Vega manifesta, en relació a la referència que la Sra. Peinado ha fet a l'optimització de recursos, que ell encara posaria per endavant el manteniment de la qualitat del servei. La Sra. Peinado també ha parlat de duplicació. El Sr. Vega recorda que s'està parlant d'un servei que compta amb més de 400 treballadors, amb col·lectius i convenis diferents. Ja es va dir en el Consell d'Administració del PAME i també en la Comissió Informativa, que en qualsevol integració hi ha un plus d'eficiència, i el govern municipal treballarà perquè sigui així. Pel que fa als llocs de treball directiu, alguns s'hauran d'integrar en els serveis centrals. No és fàcil integrar tot el volum de personal. El Sr. Vega accepta la petició de la Sra. Vigués i assumeix el compromís d'avaluació. El Sr. Vega sovint ha repetit que els marges de millora en eficiència s'han treballat molt. Fa molt de temps que hi ha una limitació de contractació pel que fa al Capítol I, sense poder cobrir les jubilacions. Hi ha tot un recorregut que ja s'ha fet, i que no ha estat fàcil. Bona part dels marges d'eficiència ja s'han descomptat. Respecte a la pregunta que feia la Sra. Vigués en relació al perquè es fa ara la integració, el Sr. Vega respon que aquesta era un voluntat política de l'equip de govern des de feia temps. S'ha hagut de fer esglaonadament, perquè no és fàcil. L'IMSABS va ser una primera experiència, seguida de l'IMCET i de la Gerència d'Urbanisme. L'Ajuntament de Terrassa s'ha hagut de readaptar, especialment en uns moments en què hi ha unes limitacions importants. També es podria haver optat per esperar a veure com evoluciona el context econòmic i jurídic, com evoluciona la modificació de la Llei de Bases. Però el govern municipal tenia aquest compromís polític i aquesta voluntat. Per això es duu endavant.

Per unanimitat dels Regidors i Regidores presents, l'Ajuntament en Ple aprova els següents acords:

PRIMER.- Aprovar inicialment el canvi de sistema de gestió dels serveis que en l'actualitat presta l'organisme autònom municipal Patronat Municipal d'Educació de Terrassa (PAME). Aquests serveis passaran a ser prestats, mitjançant el servei d'educació, per l'Ajuntament

de forma directa per la pròpia entitat local, amb la integració en l'estructura ordinària municipal de tots els mitjans humans, materials i organitzatius actualment existents a l'esmentat organisme.

SEGON.- Simultàniament amb l'acord anterior, aprovar inicialment la dissolució amb efectes trenta-u de desembre de l'any dos mil tretze, de l'organisme autònom municipal Patronat Municipal d'Educació de Terrassa (PAME), en aplicació dels articles estatutaris que preveuen la potestat de l'Ajuntament per a poder extingir-lo, aplicant el principi de successió previst estatutàriament. Conseqüentment, aprovar la subrogació de l'Ajuntament de Terrassa en tots els drets i obligacions de l'organisme autònom un cop sigui efectiva la seva dissolució.

TERCER.- Als efectes de la subrogació prevista a l'acord anterior, que es procedeixi a la tramitació que sigui preceptiva per a l'adaptació del Pressupost municipal, de la Plantilla de personal funcionari i personal laboral, de la Relació de Llocs de Treball de l'Ajuntament de Terrassa, així com de l'Inventari de Béns i Drets de l'Ajuntament.

QUART.- Sotmetre a informació pública l'expedient, mitjançant anunci al BOP, al DOGC i al Tauler d'anuncis municipal, durant un període 30 dies hàbils, als efectes que es puguin presentar les al·legacions i els suggeriments que es considerin escaients. Els acords anteriors es consideraran definitius si no es presenta cap al·legació ni reclamació en el termini esmentat.

CINQUÈ.- Ordenar que un cop sigui efectiva la dissolució de l'organisme autònom municipal Patronat Municipal d'Educació de Terrassa, es procedeixi a comunicar l'acord d'extinció del mateix a la Direcció General d'Administració Local del Departament de Governació i Administracions Públiques, al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, i a la resta d'ens i organismes que sigui preceptiu, als efectes que es procedeixi a cancel·lar la inscripció en els respectius registres d'ens locals, de l'organisme autònom local dependent d'aquest Ajuntament.

SISÈ.- Facultar l'Il·lm. Sr. Alcalde President o qui actuï en la seva delegació, per tal que pugui signar qualsevol document i adoptar les resolucions que siguin pertinents per a l'execució dels presents acords i per a la realització de tots els actes complementaris que siguin necessaris a tal efecte.

Epígraf 8) Adhesió a l'Acord marc relatiu a la contractació de persones aturades que hagin exhaurit la prestació i/o subsidi, inscrites com a demandants d'ocupació no ocupades en el marc del programa Treball i Formació promogut pel Servei d'Ocupació de Catalunya.

Per unanimitat dels Regidors i Regidores presents, l'Ajuntament en Ple aprova el següent acord:

« L'adhesió a l'Acord marc, relatiu a la contractació de persones aturades que hagin exhaurit la prestació i/o subsidi, inscrites com a demandants d'ocupació no ocupades en el marc del programa Treball i Formació promogut pel Servei d'Ocupació de Catalunya, signat en data 25 de juliol de 2013, d'una banda per la Federació de Municipis i l'Associació Catalana de Municipis, i de l'altra, la Comissió Obrera Nacional de Catalunya i la Unió General de Treballadors de Catalunya, com a organitzacions sindicals més representatives de caràcter autonòmic.»

Epígraf 9) Aprovació de l'expedient de Transferències de Crèdit números 12 i 13 del Pressupost municipal de 2013.

Pren la paraula en primer lloc el Sr. Vega, qui manifesta que l'objecte d'aquest expedient és resoldre un conjunt de necessitats de despesa ordinària sobrevingudes, i que no s'han pogut resoldre amb estalvis de la pròpia despesa. Tot i que avui es presenta un dictamen amb dos acords, amb dues transferències, n'hi ha una altra, aprovada per Resolució del Tinent d'Alcalde i que per tant no se sotmet a aprovació plenària, que el propi Sr. Vega integrarà en la seva explicació. Pel que fa a les majors despeses no pressupostades, el Sr. Vega esmenta en primer lloc la Societat Municipal d'Habitatge. Malgrat les mesures adoptades, el fet de què en aquests moments no hi hagi un acord amb el banc, i el retard en alguns cobraments pendents, fa que calgui ajudar-la per fer front a les obligacions de la Societat, derivades de les hipoteques que en el seu dia va formalitzar. El Sr. Vega recorda que tots els compromisos als quals avui es fa front són conseqüència d'acords unànims del Ple municipal. Hi ha una altra partida, destinada a TMESA, fruit de la decisió del canvi de model en la tarifació social. Es va preveure en el Pressupost de 2013 un estalvi major del que s'està produint, perquè la complexitat de la mesura va endarrerir la seva aplicació. Per això hi ha una partida important que fa referència, sobretot, a l'estalvi vinculat a la T-Blanca. Es va descomptar aquesta partida de l'aportació de l'any 2013, i ara es retorna, perquè la previsió d'estalvi, i a causa de la complexitat i el retard en l'aplicació de la mesura, no s'ha pogut acomplir. També es destinen 40.000 € per una major despesa fruit dels canvis normatius que s'han aplicat a partir del mes d'agost sobre els peatges elèctrics. La nova normativa penalitza l'Ajuntament, pel que fa al darrer trimestre, en aquests 40.000 €. Però la valoració anual d'aquesta mesura supera els 300.000 euros de cara a l'any vinent. Es tracta d'una mesura que perjudica especialment l'Ajuntament, ja que penalitza l'estalvi en el consum i col·loca el benefici en la contractació de la potència. També es fa una transferència de 30.000 € a la Societat Municipal de Comunicació, que es justifica bàsicament per una baixa en els ingressos del Cinema Catalunya. Aquesta baixada, segurament, té a veure amb el fet de què enguany no hi ha hagut una pel·lícula que comportés un èxit de recaptació. Per altra banda, la pujada de l'IVA ha desincentivat l'assistència al cinema. També hi havia unes subvencions de l'ICEC que finalment s'han tallat. Aquest ajut hauria corregit una part de la necessitat de més recursos. En darrer terme, hi ha una partida de 215.000 € per aportar a polítiques socials, ajuts al lloguer, als menjadors escolars de l'estiu, als menjadors dels casals i de la gent gran, i també una partida per al pagament d'impostos. El finançament d'aquests majors recursos prové d'una nova prioritització de diverses inversions que estaven finançades amb despesa ordinària, i també amb un estalvi important que s'ha produït en la partida de despeses financeres, fruit de la bona evolució dels interessos.

El Sr. Turmo reconeix al Sr. Vega que s'hagi referit a tres expedients de transferències de crèdit, dues contingudes en el present dictamen, i una altra aprovada mitjançant Resolució. La memòria i els informes fan referència a les tres transferències. El Sr. Turmo anuncia que se centrarà en les partides que seran objecte de votació per part de l'Ajuntament en Ple. També destaca que ambdós expedients estiguin continguts en dos acords diferenciats, i que per tant podran ser votats separatament. Inicialment era una única transferència de crèdit. Hi ha una partida, que per al Grup del PPC és important, que és la de subvenció a famílies necessitades, que s'incrementa en 215.000 €. Degut a la importància d'aquesta partida, que tant de bo pogués ser més elevada atesa la situació actual, i perquè el Grup del PPC comparteix aquesta necessitat, aquest Grup votarà a favor de l'acord segon. El Sr. Turmo afegeix que amb motiu del debat sobre el Pressupost del 2014, es tornarà a debatre sobre la forma com és possible incrementar aquestes partides socials, per ajudar a les famílies que més ho necessiten. L'altra transferència va destinada a aportacions a dues societats municipals, la d'Habitatge i la de Comunicació. Un entramat societari de l'Ajuntament de Terrassa, que si suma aquesta transferència a la que ha estat aprovada per Resolució, suposa destinar 1,6 milions d'euros més a societats municipals. En aquest cas, allò significatiu és l'1,5 milions i escaig que anirà destinat, novament, a la Societat Municipal d'Habitatge. Aquest és un debat que es ve repetint. En el Ple ordinari anterior, quan es plantejava, per part de l'equip de govern, condonar o

perdonar, que són termes sinònims, uns préstecs a la Societat Municipal d'Habitatge, el Sr. Turmo ja feia referència a què segurament no seria l'últim dictamen sobre aquesta societat que es presentaria al Ple. Tot just un mes després es presenta un dictamen en el qual es proposa injectar més diners a la Societat d'Habitatge. En el Ple anterior el propi Sr. Turmo recordava que en menys d'un any s'havia condonat més de 17 milions d'euros a la Societat d'Habitatge. Ara s'hi destina més d'1,5 milions. El Sr. Turmo pregunta fins quan es mantindrà aquesta situació. És indubtable que s'ha de prendre altre tipus de mesures, i que s'ha de revertir la situació. La Societat Municipal d'Habitatge és una bossa foradada. Si no es fa quelcom, tindrà un impacte de futur molt negatiu sobre els pressupostos municipals. Tot i que sigui una societat municipal, i que l'únic soci sigui l'Ajuntament de Terrassa, els imports dels préstecs que es condonen, si no es condonessin, serien diners que arribarien al Pressupost municipal ordinari, i que es podrien destinar a la prestació de serveis. Per tant, el Grup del PPC votarà en contra de l'acord primer. Aquest Grup tampoc comparteix la transferència a la Societat de Comunicació. El Sr. Turmo pregunta novament quan es trigarà en presentar un nou dictamen per tornar a dotar de fons la Societat Municipal d'Habitatge. La situació és molt greu, i per això cal que el govern reorienti les seves decisions sobre la societat. El Sr. Turmo pregunta quants milions d'euros costarà a tots els ciutadans de Terrassa la Societat d'Habitatge.

El Sr. Soler agraeix al Sr. Vega que hagi permès la votació separada dels dos acords del dictamen. Això permetrà al Grup de CiU votar a favor de l'acord segon, una transferència a favor de les famílies necessitades, en comptes de pagar interessos. També li permetrà votar en contra d'una nova transferència a la Societat Municipal d'Habitatge. El Grup de CiU ha aportat fórmules per mitjà de les quals es podrien trobar solucions legals, molt més eficaces, per no haver de fer contínues transferències, perdent inversions, per satisfer noves aportacions a la Societat d'Habitatge. Comptant les diferents transferències s'aporta a la Societat uns dos milions d'euros més, a afegir a la condonació de crèdits per import de 14 milions, aprovada al Ple de setembre. Amb aquestes transferències, l'Ajuntament de Terrassa està perdent possibilitats d'inversió per a noves aportacions. El Grup de CiU no es cansarà de repetir que hi ha altres fórmules, i ofereix al govern municipal la seva col·laboració per dur-les endavant. El Sr. Soler demana al govern que sigui valent en explorar-les. Si no, dona la sensació que està buscant fórmules que, al capdavall, poden generar frustració, i la solvència de les quals estan força més lluny que la de les que proposa el Grup de CiU.

El Sr. Vega comença recordant que va ser per unanimitat de l'Ajuntament en Ple que es va aprovar la construcció d'habitatges per part de la Societat Municipal d'Habitatge. També va ser per unanimitat que es va aprovar la contractació de les hipoteques per poder construir aquests habitatges. Ara, degut a una situació aliena a la voluntat i a la gestió municipal, una situació de crisi total, generada per una crisi immobiliària, aquests pisos no es venen. La Societat disposa de mil pisos que no es venen, perquè no hi ha mercat. L'única alternativa que ofereix el Grup de CiU és que es malvenguin als bancs i la resta del deute anar pagant-la poc a poc. Quan els Grups municipals pregunten quan costarà redreçar la situació de la Societat Municipal d'Habitatge, el Sr. Vega manifesta que costarà el que resulti d'allò que tots els Grups municipals van aprovar en aquest Ple. Es van contractar unes hipoteques i, el mateix que passa amb els particulars, la Societat es troba que no pot vendre els pisos. I les hipoteques s'han de pagar. Si més no, afegeix el Sr. Vega, el Sr. Soler aporta una alternativa. Però el Sr. Turmo no. Potser el que proposa és que es regalin els pisos i que l'Ajuntament es quedi amb el deute. És molt fàcil demanar que no es pagui. Però no es pot deixar de pagar. L'Ajuntament de Terrassa no pot deixar de pagar. Per tant, s'ha de fer front als compromisos que un dia es van assumir per part del Ple de l'Ajuntament de Terrassa, amb el vot a favor de tots els Grups municipals. El Sr. Soler diu sovint que el govern ha de ser valent i fer un plantejament agosarat al banc. El Sr. Soler acusa al govern de què no negocia amb prou

contundència. El govern, manifesta el Sr. Vega, està fent tot el que pot. S'està negociant amb els bancs, però tothom sap el que representa negociar amb els bancs, sobretot si pensen que l'Ajuntament pot pagar. El Sr. Vega podria referir-se a d'altres ciutats, ja que aquest no és només un problema de Terrassa. No és una situació derivada d'una mala gestió, sinó d'una situació general que ha afectat a tot el país. La responsabilitat és de l'equip de govern, i aquest ho assumeix. Però caldria que totes les forces polítiques fossin més rigoroses i responsables, perquè les decisions les van prendre tots. L'oposició, aleshores, criticava que es construïa poc, que s'havien de fer més contractacions, que la gent necessitava molts més habitatges. Després va venir la crisi, que ha afectat molta gent, i també a l'Ajuntament de Terrassa. El Sr. Vega afegeix que el que cal és aportar solucions. Respecte a l'alternativa que proposa el Grup de CiU, i segons la informació de què disposa el Sr. Vega, al final el deute se'l quedaria l'Ajuntament.

El Sr. Pérez comença posant en valor la quantitat de 215.000 euros que es destinen a ajuts socials, assumint així allò que d'altres administracions no aporten. Aquests diners van fonamentalment a ajudes o beques de menjador, a El Rebost, una part a habitatge social, i a bonificacions per aquelles famílies que no poden pagar l'IBI o d'altres tributs. En relació a la Societat Municipal d'Habitatge, aquest és un tema que ja s'ha debatut en plens anteriors, i que es tornarà a plantejar en el debat sobre el Pressupost de 2014. En el fons, criticant les aportacions que es fan a la Societat o condonant préstecs, el que planteja l'oposició és que s'entri en un concurs de creditors. També es critica al govern que no té força negociadora amb els bancs. L'oposició no s'atreveix a dir-ho obertament, però el que estan plantejant és que s'entri en un pre-concurs. I no s'atreveixen a dir-ho clarament perquè les conseqüències serien molt més desastroses que el plantejament d'anar equilibrant i pagant les hipoteques i els deutes amb les entitats financeres. Es perdria el patrimoni, i no se sap què passaria amb les famílies que ocupen alguns dels 1.000 habitatges, ja que no tots estan buits. Tampoc són 1.000 habitatges en règim de venda, sinó que una part molt important són en règim de lloguer, i aquests estan força ocupats. Dins l'operació d'esponjament de Ca n'Anglada, molts dels ocupants dels pisos actuals són real·lotjats en pisos de la Societat d'Habitatge. Els grans números sovint maregen, i hom es queda amb els grans titulars, en comptes d'explicar i veure què hi ha al darrera. Moltes de les polítiques socials d'habitatge, i una part gràcies a la transferència que es fa avui, aniran a intentar cobrir el lloguer d'aquelles famílies que no puguin pagar-lo. L'oposició planteja que l'Ajuntament de Terrassa perdi patrimoni i deixi de fer ús de l'instrument municipal per desenvolupar polítiques socials d'habitatge. El Sr. Pérez es refereix finalment a l'expedient aprovat mitjançant Resolució. Quan en el Ple es va debatre sobre el títol de la T-Blanca, i sobre la introducció una tarifació social front al que fins aleshores havia estat un criteri de gratuïtat en el transport públic per a les persones majors de 65 anys, el Grup d'ICV-EUiA ja va recordar que s'havia oposat a aquest darrer criteri, ja des de l'any 2007. Sempre havia donat prioritat a l'element del poder adquisitiu, de renda, de les famílies. Una persona de més de 65 anys pot tenir un nivell de renda per sobre d'un de 40 anys, en atur o en una situació econòmica difícil. L'edat no ha de ser un criteri per tenir dret a la gratuïtat del transport públic. El Grup d'ICV-EUiA va valorar com a positiva la introducció de la T-Blanca, com a mesura per acostar-se al seu plantejament. Però considerava que es quedava curta. Amb la transferència de crèdit aprovada per Resolució del Tinent d'Alcalde, es visualitza allò que ja es plantejava al debat del mes de febrer d'enguany. El Sr. Pérez proposa continuar avançant en aquesta línia, quan pertoqui en el seu moment modificar la T-Blanca, vers un model de tarifació social més adequat al nivell de renda de les persones, independentment de la seva edat.

El Sr. Turmo manifesta que és una dada objectiva que en menys d'un any l'Ajuntament de Terrassa, i per tant la ciutadania de Terrassa, haurà perdut més de 17 milions d'euros. El Grup del PPC no deixarà de defensar les seves posicions i el que pensa que és el millor per a la ciutat de Terrassa, per més que li molesti al Sr. Vega. Quan no es comparteixen arguments,

quan hi ha disconformitats respecte una determinada situació, es defensen les posicions respectives amb arguments, però no faltant a la veritat. Quan es falta a la veritat, el que s'il·lustra és una manca d'arguments, i això és el que ha fet el Sr. Vega. Ha volgut, amb el seu discurs, fer creure que és l'oposició la que distorsiona la situació. El Sr. Vega hauria de ser transparent. El Sr. Turmo li pregunta al Sr. Vega de què està parlant quan diu que es va aprovar per unanimitat. El Sr. Turmo li pregunta què es va aprovar per unanimitat. Durant molt anys s'han fet moltes sessions plenàries, i la Societat Municipal d'Habitatge porta molts anys en funcionament. El Sr. Turmo reitera la pregunta al Sr. Vega sobre què s'ha aprovat per unanimitat. Potser, afegeix el Sr. Turmo, caldrà resoldre qüestions, des d'un punt de vista jurídic, fora d'aquest Ple. El que ha dit el Sr. Vega és molt greu. El Grup del PPC no va donar suport al Pla Local d'Habitatge. Va demanar que es reformulés, no només al Ple, sinó també en el Consell d'Administració de la Societat, respecte la situació de crisi econòmica i la necessitat de revisar-lo. A més, des de l'oposició i respecte a la concessió dels préstecs, es va dir que es donava suport al govern per una qüestió de responsabilitat, i es demanava aquest suport perquè ho necessitava la Societat d'Habitatge per tirar endavant. El Grup del PPC va dir clarament que l'incomodava votar a favor. El Sr. Turmo demana al Sr. Vega que digui les coses com són, que no menteixi. La Societat d'Habitatge porta molts anys funcionant. Hi ha hagut moltes situacions. S'han debatut i aprovat moltes actuacions. Es porten molts anys amb plans de viabilitat, amb solucions en què es necessita prendre decisions que si no es prenen la Societat no pot anar endavant. Fa anys que s'està en aquesta situació. Per al Grup del PPC la solució no és anar abocant milions i milions d'euros de tots els ciutadans a la Societat d'Habitatge. Aquesta no és la solució. El Sr. Pérez ha preguntat quines són les alternatives. L'oposició n'ha plantejat, des d'un punt de vista tècnic i jurídic, sobre la base d'informes. Hi ha altres maneres de gestionar la situació. La del govern és anar abocant milions. El mateix que fa respecte a la gestió tributària: només fa que pujar impostos. El Sr. Turmo demana al govern que busqui alternatives, que hi són, o si més no que ho intenti. El Sr. Turmo demana al govern que no es posi de genolls.

El Sr. Soler comença dient que el Grup de CiU assumeix totes les decisions que ha pres en aquest Ple en relació a les polítiques d'habitatges. Però no és d'això del que s'està parlant. Està clar que el Grup de CiU volia política d'habitatge per a la ciutat, habitatge social per als terrassencs. Però les circumstàncies han canviat molt, i a pitjor. L'element per mitjà del qual s'havia de fer aquesta política, acordat entre tots, no és ara un element útil. El mercat ha canviat i no es poden pagar els lloguers que caldrien per fer polítiques socials, perquè cal pagar deute financer. El Grup de CiU no difereix amb l'equip de govern en quant a la política, sinó en quant a les solucions. El Sr. Soler ha presentat alternatives, en el Ple i per escrit. La proposta és demanar un pre-concurs de creditors. El Sr. Vega sap que el Grup de CiU s'ha ofert fins i tot a signar-lo, com a consellers de la Societat Municipal d'Habitatge. El Grup de CiU està tan convençut de què només es pot arribar a un acord de refinançament fent això, que es va oferir a signar la sol·licitud. Aquesta és la via de solució per tornar a fer una política d'habitatge. La política actual s'ha convertit en només anar pagant deute financer, d'uns pisos que ara per ara no permeten fer la política d'habitatge que la ciutat necessita. Sessió plenària rere sessió plenària, aniran apareixent aquestes situacions de dificultat, perquè la Societat no ho pot abordar per ella mateixa. El Grup de CiU també va dir, en el darrer Ple de condonació de préstecs, que si canviaven les lleis, ni tan sols l'Ajuntament podrà fer-ho. Si això passa, al final el Sr. Vega sí tindria raó: l'Ajuntament seria el responsable del deute un cop perdut el patrimoni. Però serà perquè hi haurà hagut un canvi normatiu i el govern no haurà fet cas a les recomanacions del Grup de CiU, de ja fa un any i mig. Si ho hagués fet aleshores, ara no s'estaria parlant d'aportacions i transferències de crèdit a la Societat Municipal d'Habitatge.

El Sr. Vega manifesta que a judici del Sr. Soler el govern no és prou contundent negociant. El Sr. Vega posa de manifest que l'Ajuntament de Terrassa té necessitats de crèdit. El més probable, en el supòsit que defensa el Grup de CiU, és que l'Ajuntament perdria tot el

patrimoni i, a més, es quedaria amb el deute. El Sr. Vega pregunta perquè CiU no ho ha fet en cap organisme de la Generalitat de Catalunya ni en cap ajuntament que governa. CiU té moltes societats de la Generalitat de Catalunya que es troben en situació de fallida tècnica, i no ha presentat cap concurs de creditors, perquè coneix les conseqüències, que cap banc els donaria cap crèdit. El plantejament del Grup de CiU és molt fàcil de fer des de l'oposició. Pel que fa la intervenció del Sr. Turmo, el Sr. Vega recorda que el patrimoni hi és, no s'ha perdut. S'estan pagant els compromisos adquirits. El Sr. Turmo no ha aportat cap solució. En alguna sessió plenària ha dit que se sumava "als plantejaments del company". En la seva intervenció, el Sr. Turmo ha acusat al Sr. Vega de mentir. El Sr. Vega se sent decebut, perquè això diu molt de la manca d'arguments del Sr. Turmo, que recorre a la desqualificació personal. El Sr. Turmo no té dret a faltar al respecte, i el Sr. Vega anuncia que no podrà perdonar aquesta acusació. El Sr. Turmo pot dir que el Sr. Vega està més o menys equivocada, però acusar-lo de mentider és una altra cosa. El que hauria de fer el Sr. Turmo és demanar disculpes.

El Sr. Turmo recorda que el que ha dit és que el Sr. Vega havia faltat a la veritat. Igual que el Sr. Vega ha fet un seguit d'afirmacions en relació al Grup municipal del PPC i la seva posició respecte a determinats acords en aquest Ple, sense dir quins eren, donant a entendre coses que no són. Per tant, qui ha faltat a la veritat és el Sr. Vega. I quan una persona falta a la veritat, falta a la veritat. Per tant, el Sr. Turmo manifesta que no es retractarà.

El Sr. Alcalde considera que és molt diferent faltar a la veritat que acusar algú de mentider. El Sr. Turmo ha fet aquesta matisació, i per tant es pot entendre que rectifica.

Es procedeix tot seguit a la votació separada dels dos acords que integren el present dictamen. L'acord primer és aprovat amb els vots següents:

PSC	(11 vots)	A FAVOR
CiU	(8 vots)	EN CONTRA
PPC	(4 vots)	EN CONTRA
ICV-EUiA	(3 vots)	A FAVOR

L'acord segon és aprovat per unanimitat.

El contingut dels acords aprovats és el següent:

PRIMER: Aprovar la Transferència de Crèdit número 12 del Pressupost de l'any 2013 per un import de 932.153,64 Euros segons el detall següent:

BAIXES

Codi	Partida	Import	
10030 Poliesportiu Districte 2	3452-34201-62200	Inv. Edificis equip. esportius gestió cedida	650.000,00
FEOSL FEOSL 03	1433-49111-63200	Reposició edificis Patrimoni	21.701,29
08031 Escola Hosteleria	0464/93301-63300	Reposició instal·lacions equipaments	35.452,35
	2011-01101-31000	Interessos préstecs interior	225.000,00
TOTAL			932.153,64

ALTES

Partida	Descripció	Import
1431-15201-44900	Aportació a la SM Habitatge	902.153,64

0491-49110-44900	Aportació SM Comunicació	30.000,00
TOTAL		932.153,64

SEGON: Aprovar la Transferència de Crèdit número 13 del Pressupost de l'any 2013 per un import de 215.000 Euros segons el detall següent:

BAIXES

Codi	Partida		Import
	2011-01101-31000	Interessos préstecs interior	215.000,00
	TOTAL		215.000,00

ALTES

Partida	Descripció	Import
3313-23105-48000	Subvencions a famílies necessitades	215.000,00
TOTAL		215.000,00

ÀREA DE SERVEIS A LES PERSONES, BENESTAR I COHESIÓ SOCIAL

Epígraf 10) Aprovació de l'adhesió de l'Ajuntament de Terrassa al Protocol d'execució de les diligències de llançament als partits judicials de Catalunya.

Pren la paraula la Sra. Melgares, qui comença assenyalant que amb aquest Protocol s'avança en la necessitat de coordinació dels ajuntaments amb els operadors jurídics, col·legis d'advocats i jutjats. Són ells els que directament tenen la informació sobre quants procediments, i sobretot sobre quantes famílies són vulnerables i estan perdent els habitatges. L'Ajuntament de Terrassa, des de fa més de dos anys, reenvia als jutjats informes de famílies per tal d'aturar els desnonaments. Però és a sol·licitud de les famílies. Moltes vegades s'aconsegueix, però moltes no. L'Oficina d'Intermediació Hipotecària ha estat una eina pionera per treballar per la prevenció de les famílies, per defensar el seu dret a l'habitatge, a un habitatge digne. Aquesta Oficina, juntament amb els serveis d'habitatge social, vol donar una resposta integral, per tal que aquestes famílies no es quedin sense sostre. També fa més d'un any que l'Ajuntament de Terrassa va signar un conveni amb el Col·legi de Procuradors, per tal d'arribar a aquelles famílies que estan patint, i que no arriben a les oficines municipals. Aquest Protocol dona l'oportunitat per tal que els propis jutjats sol·licitin informes, amb el previ consentiment de les famílies. Els serveis socials de l'Ajuntament podran, en una fase inicial del procés, remetre informe i recollir els riscos d'exclusió residencial o social, així com les mesures per evitar-ho. La Sra. Melgares afegeix que no és només un Protocol per disposar d'informació més exacta dels indicadors de l'avaluació d'aquests processos, així com el diagnòstic de la ciutat. Aquest Protocol pot donar oportunitats. L'Ajuntament de Terrassa està gestionant un fons social d'habitatge, que en teoria està constituït pels habitatges buits dels bancs. Aquests bancs posen dificultats a l'hora d'adjudicar habitatges a les persones a les quals ells mateixos han fet fora. Amb aquest Protocol es pot avançar, i que siguin els mateixos jutjats els qui donin aquests habitatges i requereixin als bancs per tal que les persones no es quedin sense sostre, quan alhora hi ha tants pisos buits.

Intervé seguidament la Sra. Playà, qui manifesta que l'adhesió al Protocol és un gest imprescindible i necessari. És bo que l'Ajuntament de Terrassa faci aquest gest, perquè el Protocol comporta la referència a salvaguardar els drets de les persones desnonades. L'objecte del Protocol és coordinar l'acció de les institucions en l'execució de les diligències de llançament que disposen

els jutjats del diferents partits judicials de Catalunya, i realitzar totes les actuacions que puguin ajudar a millorar la situació d'aquestes famílies o persones en situació de vulnerabilitat social. Tothom té a la memòria casos de persones que han perdut la vida en moments de llançament dels seus habitatges. Era necessari que s'establís un protocol, per evitar aquestes situacions límit. Aquest Protocol també farà que moltes d'aquestes persones no es quedin al carrer. El Grup de CiU celebra que l'Ajuntament de Terrassa faci aquest pas, un pas més per posar-se al costat de les persones vulnerables.

Per unanimitat dels Regidors i Regidores presents, l'Ajuntament en Ple aprova els següents acords:

Primer.- Aprovar l'adhesió de l'Ajuntament de Terrassa al Protocol d'execució de les diligències de llançament als partits judicials de Catalunya.

Segon.- Comunicar l'acord a la Presidència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.

Tercer.- Facultar la Cap del servei de Serveis Socials, Lucia Linuesa Junquero, i el Cap de secció d'Atenció Primària i Serveis Comunitaris, Xavier Folch Vázquez, per part del servei de Serveis Socials, i la responsable del servei de Polítiques Socials d'Habitatge, Mercè Soler Campins, com a responsables per actuar en les situacions descrites en el Protocol.

Quart.- Facultar aquest Tinent d'alcalde de l'Àrea de Serveis a les persones, Cohesió i Benestar Social per a la signatura dels documents necessaris per a l'efectivitat d'aquests acords.

PROPOSTES DE RESOLUCIÓ

Epígraf 12) Presentada pel Grup municipal de CiU, en suport a les comunitats de veïns de Terrassa afectades pels impagaments de bancs i entitats financeres de les quotes de comunitat.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal de Convergència i Unió, és el que a continuació es transcriu:

« El dret de propietat d'un immoble sotmès al règim de propietat horitzontal, atorga la capacitat d'exercir determinats drets, i de complir amb diferents obligacions, i una d'aquestes, i la principal, és l'obligació de fer front a les despeses comunitàries que li corresponguin, segons el previst a l'article 9 de la Llei de Propietat Horitzontal.

» Aquesta obligació dels propietaris implica també el dotar a la comunitat dels fons i instruments necessaris, perquè els diferents elements i serveis comuns funcionin adequadament, i d'aquesta manera les comunitats de veïns puguin exercir els seus drets, entre els quals es troba principalment el de poder gaudir dels serveis i elements comuns de l'edifici.

» Segons el Col·legi d'Administradors de Finques, la morositat de moltes comunitats de propietaris ha crescut de forma considerable en els darrers anys.

» Aquesta morositat, segons informe de l'esmentat Col·legi, ha crescut en un 60% i ja arriba a l'actualitat als 1.606 milions d'euros, el que equival al 116% del pressupost anual de les comunitats de propietaris, i això és degut, per una banda, a la dificultat econòmica d'alguns

propietaris per poder fer front a les despeses comunitàries, però per una altra banda, per les quotes pendents de pagament de les entitats financeres i tercers adquirents, quan esdevenen propietaris dels habitatges o locals.

» És evident que l'acumulació d'impagaments de quotes, tant ordinàries com extraordinàries, dificulta enormement el dia a dia de moltes comunitats de propietaris, i es posa en risc el manteniment i rehabilitació dels serveis i elements comuns dels edificis.

» El problema resideix no només en el fet que les entitats bancàries, quan esdevenen propietàries d'un habitatge o un local, no es responsabilitzen de les obligacions envers la comunitat de propietaris, sinó també que hi ha pendents totes les quotes meritades durant tot el procediment hipotecari, de les quals ningú no se n'ha fet càrrec.

» És habitual que, en la majoria de casos, quan una entitat bancària s'adjudica l'habitatge, o local, per desnonament en execució hipotecària, aquesta no inscriu en el registre de la propietat la seva titularitat, fet que provoca una tasca d'investigació de les comunitats de propietaris per conèixer el nou titular de l'immoble, i poder-li reclamar el deute. Pot passar que des de l'inici del procediment hipotecari fins que s'interposa la corresponent reclamació judicial del deute per part de la comunitat de propietaris, poden transcórrer dos o tres anys, temps en el qual es segueixen meritant quotes impagades i generant dificultat a la resta de veïns de la comunitat.

» És del tot evident que no es pot permetre que, per una banda, s'executin hipoteques per quotes impagades a favor de les entitats bancàries, i per una altra banda, es deixen d'atendre les quotes de comunitat per part de la banca, eludint la seva obligació com a propietària, fet que provoca un greu perjudici a les comunitats de propietaris.

» També resulta inadmissible que les comunitats, en ocasions, han vist desnonar d'aquests habitatges, i locals, precisament per falta de pagament, als seus veïns de tota la vida, a instàncies d'unes entitats, que a més de rebre grans quantitats de diners públics per resoldre els seus problemes, s'han convertit en un problema per a les mateixes comunitats, en no complir amb les seves obligacions.

» Al 2009, es va crear el Servei d'Orientació en Llei de Propietat Horitzontal amb la finalitat de millorar la convivència a les comunitats veïnals. Era un servei que s'adreçava a les comunitats amb més necessitats. Amb la intensificació de la crisi aquest recurs es va reorientar, de manera reactiva, convocant a les comunitats amb més necessitats per tal de poder resoldre els conflictes de convivència.

» L'Ajuntament de Terrassa treballa des de fa anys en aquelles comunitats veïnals que tenen problemes de convivència, amb l'objectiu de millorar-la i fomentar-ne la capacitat d'autonomia. L'any 2011 i derivat de les execucions hipotecàries, es detecten impagaments de quotes d'entitats bancàries, i es treballa un protocol amb els advocats del Servei d'Orientació que donaven suport a les comunitats interessades i aquest Protocol serveix de procediment per reclamar impagaments de la quota de la comunitat de veïns a les entitats financeres deutores, i a la vegada empoderar a la comunitat davant l'impagament.

» Fruit del treball del recurs de suport i dinamització de comunitats veïnals del Servei de Ciutadania i Drets Civils, s'ha treballat amb 308 comunitats veïnals i a part de múltiples gestions i solucions de convivència, s'han recuperat directament des del servei 33.206 € corresponents a quotes impagades per entitats financeres, a part de les quotes recuperades per la pròpia comunitat.

Per tots aquests motius, es proposa al Ple de l'Ajuntament l'adopció dels següents

ACORDS:

Primer.- Continuar instant els bancs i entitats financeres i societats patrimonials vinculades a aquestes a fer efectiu el pagament de les despeses de comunitat dels habitatges i locals de la seva propietat, en aplicació de la Llei 49/1960 de propietat horitzontal i en virtut de la Responsabilitat Social Empresarial que se'ls presumeix i de la qual sovint fan esment.

Segon.- Continuar mantenint, en la mesura de les possibilitats, el servei de suport i dinamització de comunitats veïnals en l'àmbit de la convivència ciutadana i, continuar treballant amb les comunitats de veïns amb dificultats i que no tenen altres suports i es veuen afectades per l'impagament de quotes per part d'entitats financeres.

Tercer.- Instar el Govern espanyol a realitzar les modificacions normatives necessàries per tal de garantir el pagament dels deutes a les comunitats de propietaris, procedents d'habitatges, o locals afectats per execucions hipotecàries, en el sentit que en els processos judicials de subhasta, no es pugui portar a terme la inscripció de la carta de pagament o la inscripció registral de l'acta d'adjudicació de la finca, mentre no s'hagin cancel·lat les despeses de comunitat, en el supòsit en què l'habitatge o local es trobi en règim de propietat horitzontal.

Quart.- Demanar als Notaris amb residència a Terrassa que comuniquin a la comunitat de propietaris que sigui el cas les dades de l'entitat bancària que s'adjudiqui, mitjançant dació en pagament, un habitatge, que formi part de la seva comunitat.

Cinquè.- Donar trasllat d'aquests acords als grups parlamentaris del Parlament de Catalunya, a les comunitats de veïns del municipi, a la PAH i a la direcció de les entitats financeres que disposin d'oficines en aquest terme municipal.»

Pren la paraula la Sra. Playà per tal de presentar aquesta Proposta de Resolució, que vol fer evident un problema real que pateix la societat, i no només a Terrassa sinó a molts municipis de Catalunya. Es tracta de l'impagament, per part de les entitats bancàries, de les quotes de les comunitats de veïns, és a dir quan una entitat bancària esdevé un veí morós d'un habitatge. Cal fer-ho perquè estem acostumats a què la llei actuï amb contundència quan protegeix a la banca front als impagaments de la ciutadania, com ho demostren els desnonaments que s'han produït i es produeixen. Cal, doncs, la mateixa contundència a l'hora de reclamar a la banca per a què es faci càrrec d'aquests deutes amb les comunitats de veïns, moltes de les quals i molt sovint, veuen com es produeix l'impagament sistemàtic de les quotes ordinàries i extraordinàries per part dels bancs, que incompleixen així la llei de Propietat Horitzontal. El fet d'impagar provoca un efecte negatiu, que ja de per si es produeix sobre les malmeses finances d'un gran nombre d'edificis. També genera un gran malestar en el conjunt dels propietaris o veïns, ja que moltes d'aquestes comunitats han vist com han desnonat als seus propis veïns per manca de pagament, i a instàncies d'aquestes entitats bancàries. Aquestes entitats, a més de rebre grans quantitats de diners públics per resoldre els seus problemes de liquiditat, ara es converteixen en un problema per a les comunitats, no fent front a les seves obligacions. És per aquest motiu que el Grup de CiU ha presentat aquesta Proposta de Resolució. La Sra. Playà anuncia tot seguit que aquest Grup ha assolit una transacció amb l'equip de govern, de tal forma que els acords que es proposen són els que s'han reproduït anteriorment.

Intervé seguidament la Sra. Peinado, qui comença dient que aquesta és una de les propostes de resolució que més li han sorprès des de què és Regidora d'aquest Ajuntament. S'ha passat d'una Proposta de Resolució inicial, que denunciava un seguit de problemes no solucionats, a una altra, transaccionada, en la qual sembla que tot estigui sota control. Entre una i altra, el Grup del PPC no ha tingut cap informació al respecte. La Sra. Peinado no responsabilitza a la Sra. Playà, qui té tot el dret de posar de manifest aquella preocupació o necessitat que pugui detectar. La Sra. Peinado atribueix aquesta responsabilitat a l'equip de govern. Si està treballant en aquest assumpte, benvingut sigui. Però el que sorprèn és que disposant de tants fòrums, comissions, consells, meses i altres mitjans de participació ciutadana, el Grup del PPC no s'hagi assabentat de què l'Ajuntament de Terrassa tenia un protocol amb el Col·legi d'Advocats, des de l'any 2011. La Sra. Peinado suposa que es deuen fer informes periòdics sobre el funcionament del servei, sobre el nombre de famílies ateses, les actuacions dutes a terme, etc. La Sra. Peinado agraeix la iniciativa plantejada mitjançant aquesta Proposta de Resolució, ja que ha tret a la llum tota la feina feta, i de la qual, no se sap per quin motiu, no se n'havia informat prou. La Sra. Peinado espera que en el proper fòrum que es convoqui, sigui el que sigui, es presenti la documentació oportuna sobre aquest tema, i que el Grup del PPC estigui convenientment informat. Pel que fa a la votació del dictamen, la Sra. Peinado demana una votació per separat, ja que la posició d'aquest Grup és diferent en els diversos acords. El vot seria favorable als acords primer i segon, sota la condició de què el Grup del PPC sigui informat sobre els protocols i actuacions en els quals ja s'està treballant, i que segons es planteja a la Proposta de Resolució són immillorables. El Grup del PPC sempre hi serà al costat, intentant millorar-los, de cadascun dels processos que es plantegin. Pel que fa al tercer acord, el Grup del PPC té molts dubtes jurídics, sense dubtar de la bona fe del plantejament que s'hi fa. Aquest és un tema supramunicipal, que no pot ser solucionat des del Ple municipal. Tot i així, el Grup del PPC no menysprea la possibilitat de passar nota al seu Grup parlamentari del Congrés dels Diputats, a fi de què en aquest fòrum, que és la instància adient per allò que avui es planteja, s'estudiï a fons des d'un punt de vista jurídic, i si es considera oportú es plantegin les modificacions legislatives corresponents. Pel que fa al quart acord, tampoc convenç al Grup del PPC, ja que no està explicat en profunditat. Li sembla una iniciativa irrealitzable i una càrrega per als notaris, sense haver comptat amb la seva opinió ni haver tingut una reunió amb ells. Posar a sobre de la taula mesures que en principi no semblen realitzables pot suposar una frustració per a la població.

La Sra. Melgares comença posant en dubte la capacitat de la Sra. Peinado a l'hora de consultar les memòries dels serveis d'aquest Ajuntament. El treball amb les comunitats no és de fa pocs dies, sinó que es va fer ja en el Pla de Barris i en el marc de programes europeus, des de l'any 2009. Aquest any es va crear un servei d'orientació a les comunitats, per tal de gestionar, explicar i que entenguessin la llei de Propietat Horitzontal, des del punt de vista de la convivència. Amb motiu de la crisi i de la seva intensificació, el treball integral pel dret a l'habitatge digne, per part de l'Ajuntament, des del Servei de Ciutadania, i en el marc del treball per la convivència, es va detectar que les comunitats s'estaven deteriorant, no només en l'àmbit de la convivència sinó també de la seva pròpia gestió. Es va fer un diagnòstic i es van detectar comunitats que tenien aquestes necessitats, en el terreny de la convivència, i especialment en els Districtes II, III i VI. Des d'aleshores s'ha treballat amb 308 comunitats. S'han detectat impagaments per part de les entitats financeres. Per tant, no es va començar ahir a treballar en aquest feina, sinó que ja fa anys que es treballa en un protocol, que existeix des de l'any 2011. Es treballa amb la Taula de representacions de comunitats veïnals. Si la Sra. Peinado no en té informació és, segurament, perquè no ha consultat la Memòria del servei. L'Ajuntament de Terrassa fa un treball intens, però no és un administrador de finques. Ha d'empoderar als ciutadans per a què hi hagi una bona convivència, perquè sàpiga gestionar la seva pròpia comunitat. La Sra. Melgares afegeix que des de l'any 2011, empoderant les comunitats, s'han recuperat més de 33.000 € per a les mateixes. Hi havia comunitats que no podien pagar ni la llum, ni l'assegurança, degut als impagaments dels bancs. L'Ajuntament hi està

treballant, i ho fa des de fa anys. La Sra. Melgares agraeix el tarannà de la Sra. Playà, qui va reconèixer que no coneixia la feina que s'estava fent. La Sra. Melgares li va explicar, i tot seguit va ser molt fàcil arribar a un acord sobre la Proposta de Resolució: reconèixer la feina i treballar tots plegats per tal que la convivència a la ciutat de Terrassa cada vegada sigui millor.

La Sra. Peinado no sap si la Sra. Melgares s'ha referit a les memòries que, precisament, la pròpia Sra. Peinado va haver de reclamar perquè no estaven penjades a la web municipal ni s'havien lliurat als Grups de l'oposició. La Sra. Peinado es refereix a les memòries dels anys 2011 i 2012. De totes formes, buscar informació a la pàgina web de l'Ajuntament de Terrassa, que és força laberíntica, és complicat. La Sra. Peinado no posa en dubte el treball que s'ha realitzat fins ara. La crítica és que no s'hagués informat del mateix, que estigués amagat. Hi ha molts fòrums per tal que el govern vagi informant puntualment a l'oposició, per tal que aquesta pugui dur a terme la seva funció de control. Totes les dades que avui s'han aportat en el Ple podrien haver estat facilitades fa temps, per escrit o en els diferents fòrums, com ho fan molts altres serveis.

Es procedeix tot seguit a la votació separada dels diferents acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució. En primer lloc se sotmeten a votació els acords primer, segon i cinquè, els quals són aprovats per unanimitat.

Tot seguit es procedeix a la votació dels acords tercer i quart, que també són aprovats, amb el següent resultat:

PSC	(11 vots)	A FAVOR
CiU	(8 vots)	A FAVOR
PPC	(4 vots)	EN CONTRA
ICV-EUiA	(3 vots)	A FAVOR

Epígraf 13) Presentada pel Grup municipal d'ICV-EUiA, en relació a l'increment de la pobresa energètica i per tal de garantir l'accés als consums energètics mínims vitals a la ciutadania de Terrassa.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal d'ICV-EUiA, és el que a continuació es transcriu:

« Atès la situació de crisi, atur i les retallades en drets socials que estan provocant un augment de la pobresa que es concreta en la dificultat de moltes persones en l'accés a recursos i serveis bàsics, com aliments i subministraments d'aigua, llum o gas necessaris per garantir unes condicions mínimes de vida digna.

» Atès que l'electricitat, l'aigua i el gas són un servei públic bàsic i només el control públic permet garantir la universalitat del servei, l'equitat i la progressivitat de les tarifes.

» Atès que a l'igual que totes les persones haurien de poder disposar d'un habitatge digne en exercici al dret a l'habitatge, també totes les persones haurien de poder fer efectiu el dret a tenir disponibilitat dels subministraments mínims bàsics d'aigua i energia –per enllumenar, calefacció i per cuinar- en termes d'habitabilitat, salubritat i higiene.

» Atès que la pobresa energètica, entesa com la incapacitat de pagar una quantitat de serveis energètics suficients per a la satisfacció de les necessitats domèstiques que garanteixin unes condicions de vida digna a un preu just, està experimentant un augment significatiu tal i com

manifesten diferents indicadors i com alerten diferents organismes com pot ser la Taula d'entitats del Tercer Sector Social de Catalunya. Segons dades estadístiques conegudes, l'any 2010 se situava al voltant del 10% de la població i que segons els experts la situació es pot haver agreujat i situar-se al 15% al 2012.

« Atès que majoritàriament les persones que pateixen l'anomenada pobresa energètica són les que estan en atur o reben alguna prestació social reduïda o bé estan molt endeutades. Els col·lectius més vulnerables com els nens, la gent gran o persones amb malalties cròniques poden veure afectada la seva salut davant la impossibilitat de fer front al cost econòmic dels consums energètics mínims per assegurar una qualitat de vida acceptable.

» Atès els increments continuats de les tarifes elèctriques aprovades pels governs de l'Estat i que suposen un increment l'any 2013 al voltant del 4 % i un increment continuat en tots els seus conceptes entre 2003 i 2012 del 63% que situa Espanya com l'estat de la zona euro de la UE que més ha incrementat el preu en els darrers 3 anys malgrat la situació de crisi.

» Atès els increments continuats de les tarifes de gas natural aprovades pels governs de l'Estat i que van suposar un increment l'any 2012 del 7,7% i un increment continuat en tots els seus conceptes entre 2003 i 2012 del 68% i la bombona de gas butà que ha incrementat el seu preu l'any 2013 en un 7,2% respecte l'any anterior.

» Atès que l'any 2007 l'Ajuntament de Terrassa dedicava 13.451 € del seu pressupost en concepte d'ajuts d'emergència per subministraments bàsics (aigua, llum i gas) i l'any 2012 va haver de dedicar 150.938,85 €, és a dir, un 1120% més.

» Atès que les Directives 2009/72/CE i 2009/73/CE del mercat interior d'electricitat i gas obliguen els Estats Membres a desenvolupar plans per abordar la pobresa energètica a l'hora d'orientar la seva política energètica i la protecció dels consumidors sense que el govern espanyol ho hagi fet fins ara i, ans al contrari, la recent reforma energètica vulnera aquestes directives amb la conseqüent obertura d'un expedient informatiu per part de la Comissió Europea.

» Atès que està comprovat que la pobresa energètica és conseqüència de la combinació de 3 factors: renda familiar, preus de la energia i baixa qualitat en l'eficiència energètica de l'habitatge i que són factors que estan afectant a moltes llars de Terrassa.

» Atès que malgrat totes les companyies subministradores asseguruen disposar de bonus socials per a les famílies més desfavorides, aquests no només són insuficients sinó que sovint estableixen requisits que provoquen que qui més ho necessita es quedi fora.

» Atès l'increment de talls de subministrament dels serveis d'electricitat i gas a la nostra ciutat en els darrers anys i que en els nou primers mesos de 2013 el Servei Municipal de Consum ha rebut més de 500 consultes i reclamacions en relació a talls de subministraments.

» Atès que molts dels talls de subministraments es fan efectius per part de les companyies comercialitzadores i distribuïdores sense que aquestes hagin complert escrupolosament els procediments contemplats a la normativa vigent, amb els greus perjudicis, també econòmics, que ocasionen als afectats/des.

» Atès que d'una banda, el govern de l'Estat no ha volgut fins ara donar resposta amb mesures normatives i legislatives a la problemàtica de la pobresa energètica, que pateixen cada

vegada més famílies i llars, per tal que es puguin garantir uns consums mínims vitals a totes les famílies en funció del nombre de components i els períodes estacionals.

» Atès d'altra banda, que el Govern de la Generalitat hi està treballant, malgrat encara no s'hagi concretat cap mesura, per a fer possible que les empreses subministradores d'energia i aigua potable no interrompin el subministrament per impagament d'unitats familiars amb ingressos inferiors al salari mínim interprofessional o que es troben en una situació econòmica d'estat de necessitat i amb informe dels serveis socials bàsics, tal i com li va instar el Parlament de Catalunya a través de la Moció 10/X aprovada en sessió plenària el 25 d'abril d'enguany.

» Atès que aquest un dels principals compromisos i objectius d'aquest Ajuntament, especialment en el context actual, és lluitar contra l'exclusió social i intentar garantir unes condicions de vida digna als ciutadans i ciutadanes de Terrassa.

» Atès que va ser possible arribar a un acord amb la concessionària del subministrament d'aigua de la ciutat mitjançant el qual s'estableix una tarifa social per l'any 2013 adreçada a persones amb ingressos per sota de l'Indicador de renda de suficiència de Catalunya i l'establiment d'un Protocol per a la prevenció dels talls de subministrament del servei d'abastament d'aigua des del mes de maig d'aquest any.

» Atès la necessitat de continuar esmerçant esforços en la diagnosi de les situacions de vulnerabilitat i de concertar línies de treball i actuacions per cercar solucions a les principals problemàtiques que afecten les condicions de vida de moltes famílies, com han estat diferents iniciatives institucionals davant l'increment de les execucions hipotecàries.

És per tot això que el Grup Municipal d'ICV-EUiA de l'Ajuntament de Terrassa proposa l'adopció dels següents:

ACORDS

Primer.- Crear la Taula sobre Pobresa Energètica, en el marc del Fòrum de Ciutadania, com a espai de diagnosi, anàlisi, debat i recerca d'alternatives i solucions sobre aquesta problemàtica amb participació dels grups municipals, els agents econòmics i socials i de les empreses distribuïdores de serveis energètics bàsics.

Segon.- Reforçar l'atenció municipal al consumidor energètic amb insuficiència de recursos per tal d'ampliar l'assessorament sobre possibles mesures d'estalvi i eficiència energètica a la seva llar alhora que fer un seguiment quantitatiu i qualitatiu sobre la situació de pobresa energètica a la nostra ciutat i la seva evolució.

Tercer.- Negociar amb les companyies energètiques que operen a la nostra ciutat possibles solucions davant els impagaments de les famílies mancades de recursos mínims per tal d'evitar el tall del subministrament i poder garantir l'accés als consums mínims.

Quart.- Sol·licitar a les companyies energètiques que operen a la nostra ciutat una moratòria en els talls de subministrament a llars amb insuficiència de recursos durant els mesos d'hivern apel·lant a la responsabilitat social corporativa que les empreses han de demostrar en situacions d'emergència social com les que estan patint molts ciutadans i ciutadanes de Terrassa.

Cinquè.- Sol·licitar a les companyies subministradores i comercialitzadores d'electricitat i gas que operen a la nostra ciutat que respectin escrupolosament la normativa vigent respecte als processos de tramitació i execució de talls de subministrament.

Sisè.- Sol·licitar a la Generalitat de Catalunya que, continuant amb les accions ja realitzades, de manera immediata, elabori un "Pla de xoc contra la pobresa energètica" que tingui com a principal objectiu garantir el dret ciutadà als subministraments bàsics de la llar establint acords amb companyies energètiques que operen a Catalunya per tal de determinar un sistema públic de tarifes socials reduïdes per a col·lectius amb insuficiència de recursos, així com protocols de prevenció de talls de subministrament en col·laboració amb els Serveis Socials municipals i, en cas de que es produeixin, la gratuïtat del servei de reconexió.

Setè.- Sol·licitar a l'Estat espanyol la congelació de les tarifes energètiques per a l'any 2014 i que reguli normativament l'establiment de tarifes especials reduïdes de serveis energètics (electricitat i gas) per a col·lectius amb insuficiència de recursos així com l'establiment de la normativa i els protocols necessaris per tal que no es produeixin talls de subministrament a famílies amb insuficiència de recursos.

Vuitè.- Comunicar els anteriors acords al Govern de la Generalitat, al Govern de l'estat espanyol, als grups parlamentaris del Parlament de Catalunya i del Congrés i el Senat, a les companyies de distribució i comercialització energètica que operen a Terrassa i als agents econòmics i socials de la ciutat.»

Pren la paraula la Sra. Herrero, qui comença indicant que aquesta Proposta de Resolució ha estat presentada davant l'increment de la pobresa energètica a la ciutat, perquè la situació és preocupant, i perquè probablement s'agreuja aquest hivern. Per això era oportú i necessari debatre aquest tema en el Ple, fent-lo visible i intentant buscar solucions. La pobresa energètica és conseqüència de la situació de crisi, i té unes causes generals: l'atur, la baixada dels salaris i la retallada de les cobertures socials. Però, a més, té altres causes, com ara l'increment continuat i substancial de les tarifes energètiques en els darrers anys, i la baixa qualitat energètica dels habitatges. Quan totes aquestes causes, les generals i les concretes, es donen en una persona o una família, estem davant una situació de pobresa energètica. No hi ha encara dades sobre les persones que s'hi poden trobar en aquesta situació. Hi ha diferents estudis. L'enquesta de condicions de vida, de l'any 2011, parla d'un percentatge al voltant d'un 10% de persones a Catalunya que s'hi podrien trobar. A Terrassa podrien haver unes 7.000 llars en aquesta situació. La Sra. Herrero vol puntualitzar que està parlant tant d'aquelles situacions extremes, amb un tall de subministrament d'algun servei energètic, com d'altres situacions, no tan extremes, però que afecten a persones que han de demanar préstecs per pagar les factures o demanar a les companyies ajornaments continuats i fraccionaments del pagament, o persones que tot i tenir instal·lada calefacció a casa seva ara estan comprant estufes, tornant a fer servir la bombona de butà. Es tracta d'un ampli ventall de situacions, no totes d'elles extremes. La Sra. Herrero aporta algunes dades il·lustratives, per emmarcar la situació. Espanya és el tercer país de la Unió Europea amb les tarifes elèctriques més cares, després de Xipre i de Malta, que tractant-se d'illes tenen un cost de subministrament afegit. És el país de la UE que més ha incrementat les tarifes en els tres darrers anys, en la situació de major severitat de la crisi. El país en el qual, en els darrers deu anys, les tarifes elèctriques s'han incrementat en un 63%, i que encara s'incrementaran més degut a la nova llei del sector elèctric. El gas natural, l'any 2012, es va incrementar un 7,7%, i en deu anys l'increment acumulat ha estat del 68%. El gas butà, l'any 2013, s'ha incrementat un 7,2%. Tot i això per part d'un govern i d'un partit polític que en l'anterior sessió plenària d'aprovació de les ordenances fiscals parlava de pressió fiscal moderada i demanava congelar taxes i impostos. Davant

d'aquesta situació, a més, hi ha una absència absoluta de polítiques públiques, adreçades a garantir un dret, ja que s'està parlant de serveis bàsics. Ara s'està debatent la llei del sector elèctric al Congrés dels Diputats. No hi ha cap apartat que parli de la pobresa energètica, i no es recullen les directives europees que obliguen a buscar solucions i garantir uns consums mínims per part dels consumidors energètics vulnerables. Sembla ser que el govern del Partit Popular, quan des d'Europa hi ha mandats que beneficien els bancs, els compleixen. En canvi, quan hi ha mandats europeus que protegeixen les persones més vulnerables i més desfavorides, no hi ha tanta prioritat en complir-los. Davant d'això, a la Proposta de Resolució es demana que cada administració faci allò en el que té responsabilitats i competències. Al govern de l'Estat, que té les competències d'aprovació de tarifes, se li demana que les congeli per a l'any vinent, que reguli tarifes socials que garanteixin que les persones amb insuficiència de recursos tinguin accés als consums mínims vitals. Entre aquestes persones hi ha infants, gent gran, malalts crònics, etc. A la Generalitat de Catalunya, que té plenes competències en benestar social i consum, i competències compartides en energia, se li demana que elabori un pla de xoc per pal·liar la situació, i que negociï amb les companyies subministradores. En l'àmbit municipal, amb els pocs recursos i competències que té, es proposa crear una Taula sobre Pobresa Energètica, per analitzar la situació i buscar solucions. Una Taula en la qual hi siguin tots els Grups municipals, els agents econòmics i socials i les empreses subministradores. I mentre les altres administracions no facin la feina, demanar que hi hagi una moratòria de talls de subministrament aquest hivern, i que les companyies respectin els drets dels consumidors, ja que segons l'informe del Síndic de Greuges de Catalunya no s'estan respectant. La Sra. Herrero anuncia finalment que hi ha hagut unes aportacions per part del Grup municipal de CiU, en el sentit de modificar un dels atesos, reconeixent que el govern de la Generalitat de Catalunya ja ha començat a treballar en aquesta qüestió, sense que de moment, però, hi hagi resultats concrets.

El Sr. Pereira recorda que en el seu moment, amb motiu d'un debat sobre aquest tema, ja va traslladar a la Sra. Herrero que el Grup del PPC sempre hi serà allí on la ciutadania de Terrassa el necessiti. Estarà en els àmbits on es treballi per aconseguir, en relació a qualsevol problemàtica que afecti a la ciutat i els seus ciutadans, mitjançant la diagnosi i l'anàlisi corresponent, les alternatives i les solucions concretes. És molt fàcil parlar, però és molt més complicat aportar solucions. Cal l'anàlisi per entendre d'on provenen les problemàtiques i perquè s'apliquen determinades mesures. La pròpia Sra. Herrero ho ha dit: a Terrassa, en comptes d'aplicar una política social de no pujar les taxes, les incrementa en un punt i mig, sense entendre perquè el govern de l'Estat ha fet el que ha tingut de fer. El Grup del PPC empatitza amb la ciutadania, mentre que el govern municipal no està a la mateixa altura. El Grup del PPC està d'acord en què cal reforçar l'atenció als ciutadans amb insuficiència de recursos. Això és indiscutible. Aquesta és una de les tasques fonamentals del Consistori. El Grup del PPC també hi serà allí on calgui donar suport als ciutadans per buscar solucions alternatives i noves fórmules que garanteixin unes condicions mínimes de benestar. També considera adient sol·licitar a la Generalitat de Catalunya que continuï amb les accions per elaborar un pla de xoc contra la pobresa energètica, i que tinguin com a un dels seus principals objectius garantir el dret dels ciutadans als subministraments bàsics de la llar, establint diferents acords i protocols amb les companyies subministradores per garantir una digna atenció als ciutadans de Terrassa i de Catalunya. Amb allò que el Grup del PPC no pot estar d'acord és en sol·licitar la congelació de les tarifes elèctriques de l'any 2014. Les raons són evidents, conegudes per tothom i impossibles d'assumir.

La Sra. Salvador comença anunciant el vot favorable del Grup de CiU a la Proposta, en un tema d'especial sensibilitat com aquest. També agraeix la voluntat de l'equip de govern d'acceptar les esmenes del Grup de CiU, que únicament volien fer referència a la voluntat i al treball que ja ha iniciat el govern nacional, per tal de donar resposta a aquesta necessitat que pateixen alguns col·lectius vulnerables. En aquest sentit, la Sra. Salvador vol aportar una informació

al respecte. El govern de la Generalitat de Catalunya està realitzant accions referents al que es demana a la Moció 10/X, aprovada pel Parlament de Catalunya. S'ha sol·licitat a Endesa i a Aseme que promoguin de manera immediata les mesures necessàries per tal que aquestes empreses subministradores d'energia i aigua potable no interrompin el subministrament per impagaments, si no tenen un informe dels serveis socials bàsics i si la unitat familiar rep uns ingressos inferiors al salari mínim o es troba en una situació econòmica d'estat de necessitat. També ha sol·licitat al Ministerio de Industria, Energia i Turismo la transferència de la fixació dels preus bàsics de l'energia, per establir un sistema públic d'uns consums mínims vitals, en còmput mensual, atenent al nombre de components de la llar i les estacions de l'any. Altres accions que s'estan fent és treballar per aprovar el Pacte per la lluita contra la pobresa a Catalunya, que inclou un eix específic sobre la pobresa energètica. S'està treballant en un acord conjunt de quatre Departaments implicats en aquest tema: Territori, Benestar Social, Empresa i Economia, per fixar accions efectives. S'estan fent altres accions pedagògiques, ajuts econòmics, etc. Pel que fa a l'Estat espanyol, la Sra. Salvador manifesta que el problema de la pobresa energètica no s'ha tractat amb massa profunditat, tot i que és qui té les competències més importants per solucionar-ho. De fet, en el projecte de llei de reforma del sector elèctric, del qual ahir s'estaven debatent esmenes, s'ha constatat que no hi havia pràcticament informació sobre la pobresa energètica ni la vulnerabilitat que pateixen alguns col·lectius. Més aviat sembla que hi hagi una omissió d'aquest tema, no se sap si de manera intencionada o no, per part del govern estatal. El Grup de CiU també hi ha presentat esmenes, relatives a la protecció dels consumidors vulnerables i per evitar talls de subministrament. Pel que fa als acords d'àmbit municipal, la Sra. Salvador es refereix a la Taula sobre Pobresa Energètica, demanant que al marge de les persones amb les quals ja s'hi compta per al debat, es contempli també la interacció amb d'altres municipis que ja han posat en marxa iniciatives similars, per intercanviar experiències i ser més efectius. Pel que fa a l'assessorament sobre possibles mesures d'estalvi i eficiència energètica, la Sra. Salvador informa sobre dues guies que ha editat l'ICAEN, i que es podrien aprofitar: la "Guia pràctica sobre com actuar sobre la pobresa energètica", i "Consells d'estalvi energètic a la llar". Si s'utilitzen aquestes guies i es difonen per la ciutat, poden ajudar a millorar la situació de moltes famílies terrassenques.

La Sra. Melgares celebra les paraules de la Sra. Salvador, en el sentit que la Generalitat de Catalunya ja està fent accions per un pla de xoc contra la pobresa, plans que s'havia compromès a realitzar ja fa temps. La Sra. Melgares demana, però, que es dotin pressupostàriament aquestes accions, ja que fins ara els únics que estan pagant les factures de la gent que no pot pagar la llum o l'aigua, és l'Ajuntament. S'han multiplicat molt les dotacions que han de fer els serveis socials municipals per tal d'ajudar les famílies. Però no sempre s'hi arriba a temps, i es produeixen talls de subministrament. Les famílies que no tenen ingressos, que estan en situació d'atur de llarga durada, i que amb molta sort tenen uns ingressos de 425 €, corresponents a la PIRMI, han d'optar entre conservar l'habitatge, menjar o pagar els subministraments. Això condueix directament al tall dels subministraments. Hi ha gent que va a les fonts a buscar aigua per dutxar-se, que no pot congelar aliments perquè no té llum. I tot això perquè el govern de l'Estat no compleix amb la normativa europea. La protecció de les persones en situació de vulnerabilitat no té un marc legal al nostre país. En canvi, hi ha països on ja s'hi treballa, on hi ha mesures reals, efectives i amb pressupost, per a la prevenció i les ajudes. La pobresa energètica és una prioritat social, com també ho és l'habitatge, la salut i el consum. El vot del Grup municipal del PSC serà, doncs, favorable a la Proposta.

La Sra. Herrero es refereix en primer lloc a la intervenció de la Sra. Salvador, tot manifestant que no dubta que la Generalitat de Catalunya deu estar fent alguna cosa. Però es tractaria d'un exemple del que no és un bon govern. Al setembre de 2012 es va aprovar el Pacte contra la pobresa i l'exclusió social, i ja es parlava de pobresa energètica. I no s'ha fet res, més enllà

de les gestions que ha esmentat la Sra. Salvador. El 25 d'abril el Parlament de Catalunya va aprovar una Moció que parlava en general de la pobresa, i en concret de la pobresa energètica, i instava al govern a fer unes determinades actuacions. Han passat sis mesos i no hi ha resultats concrets. En la política, l'acció de govern no es valora en funció de les voluntats, sinó en funció de les accions i dels resultats. Això és el bon govern. El cert és que el govern de CiU, a les portes de l'hivern, no ha aconseguit cap resultat, ni disposa de cap pla de xoc, ni cap partida concreta. El Sr. Pereira ha parlat de solucions concretes. La Sr. Herrero pot explicar les solucions concretes que s'han aplicat a Terrassa, en l'única competència que té l'Ajuntament, i de forma parcial, en relació a l'aigua. Es van aprovar l'any passat unes tarifes de l'aigua amb un increment del 9%, mentre la mitjana dels increments de la província de Barcelona va ser del 20%. Però per pal·liar aquesta situació, i pensant en les persones més vulnerables, que no podrien fer front a un increment d'aquestes característiques, es va aprovar una tarifa social, que suposa un 90% de bonificació a la quota fixa de servei, i de la qual s'estan beneficiant actualment 330 famílies de Terrassa. També, al mes de maig, amb la concessionària Mina Pública d'Aiguies, es va assolir un acord i es va signar un protocol per prevenir talls de subministrament. Aquest protocol s'està aplicant i està garantint evitar talls de subministrament per insuficiència de recursos, gràcies a la coordinació entre els serveis socials municipals i l'empresa concessionària. Per tant, si un municipi i un Ajuntament com el de Terrassa, que pràcticament no en té competències, han pogut arribar a aquests acords, a nivell d'Estat i de país es podria arribar a determinades mesures. Potser no a solucionar-ho tot. Dir-ho seria fer demagògia. Però es podria haver fet alguna cosa més per pal·liar la situació que s'acosta.

El Sr. Pereira confirma que el Grup del PPC no va donar recolzament a l'increment de les tarifes de l'aigua, i va recolzar la creació d'una tarifa social. Segons les paraules de la Sra. Herrero sembla que aquesta mesura l'hagués fet l'equip de govern sol, sense cap tipus de recolzament ni suport per part del Grup del PPC. Quan el Sr. Pereira parlava, al final de la seva intervenció anterior, de què el Grup del PPC no pot estar d'acord amb la congelació de les tarifes elèctriques, les raons són senzilles i conegudes. Calia prendre mesures perquè el nivell de dèficit de tarifa és proper als 30.000 milions d'euros, la qual cosa és impossible d'assumir. La llei aprovada pel govern de l'Estat és una reforma profunda, que permetrà l'estabilitat del sistema, abaratir costos i reduir el dèficit tarifari. El govern de l'Estat ha tingut el coratge d'escometre una reforma profunda, que s'emmarca dins la política de grans reformes de l'executiu, i que és una més de les que s'estan duent a terme per sortir de la situació global tan precària. Poc a poc, aquest tipus de solucions i reformes, aplicades per l'executiu, van donant resultats. La situació en què es trobava l'energia al país era insostenible, amb consums i costos totalment desproporcionats. Per això s'han hagut de prendre aquest tipus de mesures. No són mesures que s'hagin pres alegrement, i busquen corregir totes les deficiències que es venen arrossegant, especialment entre els anys 2006 a 2008. El Sr. Pereira posa l'èmfasi en aquestes dades, que fan que no calgui dir res més. Amb això es pretén donar garantia i estabilitat al sistema elèctric i intentar abaratir costos, i perquè aquesta fórmula, en el futur, doni els resultats corresponents. Estaria bé demanar la congelació, però aleshores d'on sortiria el capital necessari per sufragar un dèficit de 30.000 milions. El Sr. Pereira pregunta si les altres forces polítiques volen una pujada d'impostos. D'algun lloc ha de sortir. Si posar mesures per evitar que en un futur tothom, i també els ciutadans de Terrassa, pateixin aquest dèficit no és un bon govern, aleshores el Sr. Pereira no entén a què es refereix la Sra. Herrero. El Grup municipal del PPC empatitza amb els ciutadans, entén tota la problemàtica, que no afecta a tots els ciutadans per igual, i estarà al costat de tot allò que sigui necessari. Aquest Grup estarà on es treballi per aconseguir millores en relació a qualsevol problemàtica de la ciutat i dels ciutadans, aportant propostes i solucions. Finalment, el Sr. Pereira demana la votació separada de l'acord setè, per una banda, i a la resta de la part dispositiva, per una altra.

Intervé seguidament la Sra. Salvador, qui es refereix en primer lloc als ajuts. Cal recordar que a nivell local també hi ha moltes entitats socials que hi estan ajudant, i que gràcies a elles moltes famílies poden tirar endavant. Des del govern nacional també es donen ajudes, com la Renda Mínima, ajuts al lloguer, etc. A més, s'estan fent treballs. Concretament, s'està donant resposta al que demanava aquella Moció aprovada el 25 d'abril, i s'han fet les gestions per a què les companyies energètiques facin el que se'ls hi demana. Però la competència bàsica en aquests temes, i per legislar al respecte, la té el govern estatal, al qual també se li una demanda a la Proposta. La Sra. Salvador recorda, donat que s'ha parlat de què el govern de CiU sembla que no tingui massa interès en donar ajuts, que des de la Diputació de Barcelona, també governada per CiU, es destinaran 30 milions d'euros a ajuts socials, alguns d'ells a pal·liar la pobresa energètica. Per tant, es pot veure que aquesta voluntat existeix. El Grup de CiU no ha parlat de plans sinó de pacte, un pacte que s'ha de fer entre tots, i que conté, d'entrada, set mesures per pal·liar el problema de la pobresa energètica. La Sra. Salvador es refereix a la petició feta en el sentit de què qualsevol actuació que faci la Generalitat de Catalunya estigui dotada pressupostàriament. El Grup de CiU hi està d'acord, però aquest és un tema que s'hauria d'aplicar el propi equip de govern municipal. Fa poc el Grup de CiU va demanar informació sobre si diversos plans i programes que s'estan fent a la ciutat tenien dotació pressupostària, i no en tenen. El govern municipal està posant en marxa programes, plans i accions, i el primer que demana és que es facin propostes amb el benentès que no hi ha diners. És difícil iniciar un programa que d'entrada no té ni dotació pressupostària. La Sra. Salvador es refereix a l'Anella Verda, al proper Pla Estratègic de Ciutadania, i al Pla d'Acció per l'Energia Sostenible. La Sra. Salvador recorda, finalment, quina és la situació del govern nacional. Si el govern actual no hagués trobat les finances de la Generalitat de Catalunya com un solar, ara seria molt més fàcil donar ajuts econòmics per lluitar contra aquest problema, i contra molts d'altres. L'equip de govern ha comentat que hi ha algú que no paga. En efecte, assenyala la Sra. Salvador, hi ha qui malauradament no pot pagar. Però un dels qui no paguen és el govern estatal. Si l'Estat espanyol, en comptes de reapropiar-se de les competències dels altres, també en matèria energètica, i dels diners dels altres, respectés les competències i retornés els diners que deu, que són molts milers de milions d'euros, es podrien fer moltes actuacions contra la pobresa energètica, des del país i des dels governs locals.

La Sra. Herrero assenyala que el Sr. Pereira ha fet un petit resum de la nova llei del sector elèctric, des de la línia oficial del Ministre Soria, amb els seus arguments. Cal veure, però, el que s'està dient a fora d'Espanya, a revistes molt importants, sobre el que està dient el Sr. Soria, i la situació en què com a país està deixant Espanya aquesta llei del sector elèctric. La Sra. Herrero afegeix que aquesta llei no solucionarà el problema que el govern, suposadament, pretén resoldre, que és el dèficit de tarifa. Tothom està afirmant, i fins i tot el propi Ministre, que les tarifes elèctriques continuaran pujant, i que fins que no s'analitzin els costos que s'imputen a aquest dèficit anirà incrementar-se exponencialment, i el país anirà vers el suïcidi energètic. Aquesta és una realitat i així ho afirmen diverses autoritats. El Sr. Pereira ha preguntat d'on sortiran els diners per sufragar el dèficit. La Sra. Herrero respon que dels beneficis de les empreses elèctriques, unes empreses que el govern del Partit Popular està protegint. Els beneficis d'aquestes empreses al país sumen 5.000 milions d'euros, el doble de la mitjana de beneficis d'empreses elèctriques de la Unió Europea. Potser aquí el Sr. Pereira té una pista d'on poden sortir els diners per sufragar el dèficit. Pel que fa a la intervenció de la Sra. Salvador, la Sra. Herrero demana disculpes per no haver contestat abans les seves propostes. La Sra. Herrero no té cap inconvenient en informar-se del que estan fent altres municipis, així com incorporar els materials de l'ICAEN, que parlen de temes de pobresa energètica. La Sr. Herrero aprofita per dir que a Terrassa, a la tardor de l'any passat, ja es van organitzar tallers, com ara "Estalviem a casa", adreçats a persones que vulguin estalviar diners i emissions a l'atmosfera, reduint despesa energètica. Enguany també estan programats per al mes de novembre. Per tant, l'Ajuntament de Terrassa també està treballant en aquesta línia. La Sra.

Salvador ha parlat dels ajuts de la Diputació de Barcelona. La Sra. Herrero ho considera fantàstic i se n'alegra. Però també cal tenir en compte que l'Ajuntament de Terrassa ha passat de dedicar 13.000 euros l'any 2007 en ajuts d'emergència a subministraments, a 151.000 euros l'any 2012, la qual cosa suposa un 1.100% d'increment, i tot això sense tenir competències plenes en aquesta matèria. Pel que fa a la votació separada, la Sra. Herrero no en té cap inconvenient. La Sra. Herrero espera poder continuar treballant per cercar solucions per pal·liar aquest problema i aquest patiment per a tantes persones.

Es procedeix tot seguit a la votació separada dels diferents acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució. En primer lloc se sotmeten a votació els acords primer, segon, tercer, quart, cinquè, sisè i vuitè, els quals són aprovats per unanimitat.

Tot seguit es procedeix a la votació de l'acord setè, que també és aprovat, amb el següent resultat:

PSC	(11 vots)	A FAVOR
CiU	(8 vots)	A FAVOR
PPC	(4 vots)	ABSTENCIÓ
ICV-EUiA	(3 vots)	A FAVOR

Epígraf 14) Presentada pel Grup municipal d'ICV-EUiA, per tal de garantir l'assistència residencial a les persones dependents, davant les continuades retallades de les administracions competents.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal d'ICV-EUiA, és el que a continuació es transcriu:

« Ateses les contínues retallades pressupostàries per part de l'Estat en els programes de la Llei 39/2006, de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència. Cal recordar que al 2012 ja van ser retallats 600M€; al Plan Nacional de Reformas 2013 s'ha anunciat una altra reducció de 1.087M€ i al projecte de Pressupostos Generals de l'Estat s'ha situat una retallada del 47% de la partida per al 2014. Això allunya cada cop més l'objectiu de cofinançament establert en la Llei: 50% pel govern central, 50% per les comunitats autònomes.

» Atesa la manifesta insuficiència de places residencials públiques i concertades en l'àmbit metropolità de Barcelona, que en la nostra comarca s'exemplifica amb uns terminis d'espera superiors als dos anys per tenir-hi accés.

» Atès que en els darrers anys aquesta mancança es venia cobrint mitjançant els ingressos en plaça privada de residències col·laboradores/acreditades cofinançades públicament via prestació econòmica vinculada (PEV en endavant)

» Atès que el 26 de juliol 2013 la Generalitat decideix la suspensió (en aquell moment s'anuncia com a transitòria durant dos mesos) de la realització de programes individuals d'atenció (PIAs) de PEV.

» Atès que al mes d'agost s'eliminen (també sense prèvia informació ni avís) els complements addicionals vinculats a aquesta prestació. Després de molta pressió per part del món local es va aconseguir restituir l'esmentat complement addicional només per els casos que ja el percebien o l'havien sol·licitat abans d'agost del 2013.

» Atès que el dia 1 d'octubre del 2013, l'ICASS comunica (mitjançant nota de premsa) que mantindrà indefinidament la suspensió dels PIAs de prestació econòmica vinculada a residència.

» Atès l'important impacte que tenen aquestes mesures sobre les famílies amb rendes més baixes, les quals no podran fer front sense ajuts als 2.000€ mensuals que pot arribar a costar una residència privada.

» Atès que a les poques setmanes de la consolidació de la mesura, ja tenim a Terrassa 23 persones afectades. D'aquestes, 10 es mantenen al seu domicili, 6 es troben ocupant plaça socio-sanitària (sense opció de retorn a casa i sense mitjans econòmics per accedir a centre residencial) i 8 es troben en residència privada però presentant moltes dificultats econòmiques per afrontar el seu cost íntegre.

» Atès que l'Associació Catalana de Recursos Assistencials (ACRA) ha calculat que l'afectació pot arribar a les 4.000 persones en un any al conjunt del Principat. Per tant, de facto, s'està liquidant el model de garantia de drets establert en la Llei i se l'està substituint per un sistema dual en que aquell qui tingui diners tindrà uns serveis dignes i la resta haurà de dependre exclusivament del suport familiar o de la caritat.

» Atesos els impagaments de la Generalitat de les quotes de PEV ja compromeses, fins a un total de 60M€ només per aquest 2013. Això pot implicar que no només deixin d'entrar nous depenents en residències cofinançades públicament sinó que es posi en risc la continuïtat de les 11.000 PEV ja aprovades i que efectivament ocupen plaça en aquest règim.

» Atès que aquesta retallada i impagament de la Generalitat s'afegeix a altres que també afecten al mateix sector residencial i que, segons les patronals, poden arribar a suposar 90M€ en el que portem d'any. Aquesta situació, afegida a les dificultats per accedir al crèdit, estaria posant en risc la continuïtat mateixa de molts centres residencials. Òbviament això amenaça els 38.000 llocs de treball del sector existents al nostre país (acomiadaments, rebaixes de sous, impagaments salarials...)

» Atès que les retallades no afecten únicament aquest sector residencial sinó que s'estenen a la pràctica totalitat de serveis i prestacions derivats de la Llei 39/2006. Per citar-ne les tres més recents: rebaixa de les quanties en les prestacions, enduriment de les condicions d'accés a la figura de cuidador/a no professional i major copagament d'alguns serveis com els socio-sanitaris.

» Atès que aquestes noves retallades se'ns comuniquen de forma sobtada i poc apropiada: unes vegades a les portes de períodes vacacionals, altres ens arriben via mitjans de comunicació o bé per via tècnica com a simples i asèptiques modificacions de procediment. No es busca el consens, ni la complicitat, ni tan sols la informació anticipada al món local que és el que dóna la cara davant la ciutadania quan es produeixen les esmentades retallades. Tot plegat genera una situació d'imprevisibilitat i constants canvis de criteri, ben difícil de gestionar per part dels Serveis Socials Municipals

És per tot això que el Grup Municipal d'ICV-EUiA proposa a l'Ajuntament en Ple de Terrassa l'adopció dels següents:

ACORDS

Primer.- Denunciar l'actuació del Govern de l'Estat pel que fa a les modificacions legals de la LAPAD i instar al govern de l'Estat a aturar les retallades pressupostàries en els

programes de la Llei 39/2006 i a dotar suficientment les partides corresponents per complir el previst cofinançament estatal del 50%

Segon.- Sol·licitar a la Generalitat de Catalunya que es pressuposti la construcció dels centres públics compromesos al nostre municipi i pels quals ja s'han realitzat les oportunes cessions de sòl municipal. Aquest és el cas, per exemple, de la Residència de Sant Pere Nord, reiteradament demandada pel veïnat i pel consistori

Tercer.- Sol·licitar a la Generalitat de Catalunya, com a administració competent, que mentre el parc de residència pública continuï sent insuficient per atendre la demanda social existent, garanteixi un model d'atenció a les persones amb dependència i de promoció de l'autonomia personal que atorgui la seguretat en l'exercici dels drets de les persones en aquesta matèria i apliqui amb caràcter urgent alguna solució de cofinançament públic o mantingui actiu el recurs existent fins al moment, reprenent doncs les PIAs de prestació econòmica vinculada i procedint al seu pagament.

Quart.- Sol·licitar al Departament de Benestar i Família que elabori, conjuntament amb les entitats municipalistes, un pla de viabilitat a mig termini de la Llei 39/2006 i que això permeti planificar i gestionar els serveis derivats amb un mínim d'estabilitat i previsibilitat i traslladar-lo al Parlament de Catalunya per a fer un debat monogràfic.

Cinquè.- Instar al Govern a garantir els serveis d'atenció diürna i residencial a les persones amb discapacitat intel·lectual tot procedint a agilitzar les conformitats i pagaments.

Sisè.- Instar al Govern de la Generalitat a presentar amb caràcter d'urgència un pla de pagaments a les entitats i empreses amb qui té deutes relacionats amb la prestació de serveis d'atenció a la dependència.

Setè.- Demanar al Síndic de Greuges un informe de la situació actual de les persones en situació de dependència per tal de conèixer l'aplicació real de la llei de promoció de l'autonomia personal i atenció a la dependència i l'afectació de les seves mancances en els drets de les persones amb dependència.

Vuitè.- Facilitar des d'aquest Ajuntament informació a les persones afectades per la no prescripció de la prestació econòmica vinculada sobre com poden reclamar al Govern de la Generalitat l'atorgament d'aquesta prestació per tal de poder accedir a una plaça residencial.

Novè.- Comunicar els anteriors acords al Govern de la Generalitat, al Departament de Benestar i Família, al Govern de l'estat espanyol, als grups parlamentaris del Parlament de Catalunya i del Congrés i el Senat, a la Taula del Tercer Sector Social de Catalunya, i a les patronals del sector (Associació Catalana d'Entitats de Salut, l'Associació Catalana de Recursos Assistencials –ACRA-, el Consorci de Salut i Social de Catalunya –CSC-, l'Associació d'Entitats Sanitàries i Socials, -UCH La Unió- i la Unió de petites i mitjanes residències –UPIMIR-) i al Síndic de Greuges.»

Pren la paraula el Sr. Salvadó, qui manifesta que, malauradament, un Ple més, cal plantejar les reiterades retallades que s'estan produint en l'aplicació de la llei de dependència al nostre país i a la nostra ciutat. Cada dos o tres mesos arriba una nova retallada o reducció en aquest sentit. En aquest cas, però, s'ha considerat important singularitzar una de les últimes retallades, en tant que té una dimensió molt transcendental. S'ha tancat l'última via que quedava oberta, i que permetia que una persona que no disposi de 2.000 € cada mes i que ha d'ingressar en una

residència, ho pugui fer. En el successiu, o es disposa d'aquesta quantitat o serà molt complicat accedir a una residència, per molt que es necessiti. La raons són diverses. La primera és que la xarxa pública de residències, i fins i tot la xarxa concertada, lamentablement en algunes comarques com la nostra, té unes mancances que provoquen que hi hagi unes llistes d'espera de dos anys. Fins al moment se suplia amb un sistema de prestacions econòmiques vinculades, que bàsicament volia dir que un avi en situació de dependència podia accedir a una residència, i des de les administracions, a través de la llei de dependència, se l'ajudava a cobrir els costos. Al Grup d'ICV-EUiA aquest mai ha estat un sistema que li hagi agradat massa. Li hagués agradat més l'altra via, la de les residències públiques, o si no pot ser concertades. Però en tot cas, era una via que estava oberta i que ha deixat d'estar-ho. Al mes de juliol, el Departament de Benestar i Família va situar que hi hauria una aturada, teòricament provisional, durant dos mesos, de l'elaboració de plans per poder entrar en una prestació econòmica vinculada. A l'octubre s'ha fet públic que aquesta aturada passa a ser indefinida. En el cas concret de Terrassa, i a poques setmanes de què s'hagi consolidat aquesta mesura, ja hi ha 23 persones afectades, de les quals 10 es mantenen al seu domicili, sovint en situacions força precàries. Sis es troben ocupant una plaça socio-sanitària, la qual cosa és paradoxal, ja que una plaça socio-sanitària acaba sent més cara. Una mesura que en teoria havia de ser d'estalvi pot acabar resultant més cara. Vuit casos es troben en una residència privada, però sense saber massa bé com continuaran pagant el 100% del cost de la plaça. La patronal de residències catalanes ha calculat que durant l'any poden arribar a ser 4.000 els avis de tota Catalunya que es trobin exclosos de prestació econòmica vinculada, i per tant de residència amb cofinançament públic. Per altra banda, s'està començant a entrar en situació de risc pel que fa als avis que ja tenien la prestació econòmica vinculada i que ocupen una plaça residencial, ja que la Generalitat de Catalunya, des del mes de gener, no paga la quota corresponent a les residències per aquesta prestació. El deute és ja de 60 milions d'euros, i per tant hi ha una amenaça per part de la patronal de què si la Generalitat de Catalunya continua sense pagar no tindran altre remei que cobrar el 100% del cost de la plaça residencial dels usuaris, molts dels quals no ho podran pagar. Aquest és el problema de fons. Hi ha també un problema de formes important. Un problema de formes, de comunicació i de lleialtat institucional. Es va informar poc abans de marxar de vacances, al mes de juliol, sobre l'aturada, que havia de ser provisional. Això ja suposa un trasbals enorme per a les persones afectades i per als serveis socials municipals, que han d'intentar que el màxim d'expedients puguin entrar durant els següents un o dos dies des de l'anunci de la mesura i per a què no es vegin afectats per l'aturada. A més, dos mesos després, es té coneixement per la premsa que la mesura esdevé definitiva. Lamentablement, aquests problemes de forma, en temes de dependència, no són una excepció. En els atesos de la Proposta de Resolució s'esmenta tot un seguit de circumstàncies força lamentables: informacions que arriben pels mitjans de comunicació, o per la via tècnica, com a simples i asèptiques modificacions de procediment, quan en realitat són modificacions que deixen fora del sistema a centenars de persones de la ciutat. Per tant, cal que el Departament torni a establir complicitats amb el món local, si més no a nivell d'informació, i si és possible també d'establiment de consensos. El Sr. Salvadó comenta tot seguit el contingut dels acords transcrits anteriorment, que han estat complementats per diferents aportacions del Grup municipal del PSC.

Pren la paraula tot seguit la Sra. Peinado, qui comença dient que, escoltant el discurs del Sr. Salvadó, es pot deduir que el problema és un problema de gestió, per molt que hagi volgut introduir el problema del finançament, si més no pel que fa a la part estatal. On es troba el nucli de tota la problemàtica és en la gestió que de la llei de dependència s'està fent a Catalunya, responsabilitat exclusiva de la Generalitat. Pel que fa a la part estatal, i en relació a les retallades que ha fet l'Estat en quant a la llei de dependència, segons paraules del Sr. Salvadó, la Sra. Peinado manifesta que no existeix cap retallada. És més, del Pressupost de l'any 2013 al del 2014, ha augmentat en gairebé cinc milions la partida destinada a la dependència. Gairebé el 62% del

Pressupost del Ministeri de Serveis Socials es destina a la dependència. A més, la Sra. Peinado recorda que el govern, el mes de juliol, va aprovar un crèdit extraordinari de 2.000 milions per abonar al tercer sector les factures que tenia impagades, a totes les comunitats autònomes. Al mes de juliol, l'Estat, dins del Consejo Territorial de Servicios Sociales, va aprovar un pla d'atenció a menors de tres anys amb dependència, que està previst a la llei però que no existia, i es posarà en marxa a partir d'aquell moment. El Sr. Salvadó no pot manifestar que l'Estat no estigui preocupat, ni sigui una de les seves prioritats la llei de dependència. Per descomptat que ho és, i ho està demostrant, en els pressupostos i en l'aprovació de les partides. A més, a mitjans del mes d'octubre, poc abans de què es redactés aquesta Proposta de Resolució, la Ministra Sra. Mato, a resposta d'una pregunta parlamentària d'un Diputat socialista, va dir que evidentment l'Estat pressuposta inicialment el que considera que es gastarà. Però en el cas de la dependència, si es necessita qualsevol partida addicional, ningú ha de dubtar de què s'habilitarà el crèdit necessari. La Sra. Peinado considera que amb tota la informació que acaba de donar, no té sentit que es mantingui l'acord primer de la Proposta. Respecte a la resta, que se centra bàsicament en la gestió de la Generalitat de Catalunya, el ponent té raó. Efectivament hi ha un problema de gestió, i un problema amb el govern que està al front de la Generalitat, que no sap gestionar, que es dedica a d'altres qüestions que considera més importants. La seva prioritat és l'estelada. La resta queda molt per darrera. La Sra. Peinado suggereix, en relació a l'acord quart, el contingut del qual comparteix, que el món local porti el pla de viabilitat ja fet, ja que si depèn de la Generalitat de Catalunya no tindrà cap sortida. Per part del Grup del PPC, si el ponent retira l'acord primer, respecte del qual la Sra. Peinado ha donat explicacions en detall, es votarà íntegrament a favor de la Proposta. Si no fos així, si no es retira el primer acord, el Grup del PPC demana votació separada dels acords.

Pren la paraula la Sra. Playà, qui manifesta, en relació a la intervenció de la Sra. Peinado, que al Grup de CiU també li preocupen les retallades, les que es veu obligat a fer el govern de Catalunya i les que fa el govern espanyol. Les reformes directes de la LAPAD realitzades pel govern de l'Estat tenen una clara tendència vers la recentralització de competències de serveis socials, que envaeixen el títol competencial autonòmic, i per això ja han estat impugnades davant el Tribunal Constitucional. Preocupa, i molt, la situació que s'està creant al país, perquè és impropï d'un govern central carregar el pes de la crisi en els més dèbils. La Sra. Playà lamenta que el Partit Popular, una vegada i una altra, vulgui posar en evidència el govern de la Generalitat de Catalunya, donant-li totes les culpes. La Generalitat de Catalunya ja està duent a terme un gran sobreesforç per garantir i seguir garantint les prestacions i serveis que la llei de la dependència preveu. La Sra. Playà pot aportar xifres a aquests arguments. En els darrers quatre anys, l'esforç de la Generalitat de Catalunya ha estat de 544 milions d'euros, l'any 2009, fins arribar als 930 de l'actualitat, i sense oblidar que l'any 2002 l'Estat espanyol va deixar d'aportar els 48 milions que es rebien pel nivell mínim acordat. L'any 2013 ha passat a zero. CiU sempre va estar en contra de la llei de la dependència, des del seu començament, perquè vulnerava les competències exclusives de Catalunya en serveis socials, i perquè va néixer mal finançada i mal dimensionada territorialment. Però ICV-EUiA, que formava part d'aquell tripartit que va deixar el país hipotecat, tampoc va fer res aleshores, quan ho podia haver fet. La Sra. Playà està d'acord en què l'actual sistema de promoció de l'autonomia personal i de suport a les situacions de dependència estatal, no és complert ni eficient per als ciutadans que ho necessiten, i que cada cop és més insostenible financerament, especialment per a les comunitats autònoms, que disposen d'escassos instruments per decidir. Aquest és el cas de Catalunya. Així es recull molt bé a la Proposta de Resolució, reconeixent que el principal culpable del risc de què no es pugui garantir l'assistència residencial a les persones és l'Estat espanyol. És aquest l'únic culpable de l'ofec econòmic a què s'està sometent el país. Però també hi ha una gran culpa dels governs espanyols anteriors, ja sigui del PSOE o del PP. Això fa que el sistema de promoció de l'autonomia personal i de suport a les situacions de dependència estatal no sigui complert ni eficient per als ciutadans en situació de limitacions personals. Per aquest

motiu, a la Proposta de Resolució només s'hauria de reclamar al govern espanyol, ja que la Generalitat de Catalunya, tot i disposar de pocs recursos i instruments per decidir sobre les polítiques en aquest àmbit, encara es troba que ha de finançar les decisions adoptades pel Consejo Territorial i la Administración General del Estado, sense rebre els recursos necessaris. En canvi, si no fes res, i deixés d'aportar el 80%, avui en dia més del 53% de les persones que s'estan atenent es quedarien fora de la llei. La Generalitat de Catalunya ja està treballant en un nou model, que posa de relleu la insuficiència de les accions adreçades a la prevenció de la dependència i a la promoció de l'autonomia personal, ja que s'ha debilitat el dret subjectiu de ciutadania establert per la llei. La Sra. Playà demana al Sr. Salvadó que no faci servir la por, dient que si no es tenen 2.000 € al mes no podrà accedir a una residència, perquè no és veritat. La Sra. Playà està d'acord en què manquen residències públiques. Però l'any 2011 es va iniciar ja, per part del Departament de Benestar Social i Família, un procés extraordinari d'acreditació de places privades, i va posar en marxa la prestació econòmica vinculada, amb l'objectiu de facilitar l'accés de les persones amb dret a una plaça de residència si no podien accedir-hi per manca de places públiques. S'han creat 7.390 noves places sostingudes en part per fons públics, el que ha permès una reducció important en les llistes d'espera. Així es reconeix a la pròpia Proposta de Resolució quan es parla de mantenir els recursos existents. La Sra. Playà reconeix l'aturada forçosa d'aquestes prestacions econòmiques vinculades. Però la manca de recursos a què ha estat sotmesa la Generalitat i l'ofec financer, que el Sr. Salvadó coneix perfectament perquè prové de l'herència del govern tripartit, no afecta ni afectarà a cap dels beneficiaris que ja reben la prestació o que ja la tenen reconeguda, així com les persones que hagin fet el PIA però encara no hagin entrat en el sistema de pagament. No han de patir, perquè seguiran rebent la prestació per cuidador no professional. S'hi està treballant, en estreta col·laboració amb els serveis socials, per tal de prioritzar els casos d'urgència social. Pel que fa a l'afectació que aquesta mesura tindrà en els centres residencials, la Sra. Playà manifesta que a Terrassa no hi ha prevista de moment la construcció d'una nova residència, ja que hi ha altres solucions, mentre no hi hagi diners per dur-la a terme. El govern tripartit tampoc ho va fer mentre va estar al govern, i quan tenia recursos per fer-ho. Ara totes les culpes es carreguen contra la Generalitat de Catalunya. El govern del país manté un diàleg constant amb el sector, especialment el de la gent gran. Una interlocució que s'ha incrementat per tal de trobar mesures conjuntes. L'última d'aquestes reunions es va tenir el dia 3 d'aquest mes, i es va acordar estudiar la possibilitat de prendre mesures alternatives a la suspensió temporal de places amb prestació econòmica vinculada per aquells centres que ho demanin, establir un calendari de pagament del deute, i conversió de les places col·laboradores. A la Sra. Playà li semblen poc seriosos alguns dels arguments que ha exposat el Sr. Salvadó, a qui recomana que mantingui una major comunicació amb els representants del seu Grup al Parlament.

Pren la paraula tot seguit la Sra. Soler, qui comença dient que no donarà dades sobre la situació a Terrassa, atès que ja ho ha fet el Sr. Salvadó. El PSC sí va estar a favor de la llei de la dependència. L'any 2007, quan es va aprovar, es va fer un pas endavant molt important en matèria de drets socials. Aquesta llei representava la configuració del quart pilar de l'Estat del benestar, que garantia l'accés de totes les persones en situació de dependència al catàleg de serveis del sistema per l'autonomia i atenció a la dependència. També reconeixia, per primera vegada, la important tasca dels cuidadors i cuidadores, que no havia estat mai reconeguda. Avui, lamentablement, es veu que el desplegament d'aquesta llei es troba amb diversos entrebancs. Hi ha moltes persones que encara estan pendents de la seva valoració, i d'altres que ja tenen el grau de dependència però han deixat de percebre els ajuts, tot i les solucions que la Sra. Playà diu que està posant la Generalitat de Catalunya. Des de l'arribada del Partit Popular al govern, la llei de la dependència ha estat objecte de retallades importants. En situacions econòmiques millors que les actuals, hi havia comunitats governades pel Partit Popular en les quals no es va implantar de la mateixa manera que a Catalunya. Amb l'excusa de racionalitzar la despesa pública, s'està desatenent de forma continuada tot un seguit de persones que representen un col·lectiu especialment vulnerable. Un cop més es veu que

amb l'excusa de la crisi, els governs de dretes estan canviant el model social, apostant clarament per la privatització i en detriment dels serveis públics. Un clar exemple és la suspensió de les prestacions vinculades a residència, que el govern va anunciar com a temporal i que s'ha prorrogat de manera indefinida. Aquesta mesura suposa un greu incompliment de la Llei de dependència, donat que vulnera un dret subjectiu, reconegut per la pròpia llei. Amb aquesta nova retallada es deixa a les persones dependents, especialment vulnerables atesa la insuficient capacitat econòmica de la major part de les persones per fer front a una plaça residencial. Abans ho ha dit el Sr. Salvadó: si no tenen 2.000 € al mes per pagar la residència no podran accedir-hi. Per tant, s'estima que es produirà un creixement del nombre de persones amb perfil de residència que hauran de ser ateses a casa, amb tot el que això comporta. No cal oblidar que hi ha dos anys de llista d'espera per les residències. Es posa en perill la continuïtat de molts centres residencials, i per tant la conseqüent pèrdua de places residencials. Tenint en compte la insuficiència de places públiques i concertades a Terrassa, l'escenari és de dos anys d'espera. Tal vegada quan li arribi el torn, la persona ja no necessiti la plaça. Cal tenir en compte, també, que el sector de serveis a les persones genera molta ocupació. Però degut als incompliments dels governs, moltes empreses es veuen abocades a tancar. Els professionals estan patint directament les retallades, que sovint recauen en els seus sous. En definitiva, degut a la mala gestió i a la falta de prioritització dels governs actuals, el que havia de ser un gran avenç històric en matèria de política social, està quedant en quelcom del tot insuficient per poder donar resposta a les demandes ciutadanes. La Sra. Playà ha parlat de prevenció en relació a les persones amb dependència. La Sra. Soler manifesta, a partir de la seva experiència en el camp de la salut, que la prevenció ha d'estar dotada econòmicament.

El Sr. Salvadó comença referint-se a l'acusació formulada per la Sra. Playà, en el sentit de generar por. El Sr. Salvadó es refereix als 23 avis de la ciutat, 10 dels quals estan al seu domicili, malgrat necessiten estar en una residència, i 8 ho estan en una residència privada sense saber com la podran continuar pagant. Aquestes persones segur que tenen por. No és el Sr. Salvadó qui els hi genera la por, sinó el desmantellament de l'única via que quedava oberta per a què poguessin estar en una residència amb ajut públic. Els que ja hi són amb una prestació econòmica vinculada, que la tenen reconeguda, també tenen por. No és el Sr. Salvadó qui la genera, sinó que la generen les patronals del sector, que diuen el mateix que diuen els farmacèutics: que si continuen sense cobrar no podran suportar indefinidament la situació. Al Sr. Salvadó li resulta curiós que la Sra. Playà plantegi com alternativa els cuidadors no professionals. Resulta curiós perquè la darrera retallada, abans d'aquesta, havia estat en relació als cuidadors no professionals. La Generalitat de Catalunya ha introduït dos nous criteris limitadors, d'acord amb els quals perfils molt habituals de cuidadors no professionals deixaran de poder continuar sent-ho. La via de les residències es retalla, i la via dels cuidadors no professionals també. Per tant, la Sra. Playà no hauria d'intentar presentar-ho com a alternativa. La Sra. Playà ha reiterat, al llarg de la seva intervenció, que el Sr. Salvadó ja ho hauria de saber. El Sr. Salvadó pregunta com ho hauria de saber si la majoria se n'assabenta de les actuacions de la Generalitat de Catalunya pels diaris. Si es produeix la caiguda de les prestacions econòmiques vinculades, i el Departament encara no s'ha adreçat a l'Ajuntament de Terrassa per comunicar-ho. El Sr. Salvadó ja no parla d'establir consensos o de cercar complicitats, sinó simplement d'informar. Es té la informació pels diaris, i això és així de lamentable. Respecte a la intervenció de la Sra. Peinado, quan ha dit que no hi ha hagut cap retallada pressupostària, a l'exposició de motius de la Proposta està quantificada aquesta retallada: al 2012 ja van ser retallats 600 milions d'euros, al Plan Nacional de Reformas 2013 s'ha anunciat una altra reducció de 1.087 milions, i al projecte de Pressupostos Generals de l'Estat s'ha situat una retallada del 47% de la partida per al 2014. Això s'engloba dins una reducció general molt important de la partida de serveis socials i promoció social. Així ho diu tot el sector. El que no pot ser és que només la Sra. Peinado hagi llegit els números correctament, i que només el Sr. Salvadó s'equivoca. També, aleshores, deu estar equivocada la Coordinadora estatal de plataformes en defensa de la llei de

dependència, quan diu “Una vez más, las personas más débiles, frágiles y vulnerables, son las principales *paganinis* de los hachazos anunciados en los Presupuestos Generales del Estado”. Per la seva banda, la patronal del sector, la Asociación estatal de directores y gerentes de servicios sociales, diu: “Sólo para atender en 2013 a las personas incorporadas al sistema se necesitaría sumar unos 300 millones a la cifra presupuestada. De estos presupuestos deducimos dos posibilidades. O bien una mala técnica presupuestaria, o bien son el triste preludio de nuevos recortes”. Per tant, lamentablement, la Proposta de Resolució no s’inventa res.

La Sra. Peinado comença dient que el Sr. Salvadó no ha contestat al suggeriment de suprimir el primer acord de la part dispositiva de la Proposta de Resolució. La Sra. Peinado no vol entrar a opinar sobre allò que llegeixen o com llegeixen i interpreten altres persones els números. El que ha dit la Sra. Peinado és allò que ha vist i que pot veure tothom en la pàgina web del Ministeri, on està escrit d’una manera absolutament clara, sense donar lloc a cap tipus d’interpretació. A més, la Sra. Peinado ha volgut deixar al Sr. Salvadó més tranquil, amb les manifestacions de la Sra. Mato, a mitjans d’aquest mes: que si la partida destinada a la dependència resulta escassa per algun motiu, s’habilitarà el crèdit necessari per assumir totes les responsabilitats. Més no es pot demanar. Si l’Ajuntament de Terrassa tramita la present Proposta de Resolució, la resposta que tindrà és la que està dient la Sra. Peinado. Per tant, es pot estalviar. La Sra. Peinado es refereix tot seguit als retrets de la Sra. Playà, en el sentit de què es tracta més d’una qüestió de pressupost que de gestió. És molt complicat creure als membres de CiU, quan sempre i sistemàticament atribueixen la culpa a d’altres. La Sra. Peinado suggereix al Grup de CiU que si la culpa és sempre dels altres, deixi als altres que governin. Segur que a tothom li anirà molt millor que com li va amb CiU. La realitat és molt tossuda, i per això existeixen els indicadors de gestió. I resulta que de totes les comunitats de l’Estat, amb els pressupostos respectius, Catalunya està en els últims llocs pel que fa a la gestió. Això és responsabilitat exclusiva de CiU, de no saber gestionar els diners.

La Sra. Playà proposa a la Sra. Peinado que sol·liciti al govern de l’Estat que faci marxa enrere i derogui la mesura que ha fet que no arribin a Catalunya 1.108 milions en les partides d’atenció a la dependència. Així ho han sol·licitat alguns ajuntaments, a través de l’aprovació de propostes de resolució. Respecte a la intervenció de la Sra. Soler, la Regidora del Grup del PSC ha dit quelcom cert: que la prevenció ha d’estar dotada financerament. Però els socialistes van fer una llei de dependència sense dotació econòmica. Està molt bé fer propostes de resolució, demanar i acusar, però sense assumir un *mea culpa*, perquè part del problema de tensió de tresoreria i de falta de recursos de la Generalitat de Catalunya deriva de què els governs anteriors van gastar els diners en construir estacions de metro, que mai van funcionar, en edificis caríssims, en augmentar el nombre de funcionaris, hipotecant a anys vista la Generalitat. Ara això s’està pagant, i ho continuaran pagant les properes generacions. Per això, han hipotecat el país. La Sra. Playà considera, per tant, que no poden fer acusacions a CiU, i menys les forces polítiques que governaven aleshores i que es van negar a presentar recurs d’inconstitucionalitat contra la llei, deixant de defensar Catalunya. Així ha anat i així està la situació. Aquell model no era sostenible. Enlloc de presentar propostes de resolució per fer por a la ciutadania, i deixar en mala posició el govern de la Generalitat de Catalunya, amb acords que són un brindis al sol, el que ha de fer el govern municipal es posar-se al seu costat, fent pinya per adreçar-se al govern central i reclamar els nostres drets en quant a finançament, que pagui el que deu i el que es va comprometre a pagar en el seu moment. Són els ponents de la Proposta els qui no busquen ni el consens ni la complicitat. Caldria mirar enrere per veure qui és veritablement el responsable d’haver fet una llei tan defectuosa, en comptes de centrar-se en com ha deixat de funcionar. La Sra. Playà demana tot seguit la votació separada dels diferents acords de la Proposta de Resolució.

El Sr. Salvadó manifesta a la Sra. Peinado que pot comunicar a la Sra. Mato que no caldrà fer cap modificació del Pressupost, per una raó molt senzilla: amb el ritme de retallades que s'està patint el Pressupost quadrarà perfectament i encara sobraran diners. Al capdavall, si no es fa res, no es gasta ni un euro. La Sra. Playà ha tornat a referir-se a la qüestió de la por. El Sr. Salvadó convida a la Sra. Playà a què expliqui quina és la via que pot quedar actualment oberta, per mitjà de la qual una persona dependent pugui accedir a una residència pública, o concertada, o subvencionada, sense haver d'esperar dos anys. Si la Sra. Playà ho pot fer, el Sr. Salvadó retirarà tot el que es diu a la Proposta de Resolució. Però aquesta via no existeix. Dir això públicament no és generar por, sinó explicar la veritat. És així de simple i de dur. El que esperen els ciutadans que estan en aquest tràmol vital tan dur, és que totes les administracions deixin de llançar-se els trastos pel cap i avencin vers intentar concretar vies per garantir el funcionament correcte de la llei. En aquest sentit anava un dels acords que es proposen a la Proposta, que el món autonòmic i el món local es posin a elaborar un pla de viabilitat, que permeti que la situació que s'està vivint durant els darrers mesos sigui un parèntesi, i no una condemna a perpetuïtat de les persones grans.

Es procedeix tot seguit a la votació separada dels diferents acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució.

En primer es procedeix a la votació de l'acord primer, el qual és aprovat amb el següent resultat:

PSC	(11 vots)	A FAVOR
CiU	(8 vots)	A FAVOR
PPC	(4 vots)	EN CONTRA
ICV-EUiA	(3 vots)	A FAVOR

Tot seguit se sotmeten a votació els acords segon i tercer, els quals són aprovats amb els vots següents:

PSC	(11 vots)	A FAVOR
CiU	(8 vots)	EN CONTRA
PPC	(4 vots)	A FAVOR
ICV-EUiA	(3 vots)	A FAVOR

Els acords quart, cinquè i sisè són aprovats per unanimitat.

Tot seguit se sotmeten a votació els acords setè i vuitè, que són aprovats amb el següent resultat:

PSC	(11 vots)	A FAVOR
CiU	(8 vots)	EN CONTRA
PPC	(4 vots)	A FAVOR
ICV-EUiA	(3 vots)	A FAVOR

Finalment, l'acord novè és aprovat per unanimitat.

Epígraf 15) Presentada pel Grup municipal del PSC, en suport al col·lectiu d'ambulàncies sanitàries.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal del PSC, és el que a continuació es transcriu:

« Atès que no existeix cap tipus d'acord entre el Departament d'Empresa i Ocupació i els sindicats i l'Associació Catalana d'Empresaris d'Ambulàncies (ACEA).

» Atès que des del divendres 30 de juliol, la patronal ja està aplicant les retallades que va anunciar com a conseqüència de la reducció pressupostària del Departament del Salut (una reducció de 4,6 % anual) i el nou concurs que es traduiran en una disminució de 935 hores diàries de cobertura a la població, de la retirada de 47 unitats de suport vital bàsic i de l'eliminació d'aproximadament 800 llocs de treball a tota Catalunya al 2014.

» Atès que els professionals tècnics de les ambulàncies han vist reduït el seu sou fins a un 9,2% en els tres últims mesos als seus 4.800 treballadors i d'altra banda, les retallades han causat la desaparició de més de 500 llocs de feina en aquest sector des del 2011. Els Tècnics de transport sanitari no poden admetre aquestes retallades de serveis i de qualitat assistencial, ni tampoc les retallades de sou i retards en el pagament, que els han fet perdre el 20 % aproximadament, del poder adquisitiu en un període de 3 anys.

» Atès que a la nostra zona, marcada com a lot 9 i que compren les poblacions de Terrassa, Rubí, Sant Cugat, Matadepera, Vacarisses, Viladecavalls, aproximadament uns 412.000 habitants, les empreses implicades també han comunicat la seva intenció de desvincular-se del conveni del sector mitjançant l'Article 41.2 i 82.3 de l'Estatut dels treballadors.

» Atès que aquestes retallades afecten de forma directe a la ciutadania de Terrassa, i de tot Catalunya, on molts usuaris ja han començat a notar que el servei que ofereix el Serveis d'Emergències Mèdiques (SEM) no és com fins ara ja que s'està minvant la qualitat del servei. I és que el SEM comptarà amb menys ambulàncies i en conseqüència algunes dotacions s'hauran de desplaçar fora de la seva zona habitual de cobertura. Hi haurà franges amb menys ambulàncies o sense, i el temps de resposta, element fonamental per poder salvar vides, serà considerablement superior, entre 20 i 50 minuts.

» Sense contar la pèrdua de les unitats del PIUC, unitats de reforç de hivern, que aquest any no hi seran al mes de desembre (744 hores).

» Atès que, pel que fa al servei d'ambulàncies no urgent o programat, la retallada serà d'un 12% de l'activitat global en els centres de rehabilitació, centres de dia, hemodiàlisi, altes hospitalàries, trasllats interhospitalaris, etc., allargant el temps d'espera dels pacients.

» Atès que la població fa temps que pateix retallades, augments de costos i que en breu es posarà en marxa un nou copagament del transport sanitari.

El Grup Municipal Socialista proposa per a la seva aprovació al Ple de l' Ajuntament de Terrassa els següents

ACORDS

Primer.- Mostrar el Ple suport de l'Ajuntament de Terrassa a les treballadores i treballadors del col·lectiu d'ambulàncies sanitàries, que pateixen una situació de vulneració dels seus drets salarials i laborals

Segon.- Reclamar al Govern de Catalunya que inici el diàleg i busqui solucions compartides, entre empresa, sindicats, treballadors.

Tercer.- Comunicar aquest acord al President de la Generalitat de Catalunya, a la presidenta del Parlament de Catalunya; als grups parlamentaris del Parlament de Catalunya; i als presidents de l'Associació Catalana de Municipis, i de la Federació de Municipis de Catalunya.»

Pren la paraula la Sra. Soler, qui comença donant la benvinguda a representants del transport sanitari, presents avui a la reunió del Ple. El Grup del PSC ha presentat aquesta Proposta de Resolució en suport a les reivindicacions del sector de les ambulàncies, perquè creu que és una qüestió social i sanitària que afecta a tots i a totes. En primer lloc, als professionals del transport sanitari, que des de fa molts mesos es veuen afectats per les retallades. El Departament de Salut ha decidit reduir el seu pressupost gairebé en un 5%. Això ha repercutit directament en els professionals del sector, que han vist retallat el seu sou més d'un 9%. A més, la reducció de pressupost es traduirà en una disminució de 935 hores diàries de cobertura a la població, la retirada de 47 unitats de suport vital bàsic, i l'eliminació d'aproximadament 800 llocs de treball a tota Catalunya durant l'any 2014. Al mateix temps, la retallada que el govern està aplicant en el sector del transport sanitari, també està afectant directament a la qualitat i al bon desenvolupament del servei. Així ho transmeten els propis professionals i també els pacients, que pateixen directament la devaluació d'aquest servei públic. No es pot permetre que el temps d'espera d'una ambulància s'incrementi de 20 a 30 minuts. També es dona el cas que moltes vegades les ambulàncies es veuen obligades a portar més d'un pacient alhora. O, en el cas del transport no urgent, hi ha pacients que arriben a estar més de dues hores dins del vehicle, ja que una mateixa ambulància ha de passar a recollir diversos usuaris, que sovint són persones sotmeses a tractament durs com ara la diàlisi o tractaments oncològics. Tothom és susceptible de necessitar una ambulància algun dia. En aquest cas, tothom voldria gaudir d'un servei públic de qualitat, ràpid i digne. La gestió pública s'ha de fer en base a unes prioritats, i no es pot permetre que el govern elimini un pla tan essencial com és el PIUC, un programa de reforç a l'hivern, que fins ara es feia al mes de desembre i que suposava gairebé 750 hores més d'atenció. És un programa que es fa donada la situació de grip i malalties respiratòries que es produeixen a l'hivern. En aquest mateix sentit, la Sra. Soler afegeix que el transport sanitari és un servei de vital importància, i no es pot permetre una pèrdua de qualitat com la que s'està donant en aquests moments. Aquesta pèrdua de qualitat afecta directament a un dels pilars bàsics de l'Estat del benestar: el de la salut. El transport sanitari d'urgència és una necessitat de primer nivell, que ha de ser garantida de manera ràpida i eficaç, així com d'una manera digna amb els professionals adients per tal que la ciutadania pugui disposar d'aquest servei, absolutament imprescindible. La setmana passada, els sindicats que apleguen el personal de les ambulàncies han anunciat que posposen la vaga prevista, fent així un vot de confiança en el Departament. Cal esperar, doncs, que les negociacions prosperin i donin bon resultat pel bé de tothom.

Intervé seguidament el Sr. Pereira, qui anuncia que el Grup del PPC se suma al recolzament de l'Ajuntament de Terrassa als treballadors i treballadores del col·lectiu d'ambulàncies sanitàries. Aquest Grup sol·licita que el Grup municipal de CiU traslladi al Conseller de Salut, Sr. Boi Ruiz, que faci de mediador i que posi més èmfasi en la resolució del conflicte del sector. Aquest conflicte també afecta la ciutat de Terrassa. És obligació del Conseller, com a màxim responsable del servei, fer-ho, i per evitar que els ciutadans de Terrassa i de Catalunya acabin pagant la seva mala gestió. El Grup del PPC insta també al de CiU per a què traslladi al govern de la Generalitat de Catalunya l'impacte que suposa la política d'oblidar-se dels temes importants, com ara la salut dels catalans, en detriment d'una deriva quimèrica que no porta enlloc, o encara pitjor: porta a una inoperant gestió dels conflictes de la Catalunya real i de la Terrassa real. El Grup del

PPC és conscient de la manca de recursos, provocada per gestions que han deixat deutes, dèficit, més deute i més dèficit. Però també és conscient de què la gestió eficient i la completa dedicació als problemes reals de Catalunya s'ha de realitzar sense desviar l'atenció vers camins opacs. És per això que no es pot permetre que els ciutadans de Terrassa i de Catalunya acabin patint les conseqüències d'un govern amb les prioritats equivocades. El Sr. Pereira demana el canvi, en el primer acord de la Proposta, de l'expressió "agressió" pel de "vulneració". D'aquesta manera, el Grup del PPC se sentirà més còmode donant suport a la Proposta.

La Sra. Valverde comença recordant al Sr. Pereira que amb caràcter previ a la present sessió plenària, el Grup del PSC ja ha accedit a la transacció feta pel Grup de CiU en el sentit de canviar "agressió" per "vulneració". El Grup de CiU dóna suport a la Proposta de Resolució. La Sra. Valverde afegeix que la reducció pressupostària que s'ha fet a tots els centres i empreses, ha estat del 4,6%. Cadascuna d'aquestes empreses o centres decideix retallar aquest tant per cent allà on li sembla més convenient. Per tant, si les empreses del sector han decidit retallar els sous dels treballadors, ha estat una decisió seva, qüestió sobre la qual el Departament de Salut no té competències. A més s'afegeix el problema de què aquesta situació està coincidint amb un nou concurs públic per a la concessió dels serveis. D'aquesta forma, s'afegeixen altres elements que distorsionen les negociacions laborals. Aquest col·lectiu, com qualsevol altre col·lectiu de treballadors, tem pel manteniment dels llocs de treball i de les condicions laborals.

La Sra. Soler agraeix la voluntat d'arribar a un acord per part de tots els Grups municipals. La Sra. Soler demana disculpes al Sr. Pereira, perquè pensava que li havia arribat la transacció. Respecte a la intervenció de la Sra. Valverde, la Sra. Soler reconeix que és veritat que la reducció de la partida del 4,6% està en mans de les empreses la forma d'aplicar-la. Però la Generalitat de Catalunya té l'obligació de fer d'intermediador entre la patronal i els treballadors, per tal que es reparteixi d'una manera digna i no es vulnerin els drets dels treballadors. La Sra. Soler voldria que l'acord que avui s'ha assolit es tradueixi, pel que fa al govern de la Generalitat de Catalunya i al Parlament, en una veritable voluntat política de poder arribar a un acord entre la patronal, els treballadors del sector i la pròpia Generalitat, de tal forma que no s'afectin els drets laborals ni la qualitat del servei de transport sanitari.

Es procedeix tot seguit a la votació dels acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, els quals són aprovats per unanimitat dels Regidors i Regidores presents.

Epígraf 16) Presentada pel Grup municipal del PSC, donant suport a les gestions de la Fundació Comerç Ciutadà de Catalunya per tal de demanar a les administracions competents la creació de les àrees de promoció de l'economia urbana (APEU).

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal del PSC, és el que a continuació es transcriu:

« El passat 3 d'octubre de 2013 es va reunir a Barcelona el Patronat de la Fundació Comerç Ciutadà i es va convidar als diferents regidors de les ciutats que a través de les associacions formen part de la Fundació.

» La finalitat d'aquesta trobada va ser debatre plegats la necessitat de treballar per tal que s'estableixi un nou model de finançament i gestió dels centres comercials a cel obert de Catalunya, a partir de les experiències que existeixen hores d'ara en diferents països d'Amèrica i d'Europa i que es coneixen com a Business Improvement District (BID's), iniciatives de

concertació del sector públic i privat per millorar la gestió de les zones d'activitat econòmica així com els centres comercials urbans.

» Aquestes àrees creades pels governs locals, quan la majoria de propietaris / empresaris d'una zona geogràficament definida hi estan majoritàriament d'acord, són organitzacions formals que tenen com a objectiu a promoure el desenvolupament empresarial i la millora d'una determinada àrea diferenciada i delimitada, compartint els costos per gaudir dels resultats, mitjançant el pagament d'un tribut específic. La gestió d'aquestes àrees recau en un patronat o junta formada per representants de l'ajuntament i dels propietaris i/o llogaters amb una activitat econòmica i comercial.

» En aquests moments el Grup Parlamentari Socialista ha presentat una Proposició de Llei per a la seva tramitació al Parlament de Catalunya per tal de regular les àrees de promoció de l'economia urbana (APEU) i el Grup Parlamentari de Convergència i Unió ha presentat al Congrés dels Diputats una Proposició No de Llei relativa a la modificació de la Llei de les Hisendes Locals amb el fi de facilitar la col·laboració pública i privada en el finançament de la gestió i promoció dels centres comercials urbans.

» Des de la Fundació Comerç Ciutadà s'ha treballat des dels seus inicis per la creació d'aquestes àrees. La situació econòmica ens motiva a treballar de valent perquè el nostre sector pugui ser un actor important en la gestió dels centres urbans de Catalunya tot mantenint el model de comerç que sempre ens ha caracteritzat a Catalunya.

El Grup Municipal Socialista proposa per a la seva aprovació al Ple de l' Ajuntament de Terrassa els següents

ACORDS

Primer.- Donar suport mitjançant el Ple municipal a les gestions de la Fundació Comerç Ciutadà de Catalunya per tal de demanar a les administracions públiques competents la creació el més aviat possible dels Business Improvement District o àrees de promoció de l'economia urbana i dels instruments tributaris adients que garanteixin el seu finançament.

Segon.- Impulsar un acord amb les entitats municipalistes i amb les entitats patronals representatives de les petites i mitjanes empreses per tal que els municipis catalans que vulguin acollir-s'hi puguin disposar d'aquesta fórmula de gestió pública i privada per a la millora del finançament i la gestió dels centres comercials urbans de Catalunya.

Tercer.- Comunicar aquest acord al Govern de l'Estat, a la Generalitat de Catalunya, al president de la Fundació Comerç Ciutadà, als grups parlamentaris del Parlament de Catalunya i als presidents de l'Associació Catalana de Municipis i de la Federació de Municipis de Catalunya.»

Pren la paraula el Sr. Aguado, qui comença informant, respecte a la transacció sobre l'acord primer de la Proposta de Resolució anterior, que a les tres de la tarda d'avui, mitjançant correu electrònic, s'ha informat a tots els Grups sobre el seu contingut. Pel que fa a la present Proposta, el Sr. Aguado es refereix a la demanda històrica dels centres comercials de Catalunya pel que fa referència als Business Improvement District, o districtes de desenvolupament empresarial, o APEU, àrees de promoció econòmica urbana. En una reunió realitzada el passat 3 d'octubre, canalitzant les inquietuds rebudes per diferents municipis per part de les diferents associacions de comerciants, una reunió liderada per la Fundació Comerç Ciutadà i amb representació de diferents

municipis, es va acordar començar a caminar en aquest sentit, i demanar-ho a través d'una Proposta de Resolució, que la pròpia Fundació traslladaria als municipis i aquests als respectius plens. L'Ajuntament de Terrassa, a través de l'Àrea de Promoció Econòmica, veient que això sorgia d'una mesa on eren presents municipis governats per diferents partits polítics, es va creure que la manera més fàcil i correcta era a través d'un acord de la Junta de Portaveus. Vist que a la Junta no es va assolir un acord, per manca de suport del Grup del PPC, es va decidir vehicular el tema a través d'una Proposta de Resolució. El Sr. Aguado espera que en el darrer moment el Grup del PPC se sumi a aquesta unitat que demana el comerç, respecte una forma de gestió mixta entre el món públic i el privat. En aquest sentit va adreçada la proposta que planteja la Fundació Comerç Ciutadà, per a la qual el Sr. Aguado demana l'adhesió unànime de totes les forces polítiques municipals.

El Sr. Rodríguez anuncia que el Grup del PPC de Terrassa podria donar suport a la Proposta, perquè està a favor de què es parli i es debati dins de l'àmbit de la política, i més comptant amb altres agents implicats, en aquest cas del comerç. Però en aquest cas, com es diu a la pròpia Proposta de Resolució, el Grup Parlamentari Socialista ha presentat una Proposició de Llei per a la seva tramitació al Parlament de Catalunya per tal de regular les àrees de promoció de l'economia urbana (APEU) i el Grup Parlamentari de Convergència i Unió ha presentat al Congrés dels Diputats una Proposició no de llei relativa a la modificació de la Llei de les Hisendes Locals amb la finalitat de facilitar la col·laboració pública i privada en el finançament de la gestió i promoció dels centres comercials urbans. El Grup del PPC sempre està obert a debatre els temes, però sempre en l'àmbit que pertorqui i allà on es tinguin les competències. En aquest cas, els àmbits són el Parlament de Catalunya i el Congrés dels Diputats. Per tant, una vegada més, es tracta d'una proposta supramunicipal que es planteja a debat en el Ple de l'Ajuntament de Terrassa. Això fa perdre el temps dels ciutadans terrassencs, ja que no es tenen eines ni competències per assolir els objectius de la Proposta de Resolució. El Grup del PPC de Terrassa, a més, està en contra de la pujada d'impostos. La present Proposta planteja noves taxes, nous tributs als comerciants. El Grup del PPC considera que els comerciants ja paguen prou impostos, per diferents conceptes, com per rebre per part de l'Ajuntament serveis dignes, merescuts i satisfactoris. Per tant, el vot del Grup del PPC serà d'abstenció.

El Sr. Rull anuncia que el Grup de CiU ha dubtat sobre el sentit del seu vot en aquesta Proposta. Ha plantejat algunes esmenes que finalment no han estat acceptades. La Proposta es planteja en els termes d'un pacte d'adhesió, amb poc marge de maniobra. Aquelles esmenes haurien ajudat a entendre de què s'està parlant. El Grup de CiU està d'acord en potenciar l'instrument dels APEU. És important que hi hagi àrees d'excel·lència en la seva gestió. Ara es produeix una situació paradoxal. El centre de Terrassa, que ha apostat per fer una gerència potent i per transformar-lo en una autèntica àrea d'excel·lència, es gestiona bàsicament des de l'aportació voluntària que fan els comerços de la ciutat. Per tant, hi ha una dualitat que sembla injusta. A través del mecanisme que avui es planteja es pretén establir un instrument tributari que permeti que totes les activitats econòmiques que hi ha en una determinada àrea aportin de manera homogènia. Per a la immensa majoria de comerços o d'activitats econòmiques que constitueixen Terrassa Centre, no suposaria un increment de la pressió fiscal, perquè encara que sigui amb caràcter voluntari ja fan la seva aportació, la seva quota. Ara es produeix una situació paradoxal al centre de Terrassa. Aquells comerços que formen part de Terrassa Centre reben determinades prestacions i serveis, com ara la neteja de les façanes. Aquells establiments que no en formen part d'aquesta entitat no tenen cap mena de servei, ni per part de Terrassa Centre ni per part de l'Ajuntament. Per tant, hi ha trams de carrers del centre plens de pintades. Són comerços que no formen part de Terrassa Centre i per tant no es netegen. Cal, doncs, cercar l'instrument per poder resoldre aquesta situació. Cal un instrument tributari habilitant. Es poden utilitzar dos instruments. O bé gravar la propietat, mitjançant l'IBI, o bé gravar l'activitat, mitjançant l'IAE. Però aquests dos tributs depenen de Madrid, encara. I per

tant, el govern de la Generalitat de Catalunya no pot incorporar una nova figura tributària sobre activitats o sobre propietats de forma unilateral. En aquests moments, la Generalitat de Catalunya té molts fronts oberts amb el govern espanyol en l'àmbit del comerç. Per tant, el Grup de CiU plantejava demanar al govern de l'Estat que es procedeixi a la creació de l'instrument tributari habilitant que garanteixi el finançament dels BID's, facilitant la posterior regulació per part de les comunitats autònomes. I un cop creat l'instrument tributari habilitant, demanar a la Generalitat de Catalunya que impulsi un acord amb les entitats municipalistes, les patronals, etc., per tirar-ho endavant. El Sr. Rull considera que l'actual redactat és prou ambigu com per a què quedi entès. Però el Sr. Rull ha volgut utilitzar aquest torn de paraula per deixar clar que si no hi ha aquest instrument tributari habilitant, que es creï des de Madrid, no hi ha marge de maniobra des d'aquí. El Sr. Rull considera important que avui es tanquin files al voltant d'aquesta iniciativa. És un bon model de gestió. Respecte a qui parla de posar nous impostos, cal recordar que aquesta iniciativa la demanen els mateixos comerciants, amb la qual cosa es garanteix el principi de seguretat jurídica. Aviat tornarà a plantejar-se la qüestió dels llums de Nadal. Si es disposés d'un mecanisme d'aquestes característiques, i hi contribuïssin tots, això aniria en benefici de tothom, dels comerços i del conjunt de la ciutat.

El Sr. Aguado vol fer un darrer intent per convèncer al Grup del PPC, en la mateixa línia que ha assenyalat el Sr. Rull. Terrassa és pionera en la seva gestió del centre. Però quan es parla dels APEU, no només s'està parlant del centre, tot i que aquest en sigui l'impulsor. Aquesta iniciativa es pot estendre a tots els centres comercials, així com també als centres industrials. Terrassa és pionera també en l'autogestió, dins del que permet la llei, dels polígons. L'exemple en seria Els Bellots, que s'acosta molt al model que permet la normativa i al que demana el sector. També es vol anar encara més lluny, en concret respecte Terrassa Centre, fent un conveni que s'apropi al màxim a un espai col·laboratiu amb tots aquells agents, administratius, entitats, etc., que fan possible una vida comercial, social i cultural al centre de la ciutat. En relació als llums de Nadal, el Sr. Aguado avança que per primera vegada hi ha hagut un treball conjunt, no només amb els comerciants del centre sinó amb tots els eixos comercials de la ciutat, per triar, valorar i, en definitiva, participar en la tria del model i de la quantitat, dins dels límits que el pressupost imposa. El Sr. Aguado afegeix que la Proposta de Resolució no pot fer altra cosa que mantenir-se dins d'allò que proposa la Fundació, sense entrar encara a esbrinar què correspon a cadascú. El comerç està en crisi, i per tant aquestes disquisicions ja vindran. El fet que el Grup del PSC al Parlament hagi presentat una proposta respon al fet que era una reclamació històrica que alguns partits polítics han anat recollint. El propi Partit Popular també ho ha fet. A l'abril de 2012, en el 15è. Congrés regional del Partit Popular de Madrid, es va presentar una proposta per a la implantació dels BID's. Això va animar al Grup del PSC a pensar que el Grup municipal del PPC s'hi afegiria a aquesta iniciativa. El 28 i 29 d'abril es va presentar la ponència econòmica "Propuestas para avanzar", elaborat per Pedro Calvo, Luis Asúa y Percival Manglano, en el marc de l'esmenat Congrés, fent un seguit de propostes econòmiques sobre el comerç, entre les quals destacava una proposta per la implantació de BID's o districtes de desenvolupament empresarial. Aquests sistemes, afegeix el Sr. Aguado, funcionen a Europa i a Amèrica. El Sr. Aguado demana que no es tingui por als impostos, perquè aquells comerços que es volen autogestionar, que volen invertir en les seves àrees comercials, urbanes o centres comercials a cel obert, fan que la resta de ciutadans no hagin de contribuir a aquest manteniment. Aquest és un acte de solidaritat respecte a diferenciar allò que ja es paga, de vegades com a quota d'associat, es faci mitjançant una taxa, fent-ho així més igualitari. Perquè en una "nit de shopping" tothom, el que pagui i el que no, pugui gaudir dels beneficis i de la promoció del sector. A partir d'aquí es pot entrar en disquisicions sobre si han de pagar els propietaris, els llogaters, les franquícies, etc. Cada país s'ha fet la llei a la seva manera. Però cal donar un primer pas, traient el tap administratiu, per poder avançar en allò que reclama Europa i que reclamen els

comerciants. Per això al Sr. Aguado li agradaria, despolititzant aquesta qüestió al màxim, arribar a un acord per unanimitat.

Intervé a continuació el Sr. Rodríguez, qui es mostra d'acord en despolititzar aquest tema. De fet, en la seva anterior intervenció, el Sr. Rodríguez ja ha dit que el Grup del PPC podria estar d'acord en aquesta qüestió. Per això el Grup del PPC votarà abstenció, perquè vol ser molt estricte en relació a la qüestió de les competències. Aquest no és un tema que sigui competència de l'Ajuntament de Terrassa. No es tracta de què el Grup del PPC no vulgui parlar d'aquest tema. Respecte a la proposta presentada pel Grup Socialista al Parlament de Catalunya, el Partit Popular ha presentat una esmena a la totalitat. És a dir, el Partit Popular vol debatre sobre aquest tema, però al Parlament de Catalunya, que és on pertoca, i també en el Congrés dels Diputats, que és qui té la competència en matèria impositiva. Per tant, el Partit Popular vol parlar d'aquest tema, no tanca les portes a fer-ho. El Sr. Rodríguez havia demanat al Sr. Aguado que no prengués altres exemples d'actuacions del Partit Popular a d'altres punts de l'Estat, i el Sr. Aguado s'ha referit a un Congrés regional del PP. El Sr. Rull s'ha referit a les pintades a les parets dels carrers Sant Pere o Cardaire. La seva neteja és competència de l'Ajuntament de Terrassa. Poden haver-hi associacions, com ara Comerç Terrassa Centre, que tinguin els seus avantatges. Però qui és competent per tenir els carrers nets, per a què hi hagi seguretat en el sector comercial, és l'Ajuntament de Terrassa. El cas de l'enllumenat de Nadal n'és un bon exemple, que el Sr. Rodríguez espera que funcioni millor que l'any 2008. El Grup del PPC està en contra de generar nous tributs per als comerciants. Quan un comerciant paga l'IAE o la Taxa de residus, ja està pagant més impostos que un ciutadà normal. Per tant, l'Ajuntament, com a recaptador d'aquests impostos, ha de donar servei als comerciants, i ha de treballar i procurar per aquests nuclis comercials o industrials. El Grup del PPC, en definitiva, no està tancat a parlar d'aquesta qüestió, i per això el seu vot serà d'abstenció, no en contra. Però on cal parlar és allà on toca: al Parlament de Catalunya i al Congrés dels Diputats, i no al Ple de l'Ajuntament de Terrassa.

Pren la paraula tot seguit el Sr. Rull, per tal de fer un aclariment. El Sr. Aguado parlava d'una Proposició de llei que el Grup Socialista ha presentat al Parlament de Catalunya. El Grup de CiU n'ha presentat una esmena a la totalitat. Algú es podria plantejar com és que presentant una esmena a la totalitat, el Grup municipal de CiU subscriu la present Proposta de Resolució. La raó és que l'instrument, tal i com el Grup del PSC el concep, té el problema de què no incorpora la idea de l'instrument tributari habilitant. Això, malauradament, s'ha d'aconseguir a Madrid. Si es vol fer una llei pròpia del Parlament de Catalunya, intentant incorporar una figura tributària en forma d'impost, o un altre mecanisme, segur que des de Madrid ho tombaran. Per tant, insisteix el Sr. Rull, que a ningú li sorprengui que el Grup municipal de CiU comparteixi l'objecte i la pretensió, però l'instrument que el Grup Socialista utilitzarà al Parlament de Catalunya, si més no com està redactat en aquests moments, no és vàlid. Cal, doncs, curar-se en salut. El Grup parlamentari de Convergència i Unió va presentar al Congrés dels Diputats una Proposició no de llei, que està pendent de nou debat, tot i que va ser rebutjada en el seu moment. Aquest seria un mecanisme interessant per poder-ho fer. El Sr. Rull afegeix que el Sr. Aguado té tota la raó quan recordava que el Partit Popular, a nivell espanyol, hi estava a favor d'aquesta iniciativa, obrint-li la porta al Congrés dels Diputats, i després la va tancar de cop. Caldria, doncs, concentrar tots els esforços possibles en aquell àmbit.

El Sr. Aguado recorda, en primer lloc, que les llums de Nadal, les estrelles de l'any 2008, van ser, precisament, una aposta dels comerciants del centre. Enguany l'Ajuntament de Terrassa sufraga tots els llums de Nadal de la ciutat, de tots els eixos, i conjuntament amb tots els eixos s'ha fet el procés de tria i de selecció. Per primera vegada s'ha treballat conjuntament. Respecte a la proposta que el Grup Socialista ha presentat al Parlament, és lícit que tots els Grups la

debatin. El Sr. Aguado recorda, però, que en data 25 de setembre de 2012, el Conseller Xavier Mena va fer una nota de premsa dient que volia impulsar la regulació de les comunitats de promoció d'iniciatives empresarials, a imatge i semblança dels BID's. Aquella mateixa tarda, el President Mas va convocar eleccions anticipades, i no se n'ha parlat més del tema. El Sr. Aguado agraeix que arran de la iniciativa del Grup socialista al Parlament, CiU torni a recuperar allò que va deixar pendent, fa un any i escaig, el Conseller Mena. CiU, en definitiva, també estava per la tasca que s'està debatent, i per allò que reclamava el comerç. Però ha passat més d'un any i no ha passat res més al respecte. És, doncs, bo que es pugui parlar de tot això en el Parlament, on tingui lloc el debat polític. Però també ho és que el Ple de l'Ajuntament de Terrassa ajudi a treure el tap sobre aquesta qüestió, no només pels comerciants del centre, sinó perquè es pugui estendre a tots els eixos comercials, polígons industrials i totes les àrees de promoció econòmica urbana.

Es procedeix tot seguit a la votació dels diferents acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, els quals són aprovats amb els següents vots:

PSC	(11 vots)	A FAVOR
CiU	(8 vots)	A FAVOR
PPC	(4 vots)	ABSTENCIÓ
ICV-EUiA	(3 vots)	A FAVOR

Epígraf 17) Presentada pel Grups municipals del PSC, de CiU i d'ICV-EUiA, condemnant la revolta militar feixista dirigida pel General Franco el juliol de 1936, així com el règim dictatorial posterior, i manifestant el suport i adhesió a la querella del Jutjat Número 1 de Buenos Aires, República Argentina, per delictes de genocidi i lesa humanitat contra els responsables de la conculcació dels drets humans durant el franquisme.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pels Grups municipals del PSC, de CiU i d'ICV-EUiA, és el que a continuació es transcriu:

« El juliol de 1936 la sublevació militar encapçalada pel general Franco va enderrocar el Govern legal i legítim de la República i va instaurar un règim totalitari feixista basat en la persecució i l'aniquilació física dels defensors de la llibertat, de la democràcia, de la justícia social i dels drets de les persones.

» Aquest règim dictatorial va ser mantingut per l'exèrcit, l'oligarquia i l'Església catòlica durant els següents quaranta anys mitjançant la més feroç repressió de qualsevol oposició a la seva dictadura, utilitzant mitjans qualificables de genocidi contra el seu propi poble.

» Després de la mort d'en Franco, davant l'embranchida de la lluita popular i la pressió internacional, es va produir un canvi de règim però, emparant-se amb la Llei d'Amnistia del 1977, es va garantir la impunitat de tots els crims del franquisme.

» Trenta-cinc anys després, una jutgessa argentina, a iniciativa de diferents associacions de víctimes, porta endavant una causa contra el franquisme i els seus protagonistes vius, per delictes de genocidi i crims de lesa humanitat, delictes que ni prescriuen ni poden ser amnistiats per cap tipus de "lleis de punt final".

» Fins i tot sent tramitada des d'instàncies internacionals, aquesta querella comença a esquarterar el mur d'impunitat del franquisme, contra el qual tantes persones i organitzacions socials

venim combatent. Resulta, per tant, un fet d'importància transcendental en la lluita per la Justícia, la Veritat i la Reparació dels danys causats a les centenars de milers de víctimes del franquisme.

» No podem oblidar que, en acabar la guerra civil, la nostra ciutat també va patir les conseqüències de la lluita contra el franquisme i per les llibertats: 29 ciutadans i ciutadanes van morir en els camps d'extermini nazi, 43 van ser afusellats pels feixistes, 606 van ser detinguts a les presons de Barcelona i més de 300 al dipòsit carcerari de Terrassa, segons el treball de recerca realitzat pels autors del llibre "Combat per la llibertat"

És per tot això que l'Ajuntament de Terrassa adopta els següents:

ACORDS:

Primer.- L'Ajuntament de Terrassa condemna novament la revolta militar feixista dirigida pel General Francisco Franco Bahamonde el juliol de 1936, contra el règim republicà legítimament constituït l'any 1931, així com reitera la condemna del règim dictatorial posterior que durant quaranta anys va reprimir a sang i foc tot vestigi de dissidència i lluita per la llibertat, la justícia social i els drets de les persones.

Segon.- En aquesta línia de compromís, l'Ajuntament de Terrassa manifesta el seu suport i adhesió a la Querella 4591-10, del Jutjat Número 1 de Buenos Aires, República Argentina, que porta endavant la magistrada María Servini de Cobria per delictes de genocidi i lesa humanitat contra els responsables de la conculcació dels drets humans durant el franquisme. Així mateix, animem a la ciutadania a recolzar la Querella contra els crims del franquisme.

Tercer.- L'Ajuntament de Terrassa dóna suport a la Moció 47/X aprovada el 10.10.2013 pel Parlament de Catalunya sobre les polítiques públiques de memòria democràtica, instant al Govern a cooperar amb tots els organismes judicials internacionals que investiguin crims contra la humanitat comesos durant la dictadura franquista, en aplicació del principi de justícia universal, i especialment a donar suport a la querella que es tramita a l'Argentina per les víctimes catalanes.

Quart.- L'Ajuntament de Terrassa manifesta el seu suport a l'acció jurídica en el procediment que s'està tramitant a l'Argentina per l'assassinat i magnicidi del president Lluís Companys i Jover.»

Abans d'entrar en la substanciació del contingut de la Proposta, per part de la Presidència s'anuncia la presentació, per part del Grup municipal del PPC, d'una esmena a la totalitat, el contingut de la qual es transcriu a continuació:

« SUBSTITUIR EN LA SEVA INTEGRITAT (Exposició de Motius i Acords) la Proposta de Resolució presentada conjuntament pels Grups Municipals del PSC, CiU i ICV-EUiA relativa a condemnar "...la revolta militar feixista dirigida pel General Franco al juliol de 1936, així com el règim dictatorial posterior i manifestant el suport i adhesió a la querella del Jutjat núm. 1 de Buenos Aires, República Argentina, per delictes de genocidi i lesa humanitat contra els responsables de la conculcació dels drets humans durant el franquisme", PER LA SEGÜENT PROPOSTA:

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

» Atès que constatem la permanent voluntat de la nostra societat, i per tant de la societat terrassenca, de reconèixer a les persones que van lluitar per la llibertat i la democràcia contra la dictadura del General Franco.

» Atès que portem ja quasi 40 anys de la recuperació de les llibertats democràtiques al nostre país i que va estar exemplar la transició de l'anterior règim franquista a la nostra actual democràcia.

» Atès que els sistemes democràtics fonamentats en la defensa de la llibertat com un dret inviolable dels individus (llibertat de pensament, ideologia i religió, d'expressió, d'associació, de premsa etc...), fonamentats en la igualtat de tots els individus davant la Llei i l'Estat, i l'establiment d'un Estat de Dret on totes les persones estan sotmeses a la Llei i a l'ordenament jurídic, es manifesten com el millor sistema per preservar aquestes llibertats i drets i garantir la convivència i el benestar de les persones.

» Atès que com a societat democràtica hem de condemnar i expressar la nostra repulsa contra qualsevol règim dictatorial.

És per tot això que es proposa a l'Ajuntament en Ple els següents

ACORDS

PRIMER: L'Ajuntament de Terrassa condemna novament la dictadura franquista que va suposar la repressió dels drets i llibertats de tots els espanyols. A més a més, l'Ajuntament de Terrassa s'adhereix a la *Proposició no de Llei* aprovada per unanimitat per la Comissió Constitucional del Congrés dels Diputats en sessió de 20 de novembre de 2002 i per tant reitera que ningú pot sentir-se legitimat, com va ocórrer en el passat, per utilitzar la violència amb la finalitat d'imposar les seves conviccions polítiques i establir règims totalitaris contraris a la llibertat i a la dignitat de tots els ciutadans, el que mereix la condemna i repulsa de la nostra societat democràtica.

SEGON: L'Ajuntament de Terrassa vol significar, com es fa a l'esmentada Proposició no de llei, el deure de la nostra societat democràtica de procedir al reconeixement moral de tots els homes i dones que van ser víctimes de la guerra civil espanyola, així com de tots els que van patir més tard la repressió de la dictadura franquista, i que qualsevol iniciativa promoguda per les famílies dels afectats que es dugui a terme en el sentit esmentat, sobre tot a l'àmbit local, tingui el suport de les institucions evitant, en tot cas, que serveixi per revifar velles ferides.»

Pren la paraula la Sra. Peinado per tal de defensar l'esmena transcrita anteriorment. Per fer-ho, la Sra. Peinado dóna lectura íntegra al redactat de l'esmena.

Pren la paraula tot seguit el Sr. Pérez, qui comença posant de manifest que el Grup del PPC ha trencat avui els criteris que aquest propi Grup venia criticant fins ara, contaminant-se de la *síndrome del Diputat*, entrant a plantejar temes supramunicipals. Per altra banda, ha presentat una esmena a la totalitat, fet que també el propi Grup del PPC havia criticat. A banda de posar de manifest aquest trencament amb allò que aquest Grup sempre havia criticat, el Sr. Pérez vol contextualitzar el perquè de la presentació de la Proposta de Resolució. La Proposta va arribar a la Junta de Portaveus de la mà d'un Grup municipal i a la qual es van afegir altres Grups, el de CiU i el del PSC. Però va arribar a partir d'una iniciativa de l'Associació per la III República, membres de la qual estan avui presents al saló de Plens. També va arribar a través de la Plataforma Cívica pels Drets Socials de Terrassa. Aquest és el context, i per això arriba amb la voluntat de cercar el màxim

d'adhesions. Hi ha tres forces polítiques que la fan seva i la presenten al Ple. El que planteja el Grup del PPC en la seva esmena a la totalitat, en bona mesura, la condemna a l'aixecament militar i la posterior dictadura, ja està recollit en els primers acords de la Proposta de Resolució, i sobretot en l'acord tercer, que és el que dóna suport a la moció que el 10 d'octubre es va aprovar al Parlament de Catalunya, una moció sobre la memòria històrica, aprovada per diferents Grups, llevat del Partit Popular i Ciutadans, i amb el record de la imatge dels membres del Partit Popular i de Ciutadans aixecant-se dels seus escons just en el moment de votar-se la moció, suposadament per posar en context les actuacions que havien de tenir lloc el 12 d'octubre. Però allò que el Grup del PPC obvia a la seva esmena a la totalitat és la part més nova que incorpora la Proposta de Resolució, en la línia de donar suport i adhesió a la querrela del Jutjat Número 1 de Buenos Aires que porta endavant la magistrada Maria Servini per delictes de genocidi i lesa humanitat contra els responsables de la conculcació dels drets humans durant el franquisme, i en base al principi de justícia universal. Això queda eliminat de l'esmena. S'elimina la referència a què la justícia argentina escolti les víctimes del franquisme, que demanen justícia, reparació i veritat. Allò lògic hagués estat que els propis tribunals de l'Estat haguessin impulsat aquesta tasca. Allò lògic hagués estat que no hagués hagut una manca de voluntat de govern del Partit Popular, i de determinats sectors judicials, fent així possible el que des de fora del país, des d'Argentina, s'està duent a terme. Això s'obvia a l'esmena. Però la Proposta de Resolució va més enllà. A l'esmena, el Partit Popular fa referència la Proposició de l'any 2002, i es queda ancorat en aquesta data, oblidant la Llei de la memòria històrica, de l'any 2007, aprovada al Congrés dels Diputats. I a la Proposta es fa esment, com a màxim exponent, a l'assassinat del president Lluís Companys, el judici del qual encara no ha estat rebutjat. La Proposta de Resolució, per tant, ja incorpora els aspectes que es plantegen a l'esmena, i a més n'afegeix d'altres. Finalment, i en nom dels tres Grups municipals ponents, el Sr. Pérez anuncia que l'esmena a la totalitat presentada pel Grup del PPC no serà acceptada.

Es procedeix tot seguit a la votació de l'esmena presentada pel Grup del PPC, la qual és desestimada amb els vots següents:

PSC	(11 vots)	EN CONTRA
CiU	(8 vots)	EN CONTRA
PPC	(4 vots)	A FAVOR
ICV-EUiA	(3 vots)	EN CONTRA

Pren la paraula tot seguit la Sra. Vigués, qui comença la seva intervenció manifestant que aquesta no és una Proposta contra ningú, sinó a favor de la memòria històrica, de la justícia, d'anar més enllà, d'anar avançant en les polítiques públiques de la memòria democràtica. És una obvietat dir que durant la Guerra Civil ambdós bàndols van cometre actes delictius i brutals. Va ser així. Que la gent de tots dos bàndols van patir les conseqüències d'una guerra cruel i sanguinària. I a Terrassa ho sabem molt bé. Però no s'ha d'oblidar que la fi de la Guerra Civil no va comportar la fi de la violència. Per impulsar el nou ordre franquista, es va voler destruir sistemàticament tots aquells que eren considerats contraris al règim: republicans, socialistes, comunistes, maçons. I a Catalunya també els catalanistes. Amb aquesta finalitat es va procedir a la institucionalització de la repressió, i es van crear lleis i organismes per dur-la a terme. Durant gairebé quaranta anys, la repressió va ocupar un espai central en l'ordenació del franquisme, i va constituir-ne la seva medul·la: repressió política, repressió econòmica, repressió ideològica, repressió contra els drets nacionals i lingüístics. S'ha calculat que el nombre de catalans jutjats en consells de guerra entre 1939 i 1945 va ser d'uns 40.000. I també es calcula que en el conjunt d'Espanya, les persones executades per raons polítiques van ser 150.000, 50.000 de les quals, aproximadament, durant la postguerra. A Catalunya van ser executades, per motius polítics, gairebé 4.000 persones. Aquesta xifra és petita si es compara amb el total espanyol, però cal tenir en compte que la proximitat de la

frontera francesa va facilitar que moltes persones, compromeses políticament amb la República, poguessin escapar-se cap a França. Entre les víctimes de la repressió immediata hi hagué el President de la Generalitat, legalment escollit, Lluís Companys i Jové. A Terrassa, tal com diu la Proposta, i segons investigacions realitzades durant força anys per historiadors locals, després de la Guerra Civil, ja establerta la dictadura, 29 ciutadans i ciutadanes van morir en els camps d'extermini nazis. 43 van ser afusellats. 606 van ser detinguts a les presons de Barcelona. I més de 300 al dipòsit carcerari de Terrassa. Mort el general Franco, la transició espanyola de la dictadura a la democràcia és sovint massa mitificada. Va ser una negociació entre el règim franquista i les forces d'oposició que havien lluitat per la democràcia. Aquesta negociació no va tenir lloc en peu d'igualtat, ja que el règim mantenia encara gran part del poder, especialment el militar i el policial. Aquesta desigualtat va permetre a les forces del règim sortint imposar moltes condicions. La llei d'Amnistia, de 1977, va garantir la impunitat de tots els crims del franquisme, i encara avui hi ha qui banalitza el franquisme i la seva estructura de repressió. L'any 2007, la Llei de la memòria històrica, aprovada pel Congrés dels Diputats, va tractar de fer front a la realitat ocultada de la repressió franquista. Però en diversos aspectes és una llei insuficient. Elements com els judicis franquistes, que són considerats injustos, però no anul·lats, el fet de no considerar els crims franquistes com a crims contra la Humanitat, o la no implicació de l'Estat pel que fa a les fosses comunes, han estat rebutjats per les associacions que lluiten per la recuperació de la memòria històrica, i també per l'Oficina de l'Alt Comissionat de les Nacions Unides pels Drets Humans. Amb aquesta Proposta de Resolució no es pretén obrir ferides, com alguns poden pensar, sinó precisament tancar-les. Hi ha ferides que s'han de tancar, però l'única manera de fer-ho és saber què va passar. I si això és possible a través de la justícia argentina, cal fer-ho. I cal recordar que els delictes contra els drets humans no prescriuen, i així ho reconeix l'organització de les Nacions Unides.

Pren la paraula tot seguit el Sr. Pérez, qui comença assenyalant que reiterades vegades, en aquest Ple, s'ha expressat l'oposició al règim franquista, fins i tot amb acords com la retirada de símbols franquistes dels carrers i places de la ciutat i la retirada de la medalla de la ciutat concedida al general Franco. El Sr. Pérez considera, però, que la present Proposta de Resolució és avui més necessària que mai. S'està parlant d'una qüestió relativa fonamentalment als drets humans i a l'essència de la democràcia. Per tant, condemnar la revolta militar contra el legítim règim republicà, reiterar la condemna del règim dictatorial que durant quaranta anys va exercir la repressió, i retre homenatge als que van fer possible la transició democràtica, amb molt d'esforç, amb vides, amb presó, etc., no és quelcom sobrer, perquè al capdavall és recuperar la memòria històrica. Quan el Sr. Pérez diu que això és més important que mai, en els moments que estem vivint, en un marc de revifament del feixisme i del nazisme a Europa, amb persones assassinades a França i a Grècia, en un marc d'enfortiment d'aquestes posicions a l'Estat espanyol, com ara l'atac al centre Blanquerna a Madrid, o la convocatòria de grups feixistes el 12 d'octubre a Montjuïc, o el reconeixement de la Delegada del Govern a Catalunya en relació a la División Azul, és perquè són molts fets que fan que ara sigui més important un posicionament per part d'aquest Ple. Mentrestant, l'Estat espanyol gira l'esquena a les reclamacions de la magistrada argentina. I mentrestant, en un patrimoni de l'Estat, el Valle de los Caídos, es fa apologia del franquisme. I mentrestant, fa pocs dies, i això no és propi d'un Estat normalitzat, la jerarquia eclesiàstica acaba canonitzant moltes persones, i és incapaç encara de demanar perdó per haver portat sota pali al dictador. I mentrestant, els promotors de la querella demanen la màxima unitat possible. Això és el que està expressant l'Associació per la III República i altres entitats. Aquesta Proposta de Resolució és més necessària que mai per combatre el feixisme, que només es podrà aturar si hi ha més democràcia, més memòria històrica i més justícia.

Intervé seguidament la Sra. Peinado, qui considera evident el significat del text que ha llegit abans. Era un text carregat de rotunditat, però també intentant recollir les diferents sensibilitats i no ferir ningú. El discurs del Sr. Pérez, però, fa retornar al període anterior a 1978. Per molt que digui la Sra. Peinado, la resta de Grups no canviaran d'opinió, amb la qual cosa la Regidora del Grup del PPC prefereix donar lectura a les paraules d'altres persones, que es van manifestar l'any 1977, i potser per proximitat a les diferents forces polítiques municipals, o per allò al que s'estaven enfrontant en aquells moments, les seves paraules sí seran escoltades. Pel que fa al Grup d'ICV, la Sra. Peinado es refereix al Sr. Machado Abad, en el seu moment Portaveu del Grup comunista en el Congrés dels Diputats, que va dir: "Para nosotros, tanto como reparación de injusticias cometidas a lo largo de estos cuarenta años de dictadura, la amnistía es una política nacional y democrática, la única consecuente que puede cerrar ese pasado de guerras civiles y de cruzadas. Queremos abrir la vía de la paz y la libertad. Queremos cerrar una etapa; queremos abrir otra. Nosotros, precisamente, los comunistas, que tantas heridas tenemos, que tanto hemos sufrido, hemos enterrado nuestros muertos y nuestros rencores. Nosotros estamos resueltos a marchar hacia delante en esa vía de la libertad, en esa vía de paz y del progreso.". La Sra. Peinado demana als Regidors del Grup del PSC que reflexionin sobre les paraules del Diputat Txiqui Benegas, Portaveu del PSOE: "La amnistía es fruto de la voluntad d'enterrar un pasado triste para la historia de España, y de construir otro diferente sobre presupuestos distintos, superando la división que ha sufrido el pueblo español en los últimos cuarenta años.". En darrer lloc, la Sra. Peinado demana als membres del Grup de CiU que escoltin les paraules d'un altre nacionalista, el Sr. Arzallus. "La amnistía es simplemente un olvido, una amnistía para todos, un olvido de todos para todos. No vale en este momento aducir hechos de sangre, porque hechos de sangre ha habido por ambas partes, también por el poder, y algunos bien tristes, bien alevosos. La amnistía es un cambio de reconciliación, pero también de credibilidad y de cambio de proceder.". La Sra. Peinado no vol afegir res més, no vol dir allò que pensa, perquè ja ho ha dit. El que demana a la resta de Grups és que reflexionin sobre allò que els seus respectius companys van dir, perquè ho van dir i amb quina intenció ho van dir. I si tot això coincideix amb allò que es reflecteix en la Proposta de Resolució, tot i que la Sra. Peinado considera que no, aleshores els hi correspon votar-hi a favor. Però si consideren que no hi coincideix, la Sra. Peinado no els hi demana que votin en contra, perquè en són els ponents, però sí que no la votin o votin abstenció. La Sra. Peinado termina amb les paraules d'un altre gran personatge de la nostra historia, Manuel Azaña: "Paz, piedad y perdón".

Intervé seguidament el Sr. Aguado, qui saluda en primer lloc als membres de l'Associació per la III República presents avui al saló de Plens. El Sr. Aguado tenia previst iniciar la seva intervenció d'una altra manera. Però després de sentir les paraules de la Sra. Peinado, convidant a recordar les paraules de Diputats l'any 1978 i reflexionar-hi, el Sr. Aguado convida a la Sra. Peinado a recordar les paraules d'Alianza Popular aquell any, i en concret als que no van votar la Constitució espanyola. La transició, en definitiva, va ser un punt d'inflexió. No va enterrar mai ni la història ni els morts. Potser aquest és el gran error de bona part de la dreta espanyola. Avui estem davant una actuació de la justícia argentina, que demostra que la celeritat judicial i la memòria històrica són compatibles, i sobretot quan es parla d'en Lluís Companys. El 31 d'octubre de 2007, avui fa sis anys, es va aprovar la Llei per la recuperació de la memòria històrica. Aquesta llei fa anys que va quedar parada a Espanya i a Catalunya, amb el Memorial democràtic, que s'ha aturat. Falta concretar molt respecte aquesta qüestió. I des d'Argentina es vol completar allò que no s'ha completat. Hi ha, doncs, una tasca pendent que cal anar completant: víctimes, greuges, etc. És bo que des de fora es recuperi aquesta història. El Sr. Aguado pregunta al Grup del PPC perquè li fa por parlar d'en Lluís Companys, o de llibertat durant la República, o quan els socialistes demanen que es retirin les tombes dels dictadors Franco i Primo de Rivera del Valle de los Caídos. El Partit Popular, en comptes de valorar la proposta, replica que amb la que està caient els socialistes no tenen altra cosa que fer. El Sr. Aguado torna a preguntar perquè els hi fan por aquests temes. El Sr.

Aguado agraeix, no obstant, que el Grup municipal del PPC consideri aquesta Proposta de Resolució com a no supramunicipal, en contra del què acostuma a fer. En el Valle de los Caídos molts terrassencs hi van deixar la seva vida. I molts terrassencs van ser exiliats. En aquest saló de Plens es van prendre decisions, o van haver-hi omissions, que van costar la vida a molts terrassencs i terrassenques. I sobre això encara queda molt camí per recuperar o per explicar, i en tot cas per ser-hi conscients. El Sr. Aguado demana al Grup del PPC que abandoni les seves pors i parli amb valentia d'en Lluís Companys, de la República, de les llibertats i de la recuperació de la memòria històrica.

La Sra. Vigués reitera que aquesta no és una Proposta de Resolució contra ningú. De fet, pel que fa al mateix Partit Popular, l'any 2002, en aquest mateix saló de Plens, dos dels seus tres components, van votar una Proposta de Resolució de reconeixement als terrassencs represaliats durant el franquisme. Aquesta és una Proposta a favor de la memòria històrica i de la justícia. Cal, doncs, trobar el to adequat per aconseguir-ho. El segon país del món que més fosses comunes té encara, després de Cambotja, és l'Estat espanyol. Més de 80.000 persones encara no se sap on són. Són desapareguts. Cal continuar revisant la memòria històrica, el que va passar, recuperar tots els cossos dels desapareguts, anul·lar totes les sentències penals que es van dictar per motius polítics, mirar de reparar totes les víctimes personals i institucionals. Això ho diu, tanmateix, les pròpies Nacions Unides, i només fa una setmana. Fa pocs dies l'ONU ha demanat a Espanya que jutgi els crims del franquisme i que intenti tancar el tema. La Proposta va a favor d'això: donar suport a tots els mecanismes jurídics que ajudin a tancar la qüestió.

El Sr. Pérez assenyala en primer lloc que totes les cites que la Sra. Peinado ha llegit en relació a l'amnistia, es poden compartir. Ara bé, el problema de la transició és que va confondre reconciliació o reconstrucció, que eren necessàries, amb oblit o amb amnèsia. Aquest és un dels dèficits de la transició. El Grup del PPC s'ha quedat, intencionadament, en la seva esmena, en la declaració del 20 de novembre de 2002. Amb això volia tancar el tema. Però per als amants de la Justícia, aquella resolució era l'inici que va donar pas, després, a la Llei de la memòria històrica, que pretenia reparar, fer justícia i treure a la llum els crims comesos. El Sr. Pérez recorda que hi ha països que han patit dictadures tan fortes com la d'Espanya, en els quals els vencedors s'apunten a la reconciliació, sense més. El Sr. Pérez es refereix, per exemple, a la Ley del Punto Final. En el cas espanyol, hi ha hagut la voluntat d'intentar saber i esclarir els crims. Totes les víctimes mereixen respecte. Però el pitjor és la teoria de l'equiparació entre els que van defensar la democràcia i els que van defensar la rebel·lió.

El Sr. Aguado manifesta que és bo que l'Ajuntament de Terrassa doni aquest suport als treballs de la magistrada argentina, per reivindicar tot allò que ja s'ha comentat avui. De la mateixa manera que l'Ajuntament de Terrassa, d'altres ajuntaments recolzaran també amb d'altres propostes l'acció de la magistrada argentina. Fóra bo que això servís com a punt de reflexió per a tots els governs, català i espanyol, per recuperar, amb responsabilitat, els treballs sobre la memòria històrica. El Sr. Aguado recorda la frase cristiana segons la qual la veritat ens farà lliures. Com més ens acostem a la veritat, més lliures serem.

Es procedeix tot seguit a la votació de la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, la qual és aprovada amb el següent resultat:

PSC	(11 vots)	A FAVOR
CiU	(8 vots)	A FAVOR
PPC:	Sr. Gabriel Turmo	EN CONTRA

Sra. M. Ángeles Peinado ENCONTRA
Sr. Antonio Pereira ENCONTRA
Sr. Alejandro Rodríguez ABSTENCIÓ

ICV-EUiA (3 vots) A FAVOR

Epígraf 18) PROPOSTES URGENTS

Per part de la Presidència s'informa de què no hi ha Propostes Urgents.

SEGUIMENT I CONTROL DE LA GESTIÓ D'ALTRES ÒRGANS DE GOVERN MUNICIPAL

Epígraf 19) Donar compte del llistat extractat dels Decrets i Resolucions números 7.457 a 8.798/2013, així com els tramitats electrònicament (961 a 1.118), dictats per l'Alcalde-President i Regidors i Regidores delegats.

Per part de la Presidència es posa de manifest que ha estat posat a disposició dels membres del Consistori el llistat amb el contingut extractat dels Decrets i Resolucions dictats per l'Alcalde-President i pels Regidors i Regidores delegats, i que duen els números del 7.457/2013, d'1 d'agost, al 8.798/2013, d'1 d'octubre d'enguany, així com els tramitats electrònicament (del número 961 al 1.118). Els membres del Consistori han pogut, igualment, sol·licitar a la Secretaria General la consulta de cadascun d'aquests Decrets i Resolucions.

Epígraf 20) Donar compte del llistat d'acords adoptats per la Junta de Govern Local.

Per part de la Presidència es posa de manifest que ha estat posat a disposició dels membres del Consistori informació sobre els acords adoptats per la Junta de Govern Local en les reunions dels dies 11 i 25 d'octubre d'enguany (sessions números 15 i 16/2013, respectivament).

Epígraf 21) Donar compte de les Declaracions de la Junta de Portaveus, si s'escau.

1. Declaració institucional condemnant la mort de dones víctimes de maltractaments i violència.

En compliment del que preveu l'acord aprovat per la Junta de Portaveus, i del qual se'n va deixar constància en la sessió de l'Ajuntament en Ple de 25 de març de 2004, pren la paraula la Sra. Valverde, qui pronuncia les següents paraules com a condemna de la mort de dones víctimes de maltractaments i violència:

« L'Ajuntament de Terrassa expressa un cop més el seu rebuig envers la violència masclista, i condemna enèrgicament l'assassinat de 41 dones a mans de les seves parelles o exparelles, així com de cinc menors, fills i filles d'aquestes dones, morts totes elles produïdes fins a 28 d'octubre de 2013.

» La violència masclista, en l'àmbit de la parella és, com recorda el Consell d'Europa, la primera causa al món de mort i invalidesa permanent entre les dones de 16 a 44 anys, per sobre del càncer, els accidents de trànsit o les guerres.

» En la base de la violència contra les dones trobem el masclisme, una actitud de menyspreu vers les dones, que no són considerades com a iguals, sinó com a persones dependents,

sense capacitat de decisió sobre les seves pròpies vides. Les polítiques públiques contra la violència masclista són una responsabilitat ineludible per a totes les administracions, tant legalment com moralment.

» Des de fa més de vint anys, l'Ajuntament de Terrassa treballa contra la violència masclista, a través de l'assessorament a les dones, la sensibilització social, la prevenció de les actituds sexistes entre la població jove, i la formació de professionals que intervenen en la detecció, tractament i recuperació de les dones. Sens dubte, s'ha aconseguit que aquesta problemàtica surti a la llum, i que cada cop hi hagi més persones que no tolerin actituds i conductes violentes contra les dones.

» Malgrat tot, és evident que cal reforçar aquests mecanismes, especialment ara, en un moment social tan complex, en què la crisi econòmica amenaça el benestar de les persones, i a més a més alimenta la desafecció social i crea fractures personals i familiars, que poden incrementar les actituds sexistes i masclistes, que desemboquen, malauradament, en un augment de la violència contra les dones.

» Per tot això, aquest Ajuntament rebutja i condemna qualsevol tipus de violència contra les dones i manifesta la seva voluntat de continuar treballant per a què Terrassa sigui una ciutat lliure de violència masclista.»

Tot seguit, i en compliment de l'esmentat acord de la Junta de Portaveus, la Presidència anuncia que es passarà a mantenir un minut de silenci, atès que malauradament durant el mes en curs s'han produït víctimes mortals de la violència contra les dones.

Epígraf 22) PRECS I PREGUNTES

Per part de la Presidència es posa de manifest que el Grup del PPC ha presentat dues preguntes per tal de ser contestades oralment en la present sessió plenària.

Pren la paraula la Sra. Labòria, qui comença donant lectura a les preguntes del Grup del PPC, per tal que es pugui entendre la resposta posterior.

« En relació als immobles que es troben ocupats il·legalment a la nostra ciutat per determinats col·lectius, formula les següents **preguntes**:

- Si es disposa de la dada, quants immobles (que no estiguin destinats exclusivament a habitatge) es troben ocupats il·legalment a la nostra ciutat.
- Respecte els immobles ocupats il·legalment a la nostra ciutat (que no estiguin destinats exclusivament a habitatge), quin tipus de seguiment-control es fa des d'aquest Ajuntament.
- Respecte els immobles ocupats il·legalment a la nostra ciutat (que no estiguin destinats exclusivament a habitatge), si es té constància de què en alguns s'hi desenvolupin activitats de restauració, oci, econòmiques o altres i en cas afirmatiu, quines actuacions es duen a terme respecte el que serien incompliments de diferents Ordenances Municipals.

- Si respecte els immobles ocupats il·legalment on es desenvolupen activitats no declarades (com podria ser la de bar com exemple) s'actua de la mateixa manera que amb les inspeccions que es duen a terme per verificar el compliment de les normatives municipals que afecten a comerços i altres activitats econòmiques.
- Quantes sancions en tot el mandat municipal s'han imposat respecte alguna activitat o incidència duta a terme en un immoble ocupat il·legalment (que no estigui destinat exclusivament a habitatge), detallant tipus de sanció.»

La Sra. Labòria posa de manifest que aquestes preguntes van ser presentades ahir mateix, i la seva pròpia complexitat la denota la lectura de les mateixes. Actualment es coneix l'existència de dos immobles, no se sap si ocupats o no perquè no es coneix si disposen de conveni, contracte o acord amb els propietaris per poder-los ocupar, és a dir no es té coneixement suficient per dir si estan ocupats il·legalment o no. Respecte a les actuacions municipal que es realitzen en relació a locals de bar o similars, quan es tracta d'immobles ocupats, la Sra. Labòria manifesta que s'actua de la mateixa manera que en la resta d'activitats, quan es té coneixement de la seva existència, bé per les comprovacions dels serveis d'inspecció o bé per denúncia de veïns o persones afectades. Per tant, la Sra. Labòria agrairia al Sr. Turmo que li donés més temps per poder reunir informació suficient sobre les diferents qüestions. Un cop reunida se li farà arribar.

Intervé a continuació el Sr. Vega, qui comença donant lectura a les preguntes presentades per escrit pel Grup del PPC, per tal que es puguin entendre les respostes.

« En relació al deute que té la Generalitat de Catalunya amb l'ajuntament de Terrassa, així com en relació al compromís que va assolir la Vicepresidenta del Govern i consellera de Governació, Joana Ortega, de que la Generalitat de Catalunya pagaria el deute que té amb els Ajuntaments abans de final d'any, formula les següents preguntes:

- Quin és l'import, a data d'aquest escrit, del deute que manté amb l'ajuntament de Terrassa la Generalitat de Catalunya.
- Quines actuacions es pensen dur a terme per reclamar a la Generalitat de Catalunya el deute que manté amb l'Ajuntament de Terrassa.
- Com està afectant en el desenvolupament i prestació de serveis des d'aquest Ajuntament El deute que la Generalitat de Catalunya manté amb l'Ajuntament de Terrassa.»

El Sr. Vega comença assenyalant, respecte al deute de la Generalitat de Catalunya, a data de l'escrit, que no pot contestar la pregunta, atès que el deute és un tema viu que constantment es modifica. Es poden realitzar pagaments i es poden presentar també justificacions. En relació a la darrera data coneguda, el deute se situa en 21,5 milions d'euros. Pel que fa a la segona pregunta, el Sr. Vega informa que es fan algunes actuacions de caràcter intern, de reclamar constantment per a què es pugui fer efectiu el més aviat millor. També en l'àmbit de les associacions municipalistes tothom s'està preocupant en relació a prendre accions en aquest sentit. L'Ajuntament de Terrassa està al costat de la Federació de Municipis per tal d'endegar alguna actuació en aquesta línia. En relació a la tercera pregunta, el Sr. Vega manifesta que el no cobrament d'un deute sempre té una repercussió. En aquests moments, el cicle de la tresoreria de l'Ajuntament té uns moments màxims de dificultat, que se situen fonamentalment en el mes de desembre, de gener i fins al febrer. Per això es va plantejar una modificació del calendari fiscal de les ordenances, per intentar retallar aquest

cicle, que ara per ara és el fet més complicat. En aquests moments, si l'Ajuntament de Terrassa disposés d'aquests diners, no tindria necessitat de contractar pòlisses de tresoreria, que tenen un cost econòmic important. No només es tracta del cost de les pòlisses de tresoreria, sinó de les dificultats degudes a la poca disponibilitat de crèdit per part de les entitats bancàries. Si no s'aconseguís la contractació de pòlisses no només hi hauria una repercussió econòmica sinó també una repercussió sobre els pagaments i els compromisos de l'entitat local. El Sr. Vega, però, espera que això no es produeixi.

El Sr. Turmo comença suposant que quan el Sr. Pérez es referia a les persones que lluitaven per la democràcia i la llibertat, també estava pensant en Calvo Sotelo, assassinat abans de què s'iniciés el conflicte bèl·lic. En tot cas, al Sr. Turmo li sembla una absoluta desconsideració i manca de respecte el comentari que ha fet el Sr. Pérez respecte la beatificació de 522 màrtirs de la persecució religiosa a Espanya. Es tracta de persones assassinades. Un fill de Terrassa va ser assassinat per milicians a Blanes. El Sr. Turmo demana que se li faci un reconeixement, mitjançant una via pública o un espai, a Josep Puig i Virosa, fill de Terrassa, assassinat a Blanes per un grup de milicians, que no cantaven pas el *Cara al sol*.

El Sr. Pérez posa de manifest que no entrarà en la provocació del Sr. Turmo, que és qui ha estat precisament el que ha provocat aquest procés. Així ho poden confirmar la Portaveu del Grup de CiU o el Portaveu del Grup del PSC. D'aquest tema es va parlar a la Junta de Portaveus. La Proposta de Resolució inicial podia haver estat perfectament recolzada pel Sr. Turmo. Després s'han incorporat aspectes que el propi Partit Popular no va votar al Parlament de Catalunya. Va ser el propi Sr. Turmo qui va presentar una proposta d'acord de la Junta de Portaveus, que no podia ser recolzada, si més no, per part del Grup d'ICV-EUiA. I avui, a més, presenta una esmena a la totalitat. Ha estat el Sr. Turmo qui ha anat tensant aquest procés. El Sr. Pérez ha dit, en relació a la beatificació, que encara s'està a l'espera de què la jerarquia eclesiàstica denunciï el franquisme. No ho ha fet encara, llevat del cas de l'Abat de Montserrat.

I no havent-hi cap més assumpte que tractar, quan són les onze de la nit del dia de la data, per part de la Presidència s'aixeca la sessió, de la qual s'estén la present Acta, que com a Secretari **CERTIFICO**.